ÁRA: 19 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

VÁROSI KÖNYVTÁR
KISVÁRDA

1992. SZEPTEMBER 16. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 48. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM

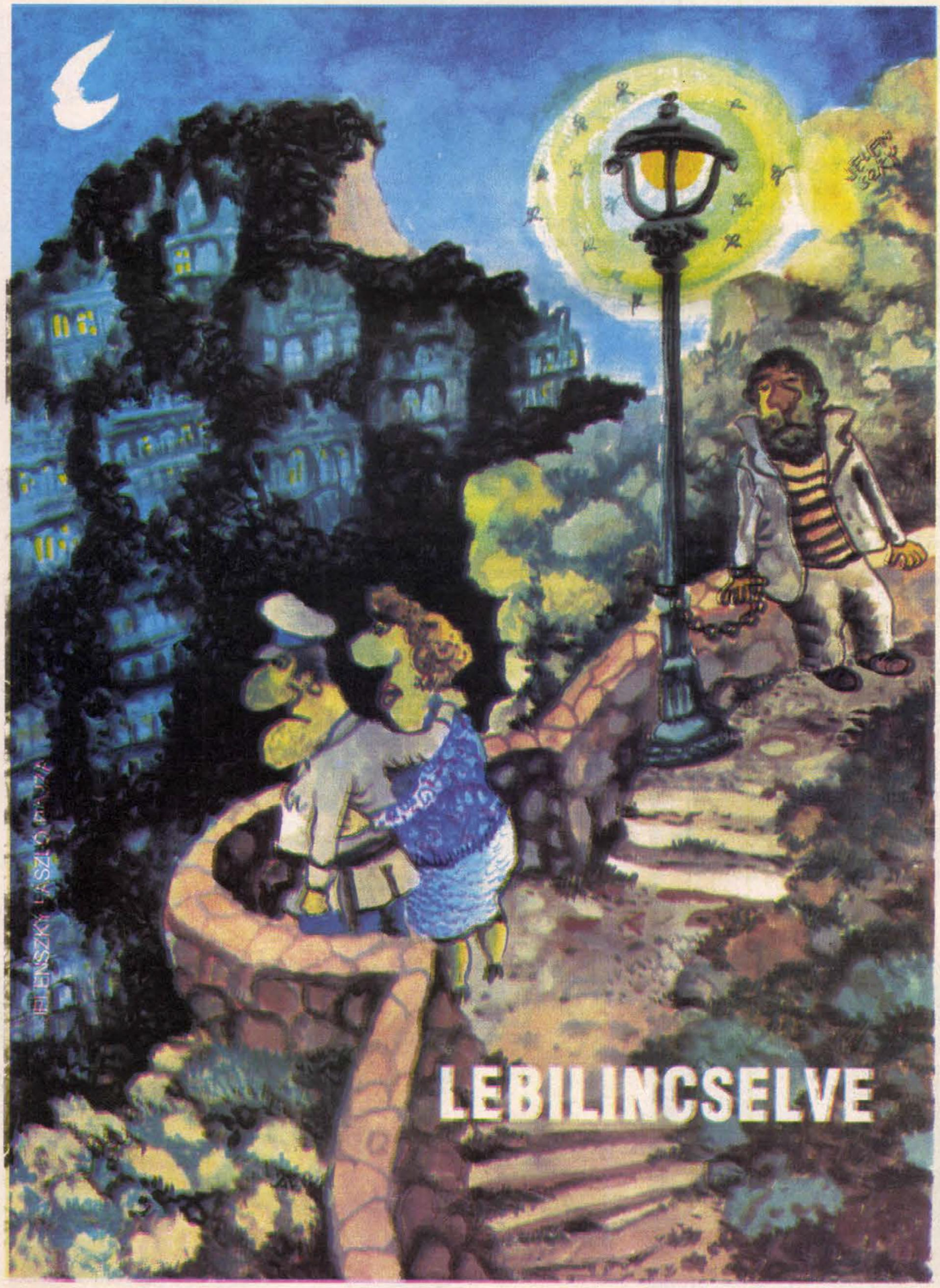

JELENSZKY LÁSZLÓ RAJZA

LEBILINCSELVE

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Bodnár Gyula
Galambos Szilveszter
G. Szabó Judit
Héger László
Horváth Sándor
Kellér Dezső
Kibédi Ervin
Szentmihályi Szabó Péter
Szilágyi György
Tárczy Andor
Walter Béla
Wéber Tamás

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert

HUMORBAN NEM ISMERÜNK HATÁRT

Ki ne ismerné az ósdi viccet, mely szerint:

„– Az Osztrák–Magyar Monarchiában születtem, csecsemőkoromban kis ideig a magyar Tanácsköztársaság polgára, aztán pár hétig román uralom alatt voltam. Iskoláimat Csehszlovákiában végeztem, Magyarországon nősültem, aztán évtizedekig szovjet ember voltam.

– Hisz' akkor bejárta a fél világot!

– Én? Életemben ki se tettem a lábam Munkácsról!"

Csakhogy a régi viccnek immár új poénja van. Munkácsi hősünk ugyanis jelenleg a független Ukrajnában lakik…

Hogy a viccnél hol a határ, senki sem tudhatja.

Ha tíz éve azt mondtam volna, hogy mára már nem lesz Szovjetunió, bolondok házába (vagy máshova) zártak volna… De még akkor sem tekintettek volna normálisnak, ha nyíltan kimondom, hogy a Kárpátokon-túli terület a Kárpátokon innen van és magyarul Kárpátaljának hívják, meg hogy Uzsgorod azonos Ungvárral…

Mindez ma már nem vicc.

És még nincs vége!

Ha hiszik, ha nem, a Kárpátalján már magyar szatirikus lap is van. A magát „Független(nek tűnő) Magazin"-nak aposztrofáló TÁROGATÓ havonta jelenik meg Ungváron.

A „Humorban nem ismerünk határt" című rovatunkban ezúttal kárpátaljai testvérlapunk, a Tárogató munkatársai mutatkoznak be.

KÁRPÁTALJAI
TÁROGATÓ
FÜGGETLEN (nek tűnő) MAGAZIN
I. ÉVFOLYAM 11.-12. SZÁM

OLIM-PIA

Nem tudom, tudják-e, a NOB a következő olimpia programjába felvette az ivást. Ezt a számot a vívás és az ívás versenyszámaival együtt, a pást mellett bonyolítják majd le álló, ülő és fekvő testhelyzetben. A hírt a szesztársak és szesztestvérek világszerte nagy megelégedéssel fogadták. Többen a sárga földig leitták magukat örömükben, mások azonnal hozzáláttak a jelentősebb világversenyekre való előkészületekhez. Sajnos, több ukrán versenyzőt a kemény edzések következtében kórházba kellett szállítani. A lelkes szeszelők ugyanis elkeseredettségükben, három órás sorbanállás után lenyelték vodkajegyüket. Többen közülük a kórházi szeszkészlet bevétele után vízre fanyalodtak, ám szervezetük nem bírta a szokatlan terhelést, a vízágy alkalmazása csak súlyosbította állapotukat, s már a vízhajtó sem tudta megmenteni őket a szesztársak nem kis örömére, akiknek fő jelszavuk: ha több jut, akkor sem marad.

A FÁK berkeiben több komoly gond aggasztja a szakszeszvezetést. Több igazi szaktekintély: Vodkin Alkoholnyik, Pia Belolázovna és mások az egység kihangsúlyozása érdekében amellett vannak, hogy az egyesített csapat minden tagja faszeszt használjon az edzéseken. A grúz Leisz Gurguladze, az ukrán Pivdeci Huculszka, a kazah Bora Kumisz, a nemzeti szeszválogatottak vezető ivói a népi hagyományok messzemenő figyelembevétele melett törtek vodkásüveget. Végül kompromisszumos megállapodás született: mindenki azt iszik, ami éppen van.

A szeszszövetség kapitányi posztjára többen, például Gorbacsov bukott, Jelcin és Kravcsuk még nem bukott elvtársakból lett szesztársak is pályáztak, egyébként volt kárpátaljai jelölt is, ám kandidaturáját a RUH (Rémesen Unom a Hubertust népi mozgalom) és a ruszinok egyesített szövetsége megfúrta. A fő kifogás az volt ellene, hogy jobban szereti a bort a pálinkánál, s az ilyen kisebbségi allűrök nem méltók egy ilyen gyors iramban szeszelő független köztársaság mámorához. Gorbacsovról kiderült, hogy anti, Jelcinről és Kravcsukról pedig az, hogy már látták őket józanul is, így végül a magas posztot Pollitra Graduszova nyerte el, aki a nehéz időkben, mikor már a párttitkároknak is alig csurrant-cseppent, vodkát fakasztott egy kvaszoshordóból.

Egyébként a demokrácia jegyében a némi elégtétel gyanánt elsinkófált kárpátaljai magyar autonómiáért a köztársasági szeszszövetség engedélyezte, hogy a kárpátaljai magyarok külön csapattal képviseltessék magukat a világversenyeken. Csupán egyetlen feltételt szabtak: a magyar vedelőknek le kell adniuk a vodkajegyüket, s kizárólag anyaországi piával alapozhatnak. Szerencsére a Magyar Ivók Világszövetsége védnökséget vállalt csapatunk felett. A csapatépítés tapasztalt elvonókúrabliccelők bevonásával már elkezdődött. Némi vita csak akörül volt, ki képviselheti a helyi magyarságot. Többek szerint erre csupán a Kárpátaljai Magyar Kupica Szövetség elnöksége hivatott, mások viszont határozottan azon a véleményen vannak, hogy a szeszesek között helyett kell biztosítani az ellenzéknek, mely a kupicával szemben a flaskára esküszik.

No de olim-piáig még sok lőre lefolyik a honi és kisebbségi torkokon, igaz ugyan, hogy ha csak a másnaposságokat számítjuk, akkor már csak a fele.

(HORVÁTH SÁNDOR)

Proletárportrék, anno '92

A (volt?) párttitkár

Kívül-belül vörös. a nagyobb vörösség kedvéért korábban ötéves terv alapján fogyasztotta az Izabellát. Terveit rendre túlteljesítette. Haja is vörös. Pontosabban vörös volt, most azonban punkos fazonú. Elvégre a párt kényszerillegalitásba vonult. Hát alkalmazkodni kell a nyugati segélycsomagokban érkező Winstonokhoz.

Hét végén álszakállt, álfarmert ölt és a bolhapiacon Sztálin-, Lenin- meg Dzerzsinszkij-szobrokat árul. Valutáért. Álarcot nem kell öltenie, mert eleve azzal született. A szobrokat veszik, mint a cukrot. Pontosabban a cukrot csak vennék. De nincs. Sebaj, lehet helyette Iljics fejebúbját nyalni. Hisz az is olyan kis édes. A mellszobrocskák mellett árul még kitüntetéseket is. Egy aranycsillag, egy ezüstsarló, egy vaskalapács. az utóbbi nem portéka, csak önvédelmi eszközként hordja magával. Az ázsiai árusok ellen. Pedig szép áron sózhatná el. Mert állítólag Sztahanov használta. Ezzel fejtette le a bányaigazgatóról a bőrt, mert az nem faszolta számára a sztahanovizmus fejlesztéséhez szükséges vodkamennyiséget.

Amikor az érem- és a szoborkészlet elfogy, felcihelődik, komótosan elballag a veteránok klubjába egy kis trécselésre. Útközben az egyik eladott Lenin-szobor árából vesz két üveg Pilsenit meg egy Lenocskát. Lenocskával kinyitja a sörösüveget. Így némi kupakélményben is van része.

A klubban a veterántársaktól begyűjti az újabb szobrokat a másnapi vásározáshoz, és nagy hangon elégedetlenkedik, hogy bezzeg a szép szocialista időkben rend volt.

A klubban délig elcseveg a szörnyű jelenről. Utána a Barátság szálló különtermében gyorsan barátságot köt egy kupica vodkával, meg három fogással. Az első fogás borscs, a második marhabecsinált, a harmadik a pincérnő.

Ebéd után egy kft.-ben megnézi, hogyan gyarapszik a pártvagyon, majd hazatér. Útközben ismét vesz két üveg Pilsenit és a változatosság kedvéért egy Másenykát. A sörös üveggel kinyitja Másenykát, majd hazaviszi. A sört. Hogy otthon se kelljen koptatni az üvegnyitót.

Otthon sokat sejtetően megpaskolja a feleségét és a szoba falára szőnyeg helyett kifüggesztett vörös zászlót. És közben mélyen hallgat. Ezt tudja. Hiszen fő a titoktartás.

A könnyű, kétfogásos (a harmadik fogás elmarad, hiszen csak az asszony szolgálja fel az étket) vacsora elköltése után a feleségével elolvastatja fiuk levelét (a gyerek kitelepült Franciaországba, ott bomlasztja a kapitalizmust). Ezután az asszonnyal megírat egy dörgedelmes cikket a jelenlegi kormány szörnyű gazdaságpolitikája ellen, bezzeg a szocializmusban stb., stb…

Elalvás előtt még házaséletet is él, ahogyan a pártfőiskolán tanulta. Az asszonyt lefekteti a vörös zászló alá. És eléneklik az Internacionálét.

Mindenki feláll.

A szomszédban.

És verik a falat jobbról-balról kegyetlenül.

(TÁRCZY ANDOR)

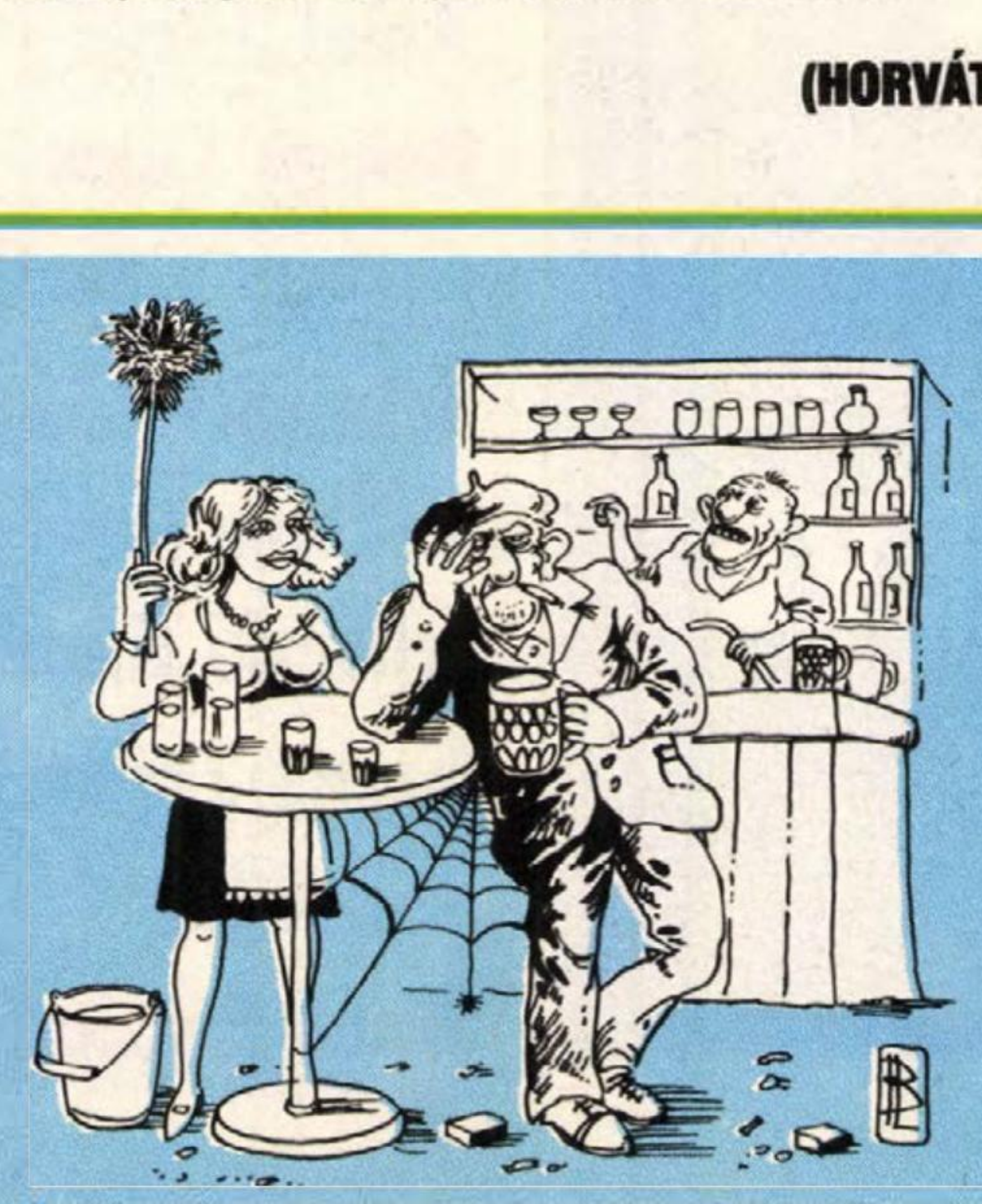

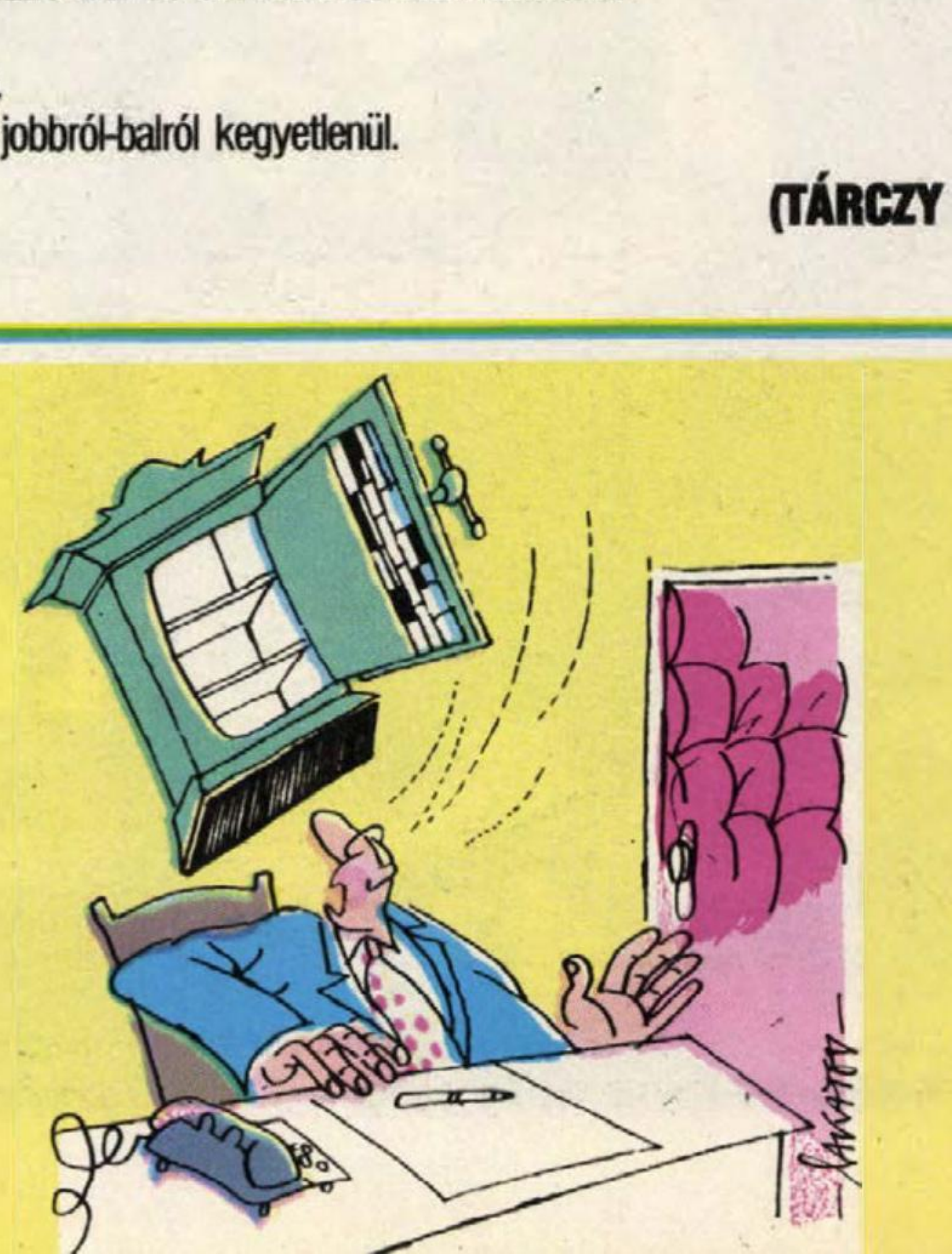

NAPRÓL NAPRA

POLITIKAI ÍNYENC

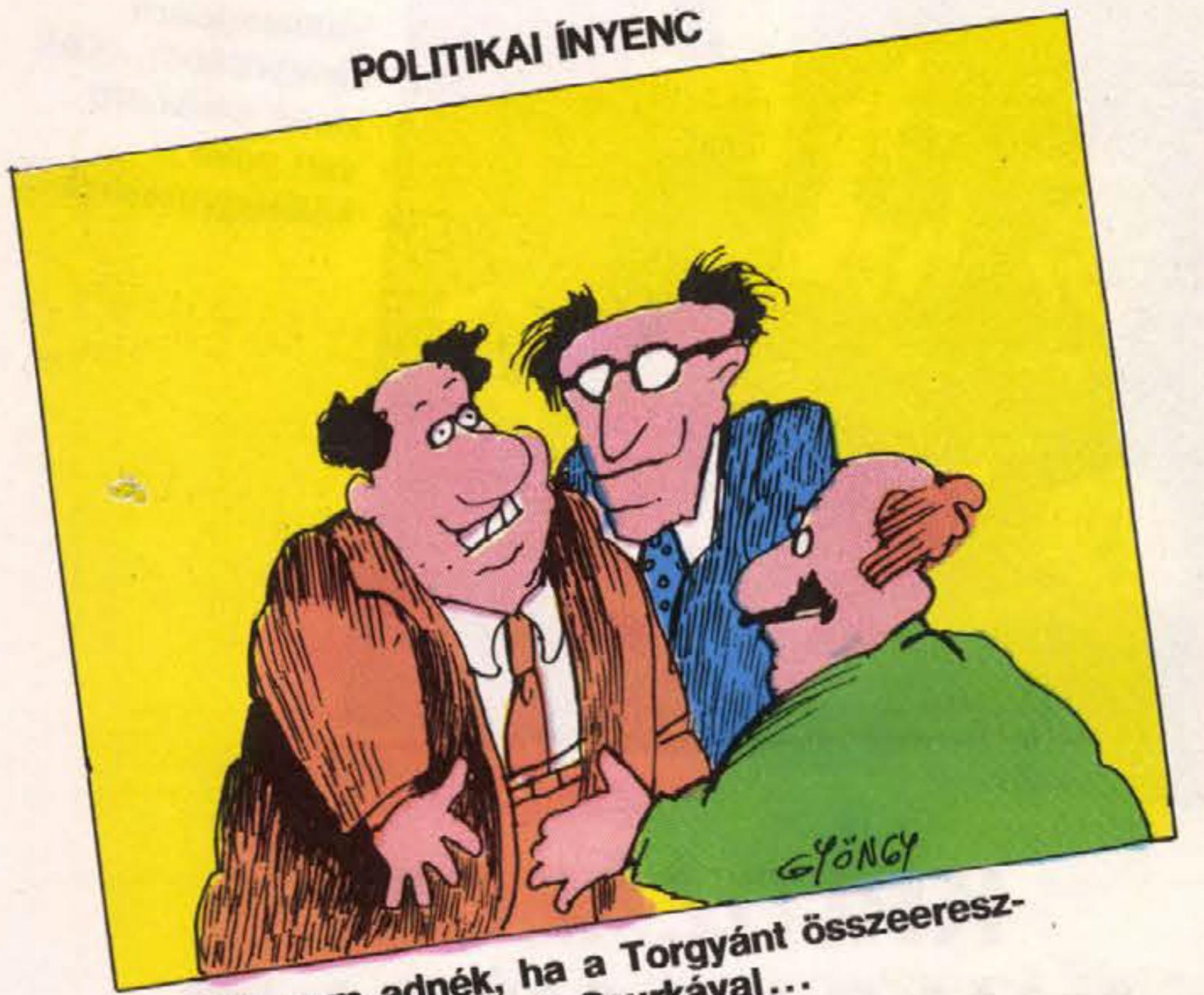

– Mit nem adnék, ha a Torgyánt összeeresztenék az Össztűzben a Csurkával…

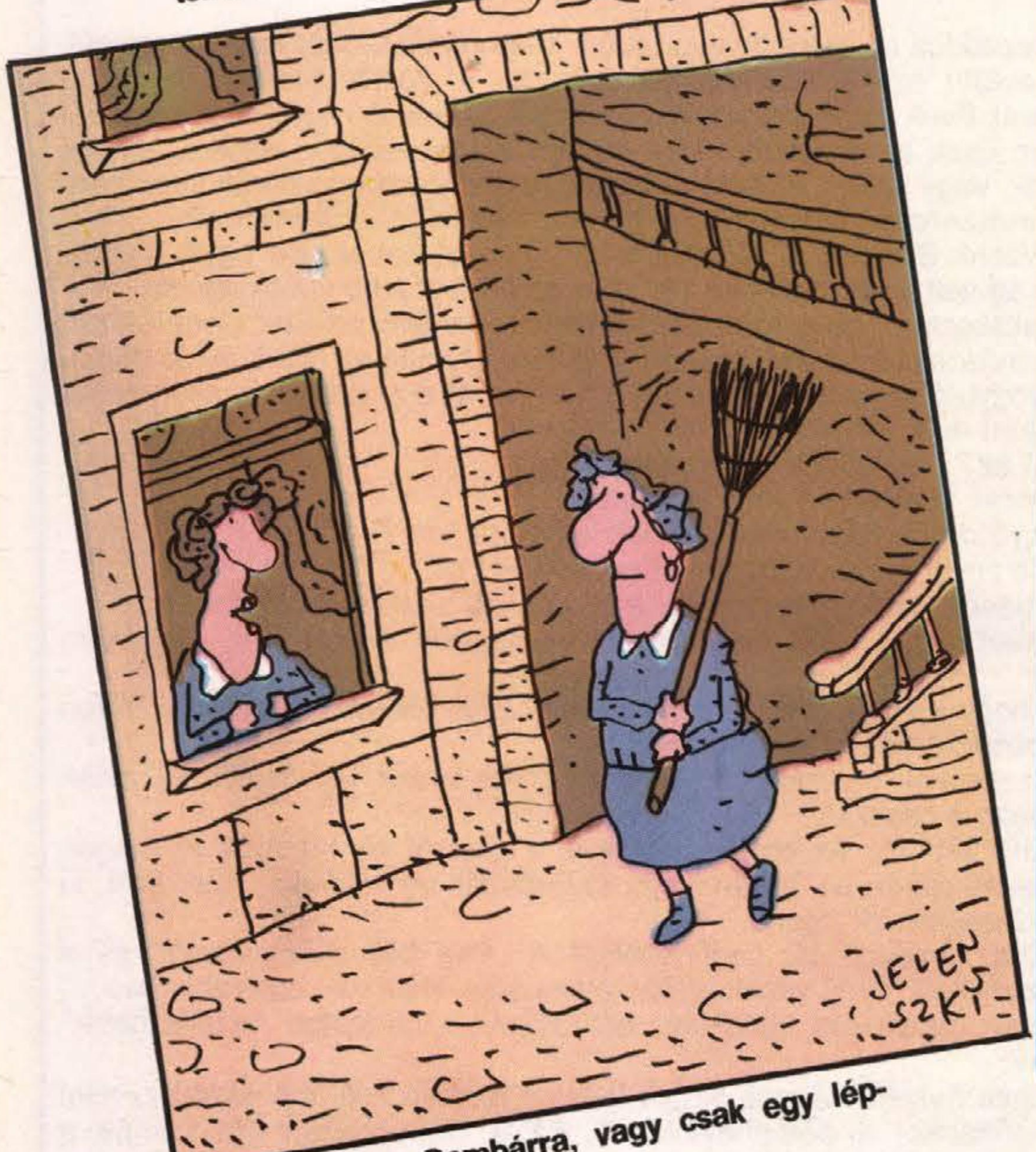

– Hankissra, Gombárra, vagy csak egy lépcsőháztakarítás lesz?

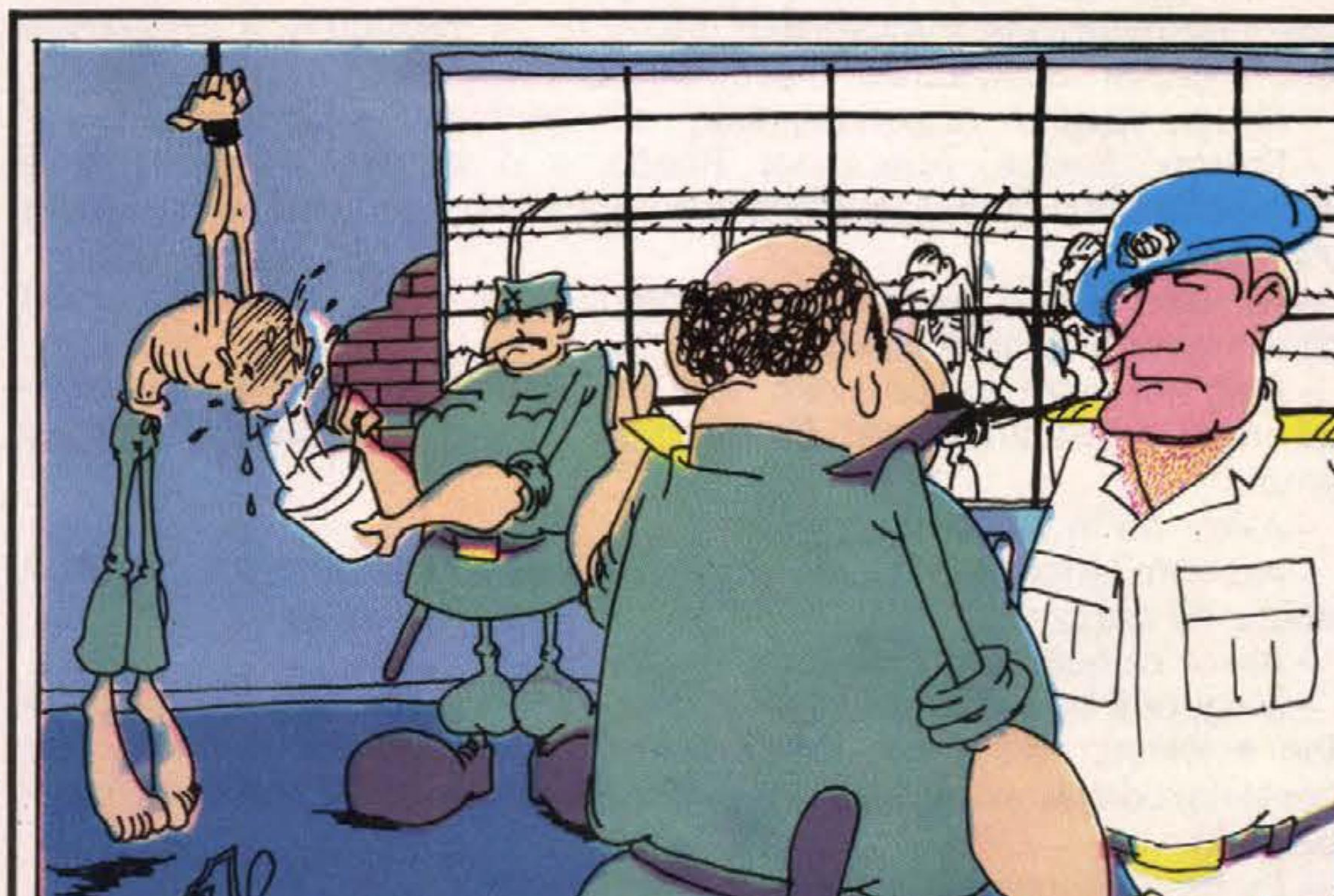

– Láthatja, uram! Könnyű nevelőmunkával, beszélgetéssel segítjük a foglyok beilleszkedését az új Szerbiába!

VEZÉRCIKI

Azt hiszem, itt az ideje, hogy bevalljam: azoknak volt igazuk, akik nyíltan, bátran és őszintén leírták, megmondták, világgá kürtölték, miszerint én kormánypárti humorista vagyok.

Hogy állampolgárként kormánypárti vagyok, azt soha, egyetlen percig sem titkoltam. De hogy a kormánypárti *humorista* mi fán terem, mind ez ideig nem tudtam. A minap aztán egy politológusunk megvilágosította elmémet. Az ő eszmefuttatásából döbbentem rá: kormánypárti humorista az, aki a kormányfő kacagtató balfogásait észre sem veszi, egyszerűen elmegy a nevetségesség tárgyát képező cselekedet mellett.

Ágh Attila azt tette szóvá, hogy Antall József – mert hát szegény Antallt még az Ágh is húzza – augusztus huszadikán szokatlan helyszínt választott ünnepi beszéde elmondására. És – ha hiszik, ha nem – ez nekem fel sem tűnt. Pedig az efféle fantáziátlanságot egy humoristának észre kell vennie, elvégre ez a kenyere.

Mit gondolnak, hol beszélt a miniszterelnök Szent István ünnepén? Aki nem látta, nem fogja elhinni: Szent István szobránál.

Vajon miért?

Ágh Attila lerántja a leplet. Nem a szoborról, a rejtélyről. Könnyű dolga van, elvégre kilóg a lóláb. Mind a négy, lévén szent királyunk emlékműve lovas szobor. Ágh szerint Antall azért állt István alá, hogy olyan kép alakuljon ki az emberekben, hogy Antall István alatt áll.

Ezennel felfüggesztem kormánypártiságomat, és – lesz ami lesz – keményen megbírálom miniszterelnökünket, amiért Szentistvánkor épp Szent Istvánnál beszélt Szent Istvánról!

De ha már ellenzéki hangot ütök meg, legyek konstruktív! Vagyis meg kellene mondanom, amit Ágh elmulasztott: hol beszélt volna a miniszterelnök Szent István ünnepén, ha nem Szent Istvánnál?

Nehéz kérdés. A bőség zavarával küzdök, hiszen annyi szobrunk van… állandóak is, meg ideiglenesen talapzatukon állomásozók is… Steinmetz, Osztyapenko, Kun Béla… Vagy olyan aranyos az a pucér lány az izé téren, mert azt is átkeresztelték.

A legalkalmasabb hely talán a Gellért-hegyi szovjet Felszabadítási Emlékmű lehetett volna, amit – ki tudja, miért – újabban Szabadságszobornak hívnak. Ott hely is van – pláne amióta a szovjet katonát elvitték –, de ami a legfőbb: onnan jó a kilátás. Meg aztán kapcsolódik Szent Istvánhoz is: ott áll alatta Szent Gellért szobra. Azé a Gellérté, aki tudvalévőleg István alatt volt püspök, és akit szöges hordóban gurították le a hegyről…

És azt a szöges hordót ki készítette? Egy kádár…

Hoppá… akkor ez sem jó.

Múlnak a hetek, és csak nem tudom kitalálni, hol kellene ünnepelni Szent István napján Szent Istvánt…

Így hát csak azzal tudom zárni eszmefuttatásomat, amivel kezdtem: igaza van annak, akinek igaza van.

Már csak egyetlen kérdés marad nyitott: *kinek van igaza?*

SZUHAY BALÁZS

JUGOSZLÁVIA-KONFERENCIA

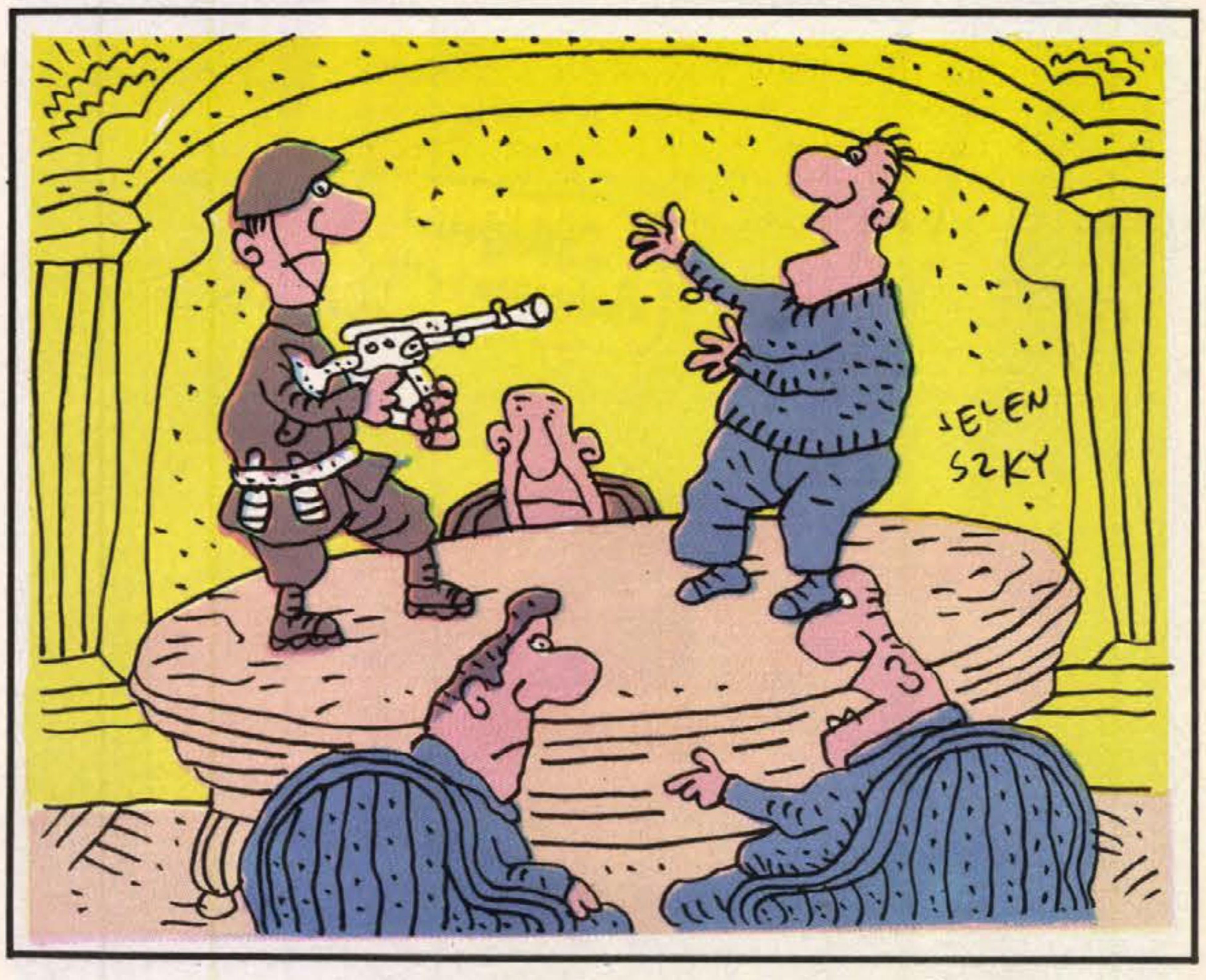

– Ez még nem ok a beavatkozásra!

(A Klauzál tér tizenhét bé, félemelet kettőben működő BMX Kísérleti Színpad a napokban mutatta be elrettentő sikerű III. Richárd előadását, amelyhez alábbi jelenetünknek semmi köze sincsen. Az ennek ellenére fölfedezhető hasonlóság a puszta véletlen műve.)

LUDAS MATYI
ÁRA: 19 Ft
A MAGYAR HUMOR HETILAPJA
FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS

SZÍNPADA

WALTER BÉLA:

SZÍNHÁZ AZ EGÉSZ ALVILÁG

(Jelenet bérleteseknek)

Szereplők:
LADY ANNA, III. RICHÁRD, DÍJBESZEDŐ

(Középkori várban Lady Anna hálószobája. Kevés bútor, sivár kőfalak, közelgő hóvége. Lady Anna és III. Richárd párbajt vívnak épp'…)

III. RICHÁRD: *(Liheg.)* Ácsi!… Drága Lady Anna, hagyjuk már szellemünk gyors vívását, és térjünk át a lassúbb módszerekre. *(az ágyra mutat)*

LADY ANNA: (Ledobja kardját és köpönyegét.) Kór törje a szobát, ahol te fekszel!

III. RICHÁRD: *(Békülékenyen kardot nyel.)* Adj időt, hogy menthessem magam.

LADY ANNA: *(Zilált szoknyáját és hasonló népét igazgatja.)* Te voltál ok és átkos okozat!

III. RICHÁRD: Bújjunk végre ágyba! *(Odakint megdöngetik az ajtót.)* Ki lehet az?

LADY ANNA: Mily erősen dönget… *(Vállat von.)* Talán a díjbeszedő… Ha kedves az életed, menekülj, Richárd!

III. RICHÁRD: *(Bátorsága inába száll.)* Országomat egy lóért! *(ijedtében az ágy alá bújik)*

DÍJBESZEDŐ: *(Beront, s szinte azonnal marcona.)* Egyszer mindenért fizetni kell!

LADY ANNA: De pont ilyenkor, sokadikán? Magányos özvegy vagyok…

DÍJBESZEDŐ: *(Körbeszimatol.)* Nem voltál egyedül. Richárdot láttam erre csámborogni… *(rálel)*

III. RICHÁRD: (Megszeppenve mászik elő.) Oké, maga nyert. Rendezem számláimat.

DÍJBESZEDŐ: Tessék parancsolni. *(átnyújtja a számlákat)*

III. RICHÁRD: *(Fejszámol s hőköl.)* Vidd hát a koronámat. Egy ideje már úgyis csak púp volt a hátamon…

DÍJBESZEDŐ: Éljen a köztársaság!

(Szabadon választott függöny.)

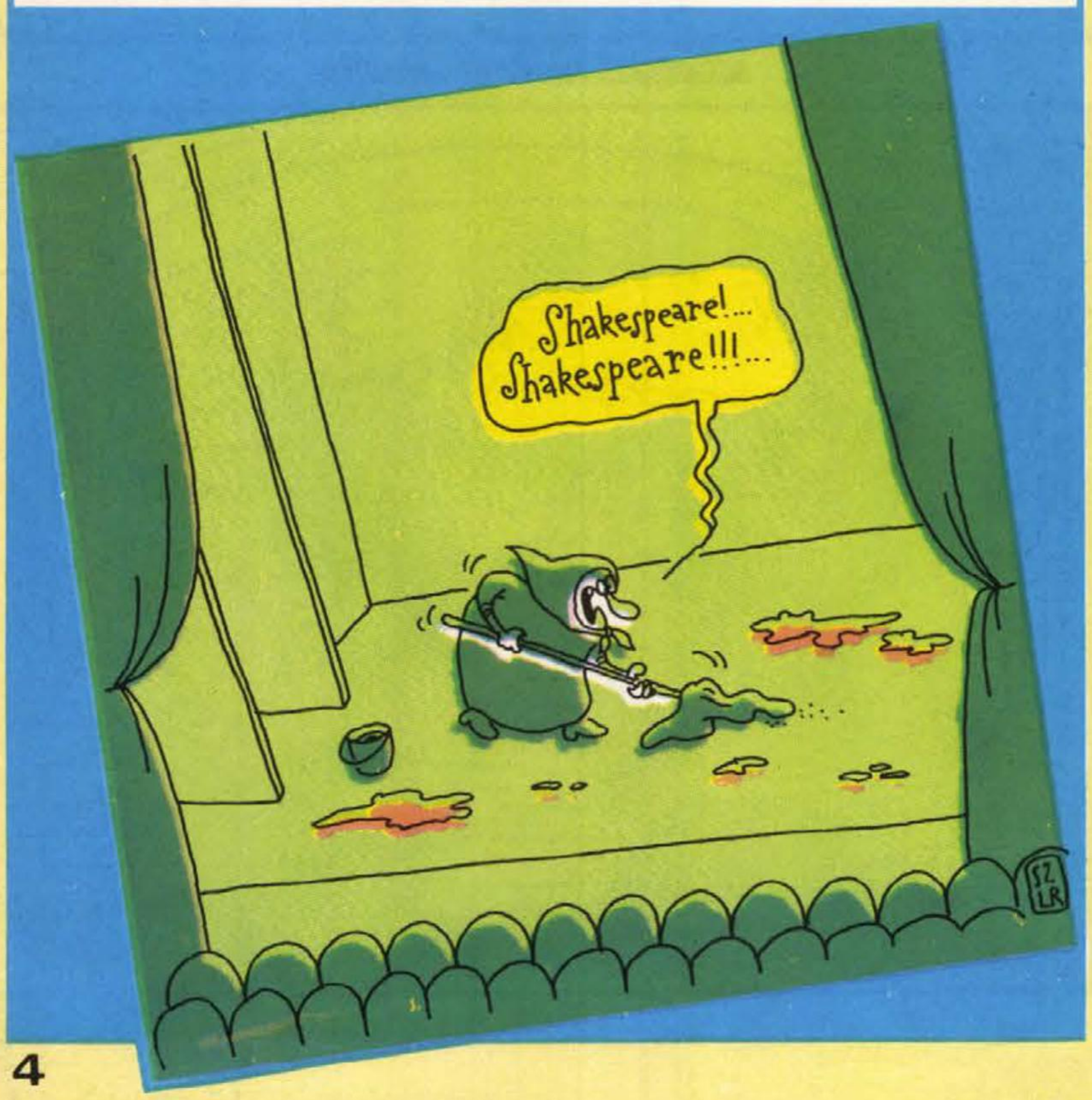
Shakespeare!…
Shakespeare!!!…
SZ LR

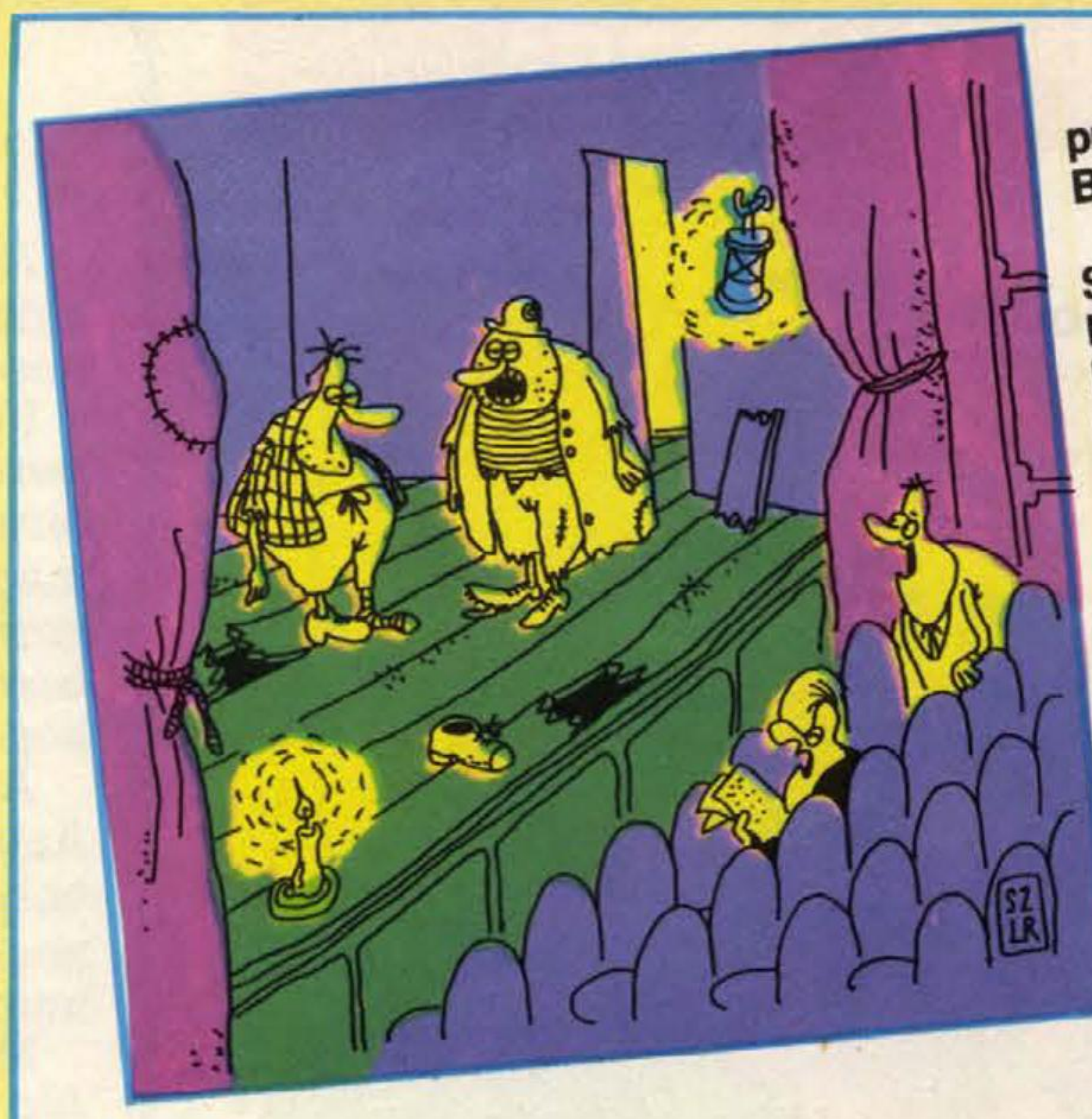

– Mit próbáltok? Beckett Godot-ját?
– Fenét. Ez egy Shakespeare királydráma, csak kissé szűkösre van véve a költségvetésünk…

KRITIZÁLOM A VACAK MŰFAJT

Elkezdődött az idei színházszezon. Talpraesett ember abból is megél. Felcsaptam színikritikusnak. Megnéztem a Vacak Színpad legújabb műsorát. Évek óta írok ugyanis vacakokat, szakértő vagyok. Az egészből engem csak az érdekelt, hogy melyek a vacakabbak: azok-e, amiket én írok, vagy azoké, akiknek a vacakjait a klikkekbe tömörült konkurencia rendszeresen műsorra tűzi, hirdeti, publikálja, érdemtelenül.

A Vacak Színpad új műsora bizony eléggé vacak. De egyik műsorszám se volt azért olyan vacak, mint az én legújabb vacakságaim.

Elhatároztam, hogy kritikámban ízekre szedem például Generálszaft Egon műsoron levő vacakságait. A falióra elütötte az éjfélt, nyolc napon túl gyógyuló sérülésekkel került a kórházba, épp amikor a cikk elején tartottam már. Megmozdult *valaki* bennem.

– Ki az? – tettem föl a keresztkérdést.

– Senki, csak én! A te másik éned!

Még kiderül, hogy némelyeknek két énjük van?

– Ne zavarj! – szóltam rá. – Épp kritikát írok!

– Tudom, mit írsz, hiszen én is te vagyok. Vesztedbe rohansz!

– Miért? Igaz, amit Generálszaft vacakjairól akarok írni, vagy nem igaz?

– Ahogy én magadat ismerem, *nem igaz*. De más a lényeg. Vajon *hasznos-e,* amit írni akarsz róla?

– Szerintem hasznos. Jól levágom, és akkor én leszek a vacak műfajban a császár.

– Állj, állj! Ha az ember maga is a piacról él, ne adja át magát, kritikaírás címén se, a kártékony objektivitásnak! Gondolj csak arra, ki ez a Generálszaft Egon?

– Aha, tényleg! Jó, hogy szólsz! A „Pfúj Idők Könyvkiadó” és a „Neszeneked” című vacaklap főszerkesztője. Nála van egy rakás sza…, mondom, szatirikus vacakom, elbírálásra, „Válogatott vacakságaim” címmel.

– Ugye milyen nyomott vagy? Folyton lesnem kell, mit csinálsz, mint egy telefánkot a porcelánsütőben. Ez a Generálszaft Egon tagja a Kuratóriumi Pénzeket Osztogató Alapnak. Vele kezdesz ki? Mi vagy te? Telestext?

– Jó, hogy mondod! De azt a Sírvavigha Dórát, akinek azt az érzelgős sanzonját nyekergik a műsorban, holott én is beküldtem a színháznak három igazán vacak sanzont, *kíméletlenül levágom!*

– Nyugi, nyugi! Arra gondolj, kinek a szeretője az a Sírvavigha Dóra?

– Persze, persze, Autszejder Benőé, s ő lett az új igazgatója a Posztmodern Kínháznak. S őnála is a papírkosár felé rajtol egy szörnyen rock darabom.

– No lásd! Csak semmi heveskedés! Vágd le inkább Tokár Csibit, azzal a gusztustalan magánszámával!

– Még mit nem! Azt én írtam neki, fél éve tájol vidéken az ópuszommal, meg a Trabantommal. Belőle élek! Meg a kölcsönökből, mínusz kamat.

– Akkor ne írj senkiről semmit!

– Azt nem lehet. Bruttó ezer forintot nem hajít ki az ember az ablakon, mínusz 40 százalék.

– Akkor csinálj, amit akarsz!

– Megírom, hogy Generálszaft testvér-elvtárs a kormányhoz áll közel. Meg a fékhez. Meg hogy horthysta–rákosista nómenklaviatúrás, meg liberál-narodnyik populista! Meg Fórumos Beszélő! Nyilaskeresztes bolsevik!

– És ha nem igaz? Beperel! Kiporol! Megtorol!

– Ennyi mindenből *valami csak igaz*. Hiszen jól tudod: minden lehetséges és mindennek az ellenkezője, csak sokáig éljen az ember.

ALFÖLDI IMRE

FÖLMEGY A FÜGGÖNY (AHOL MÉG VAN)

ERŐSÍTENEK A SZÍNHÁZAK

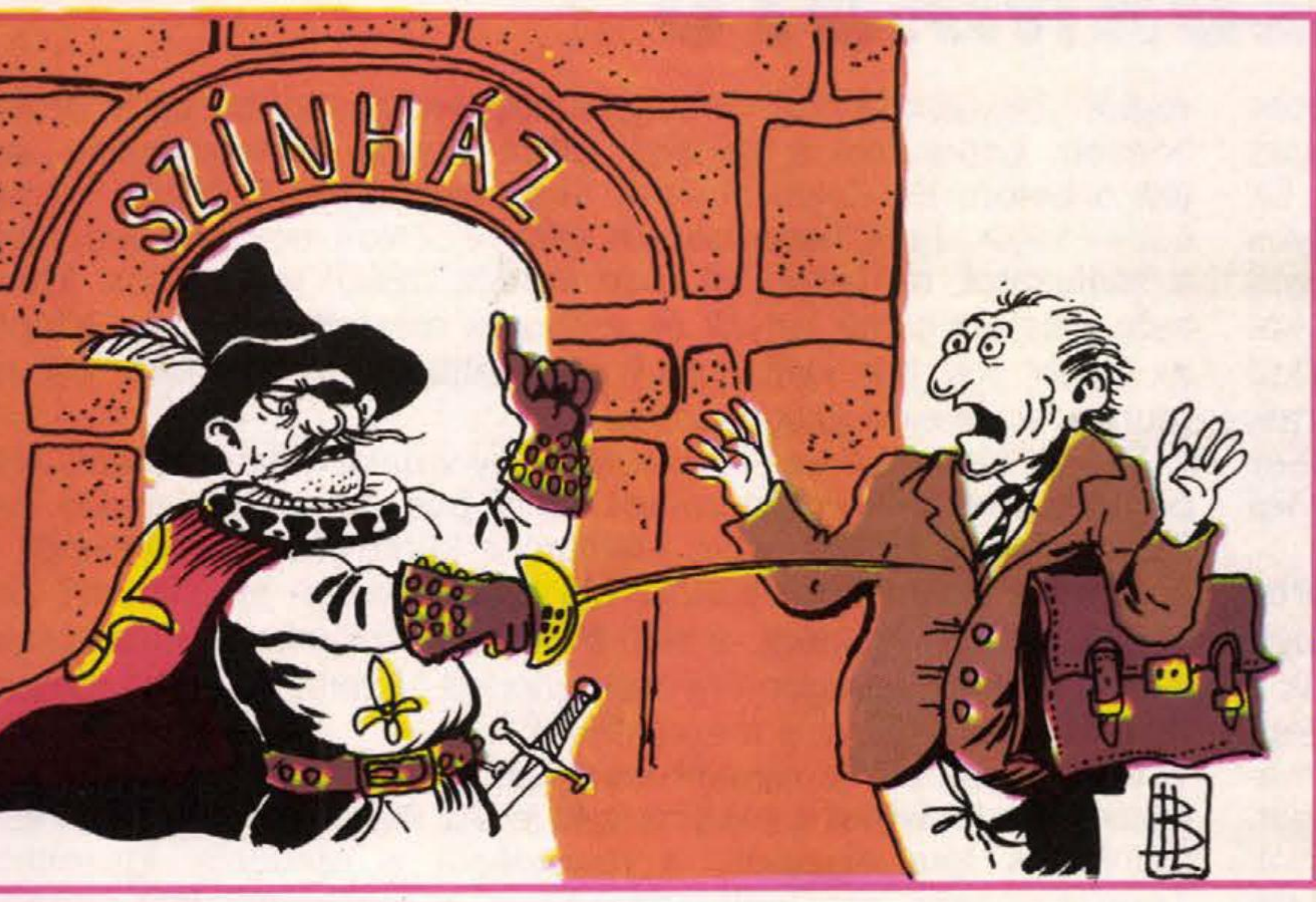

– Ha vesz két színházjegyet, továbbengedem!

SZÍNHÁZ

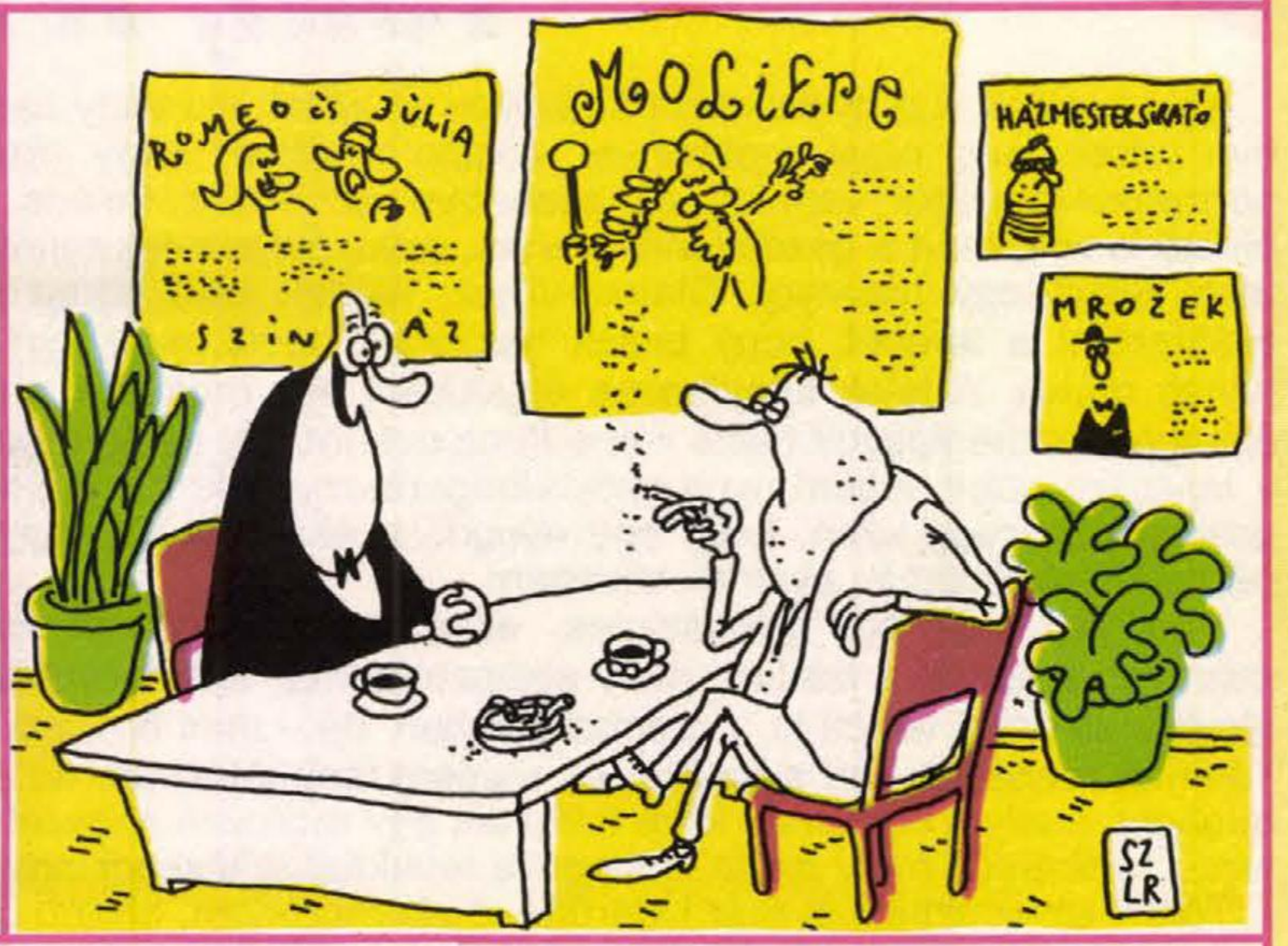

– Annak örülök, hogy vasfüggöny már rég nincs! De hogy most már bársonyfüggöny sincs?!...

A HUMORISTA SZEMFÜLÉVEL

SZILÁGYI GYÖRGY: KÖRMENDI

Szívesen mondanám, hogy egy humorista veszett el benne. De nem veszett el. Megvan. Ezért örülök, hogy színész. Kevesebb ideje jut az írásra. Ezt mindjárt le is kopogom. Az írógépemen. Tündéri humora epés. Olykor maró. Áztatás nélkül eltávolítja a piszkot a legmocskosabb jellemből is. Ha megcéloz valakit, biztos, hogy eltalálja. Nagy eltaláló. Ugyanakkor embertelenül emberséges. Végszükségben nyúl a szatíra fegyveréhez. Ha orvul lőnek rá, azonnal tüzel. Feltüzeli magát és visszalő. Szitává vicceli az orvlövészt. Dum-dum poént használ. Ami az agyban robban. Akit fejen talál, nyomban szétmegy. A pipától. Egyébként merő jóság. Aranyból van a lelke. Minden szava aranyat ér. Aranyember. Alig van ellensége. Én ugyan egyről sem tudok, de remélem, azért akad egy-kettő. Mert akinek egy sincs, az gyanús. Szókimondó. Kimondja, ami a bögyében van. Legutóbb a képembe vágta, hogy zseni vagyok! Ez teljesen váratlanul ért. Tudtam ugyan, hogy brilliáns humorom van, de eddig még senki sem merte a pofámba mondani. Persze, nem nyeltem le szó nélkül. – Te beszélsz, akinek márványnál maradandóbb alakításai bekerülnek a magyar színészet egyetemes történetébe! Hol vagyok én a te gyémántnál sziporkázóbb humorodtól?! Jobb, ha nem nyitod ki a szádat! Te slágfertig! Te first class! Te wunderbar! – ordítottam magamból kikelve.

Jó vele így elbeszélgetni. Szeretek néha panaszkodni neki. Írni már kevésbé. Ugyanis átírja. Megspékeli pompás viccekkel, átalakítja, szétszabdalja. A végén nem ismerek rá a saját írásomra. S ami a legtragikusabb: százszor jobb lett, mint eredetileg volt. Nehéz az ilyesmit kibírni... Személyisége nem hasonlítható senkihez. Egyedi példány. Magánélete évtizedek óta rendezett. Ő rendezte. Nem pletykáznak róla. Kiegyensúlyozott élete nem ver hullámokat. Nincs benne szenzáció. A közönséget jobban érdekli a szemre- és egyébre való Ordas Boriska, az egyszerű utcai simfelőnőből lett gogogörl, akinek sokak által ismert, különbejáratú popshowját az átmenetileg Magyarországon tartózkodó Arthur Dugeszman, délamáliai kenőszappangyáros hetenként háromszor szponzorálja.

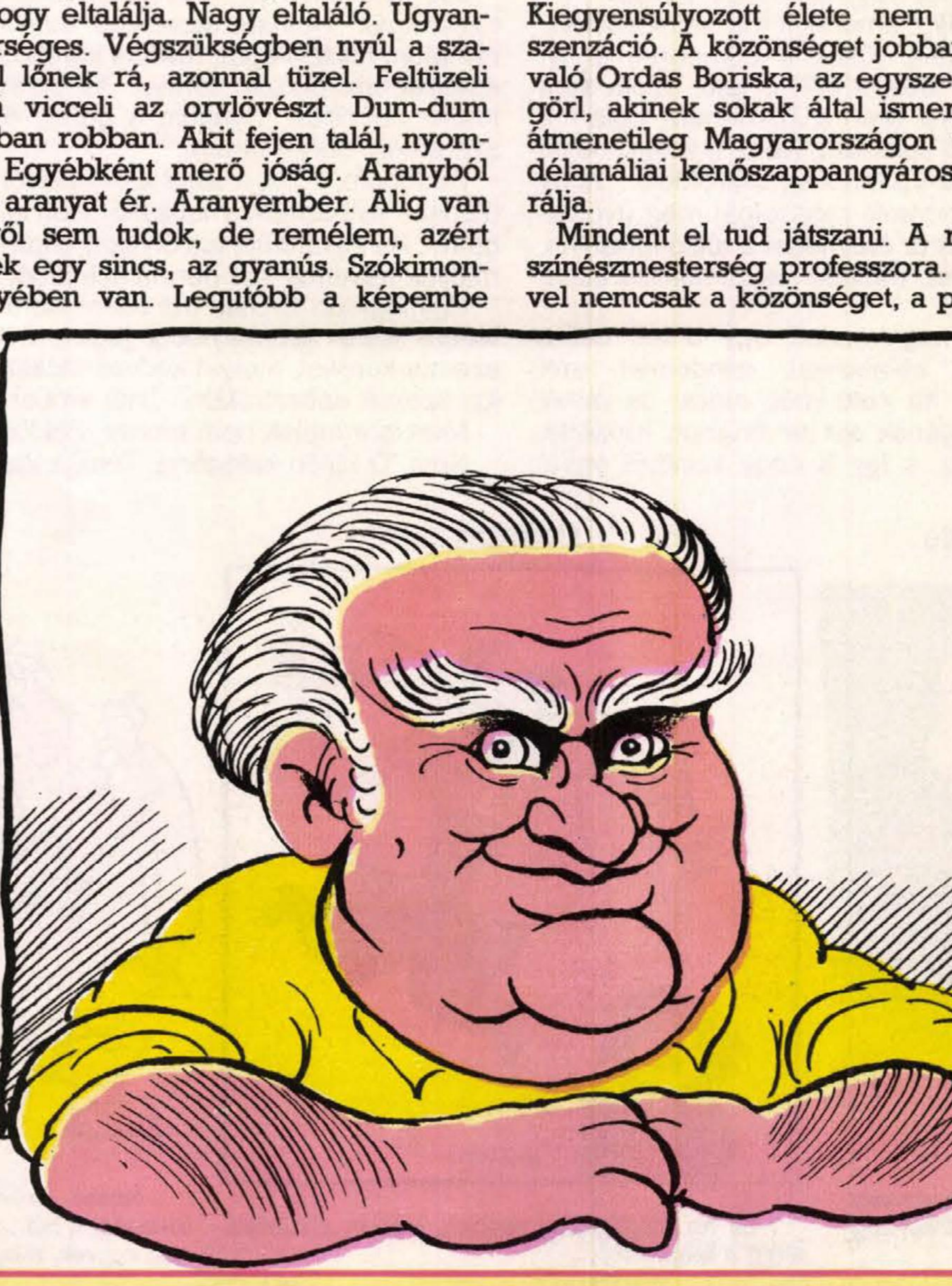

Mindent el tud játszani. A ruhafogast is. Ezer arca van. A színészmesterség professzora. Bámulatos rögtönzőképességével nemcsak a közönséget, a partnereit is megnevetteti. Kollégái ilyenkor alig bírják visszatartani. Remek társalgó. Kaján mosolyú, kujon kópé. A színpadon kívül is szeret bolondozni. Kacagásra készteti a vicsorgó adóhivatalnokot, pedig nemcsak a humorával adózik neki. A két fülemen megszámolhatom, hány ember áll közel hozzám ezen a „ronda pályán". Még ha blamálom is vele, akkor is kimondom: ő az egyik!

Jó lenne vele az ezredforduló nyarán elbeszélgetni arról, hogy Nyalka Nimród, a cukros mosolyú bonbonviván, aki egész életében olyan tehetségtelen volt, mint a lószőrmatrac, mivel vette le lábáról a főnővért, hogy új kacsát tett neki az ágya alá...

SZAT-ÍROK

SZENTMIHÁLYI SZABÓ PÉTER ROVATA

TÓNI, A ZOKNIAGYÚ

Így nevezték el a gyerekek itt a hegyen az íjászt, aki vagy három éve jelent meg nagy mellénnyel, rögtön közölve, hogy magas pártösszeköttetései vannak, és zsebében az egész tanács. Ez hihető is volt, mert a gazdátlanul maradt, szép, ősfás telek rejtélyes úton került egy bizonyos Olajos úrhoz, akinek első dolga volt ledózerolni a terepet, hogy busás haszonnal továbbadja egy-két hónap múlva. A telek tulajdonosa egyébként egy örökösök nélkül éhenhalt és megfagyott bácsi volt a fáma szerint, így aztán a birtok a tanácsra szállt. Ráérő nyomozók kibogarászhatnák, hány ember gazdagodott meg azon, hogy egy nyugdíjas éhenhalt a gyönyörű pártállam nyolcvanas éveinek közepén.

Tóni, az íjász egy négyszintes, ezerhatszáz négyzetméteres szörnyet álmodott a telekre, mely elképzelés már terv formájában élénk tiltakozást váltott ki a szomszédokban, de – mint említettük – Tóninak zsebében volt a tanács, és mellényzsebből fizette az első bírságot, mellyel két támfal közé felépített egy nyolcvan négyzetméteres „műhelyt”, mely azóta is illegális munkásszállásként szolgál.

Tóni – az eddigiekből már kiderült – a szomszédom, hiszen csak a szomszédját ismerheti a magyar ember ilyen jól. Mégis titokzatos ember, hiszen hivatalosan használt lakcímén egy csepeli munkásszállás található, de aki egy harminc-negyven milliós építkezésbe belevág, az valahonnan mégis csak *szerzi* a pénzt. Egy íjász biztosan szépen keres, bár én a modern Robin Hoodokat csak egyféleképp tudom elképzelni, hogy komoly pénzt keresnek: a határon zajtalan lövőszerszámukkal kábítószercsomagokat lődöznek át, esetleg valutát. Bérgyilkosságra nem tippelek, mert az áldozat testéből kiálló nyilak még a mi rendőrségünkben is bizonyos logikai folyamatokat indítanának el.

Tóni, a zokni első ténykedése volt, hogy mérhetetlen mennyiségű szögvasat szállított fel az úton úgy, hogy a vasak lelógtak az útra, feltépték az aszfaltot és tökéletesen tönkretették az utat. Az utca népének panaszszavára azt válaszolta, mint később a másik *gazdag,* Simkovits úr, kiről egyszer ugyancsak szat-írok: zsebében a tanács, itten olyan új út fog rittyenni, hogy csodájára járnak.

Annyi betont még nem látott a világ, amennyit ide belefeccöltek, éjjel-nappal, de főleg éjjel, és jöttek, jöttek a dömperek annyi földdel, hogy a túloldali szomszéd telkére dőlt a fele, azóta sem jutnak szegények a saját telkük felére. Mert a Zokni nem fogta fel, hogy hegyre lépcsőzetesen célszerű építkezni. Nem. Ő kiegyenesíti a hegyet, betonsilót épít rá válogatott s állandóan cserélődő… hogy is hívjam őket?… *bazmeg*eivel. A piramis rabszolgái meg üvöltették ám a magnót, akárcsak Simkovits úr *bazmeg*ei a túlsó fertályon, mert rossz munkához nagy zaj kell, ezt minden segédmunkás tudja, akit a Moszkva téren szedtek össze.

Zoknit néha érteni véltem: ő megálmodott egy óriási csűrt, tornyocskákkal, boltívekkel, kerek ablakokkal, mindennel, ami miatt a többi zokni irigykedni tud, ha neki még nincs, és minél olcsóbban akarta megszerezni magának ezt az örömet. Kiötlötte, hogy kerítés helyett támfalakat húz, s így a négy szintből egyet rögtön *földszintbe* hoz, nehogy a ház magasságába bárki beleköthessen. Lebontotta a kerítést, árkot ásatott és felzsaluzta, aztán jött a beton. És Zokni agyába nagy felismerés költözött: a beton *lefelé* folyik. Fent nem maradt semmi. Zokni emberei lebontották a zsaluzatot, mi pedig fél évre kerítés nélkül maradtunk. Minden este más etnikumú kutyák és emberek meredtek rám, ha kiléptem az ajtón, így hát kisfiammal visszaállítottuk a kerítést, két napi munkával, tetején szögesdróttal.

Ez volt életemben az első eset, hogy valakit feljelentettem. Zoknit beidézték az önkormányzathoz, ahol bűnbánóan beismerte, hogy hibát követett el. Én pedig elálltam a kártérítés követelésétől. Mit is lehetne Zoknitól követelni? Mit lehet pénzzel megfizetni? Zokni szerint nyilván mindent: a zajt, a füstöt, a káromkodást, az ablakom alatt a traktort, a végérvényesen ellopott kilátást, a túlsó szomszédtól ellopott napfényt, a *magánéletet.*

Viszonyunk akkor romlott meg igazán, amikor egy éjféli randalírozás után kihívtam a rendőrséget is. Az üvegeket vagdosó, részeg munkások fele elszelelt, a maradékot a rendőrök igazoltatták. Természetesen nem volt engedélyük, a munkavállalási engedélyt vagy a Zokni lakhatási engedélyét már nem is említem. A rendőrök emberségesen hümmögtek és közölték, hogy nana, ha még egyszer, akkor.

Később Tóni, a zokniagyú kijelentette, hogy a saját telkén azt csinál, amit akar, nincs csendrendelet, nincs semmi sem, ne fenyegessem az embereit. Bár megvan a Volvója, naponta más járművel jelenik meg – ami éppen sikerül.

A szomszédok azt beszélik, elfogyott a pénze, el akarja adni a ház felét, nem tudom. Néhány napig csönd volt, állítólag lezuhant a tetőről az egyik munkás. Kíváncsi lennék, mennyi pénzzel boronálta el Tóni az ügyet, mert illegális munkásai sehol sem lehetnek bejelentve, bár ujjlenyomatukat valahol biztosan őrzik. APEH, munkaügy, társadalombiztosítás… vajon melyik építkezésen fordultak meg ebben az évben?

Ma este szépen, libasorban megjelentek az újonnan toborzott rabszolgák. Holnap, vasárnap már kongatják a betonkeverőt. A rémálom tovább épül. Nem is bánom, csak fejezzék be. Zokni talán egyszer ideköltözik, tornyai és boltívei alá. Tartogatok neki egy tetőtér-beépítést. Gyűjtöm a pénzt, és a decibeleket. Három évig szeretném ébren tartani.

De tudom, Tónit a saját eszközeivel sosem győzhetem le. Hiszen ő Zokni. Valószínűleg halláskárosult is, nem szólva egyéb hiányosságairól. Ha egyáltalán tud olvasni, csak olyan könyveket írhatnék neki, melyek egyetlen szó permutációjából építkeznének: BAZMEG.

Úgyhogy én is csak ezt üzenhetem neki. S amennyiben megsértettem volna személyiségi jogait, a tisztelt bíróságon majd felteszem a kérdést, melyet kedves utcaszomszédom és sakkpartnerem így szokott aposztrofálni: „Hát ember az ilyen?”

Mert szerintünk nem ember. Földön kívüli, ember alatti lény?

Nem. Ő külön kategória. Tóni, a zokniagyú.

KORSZERŰ SZAKMUNKÁSKÉPZÉS

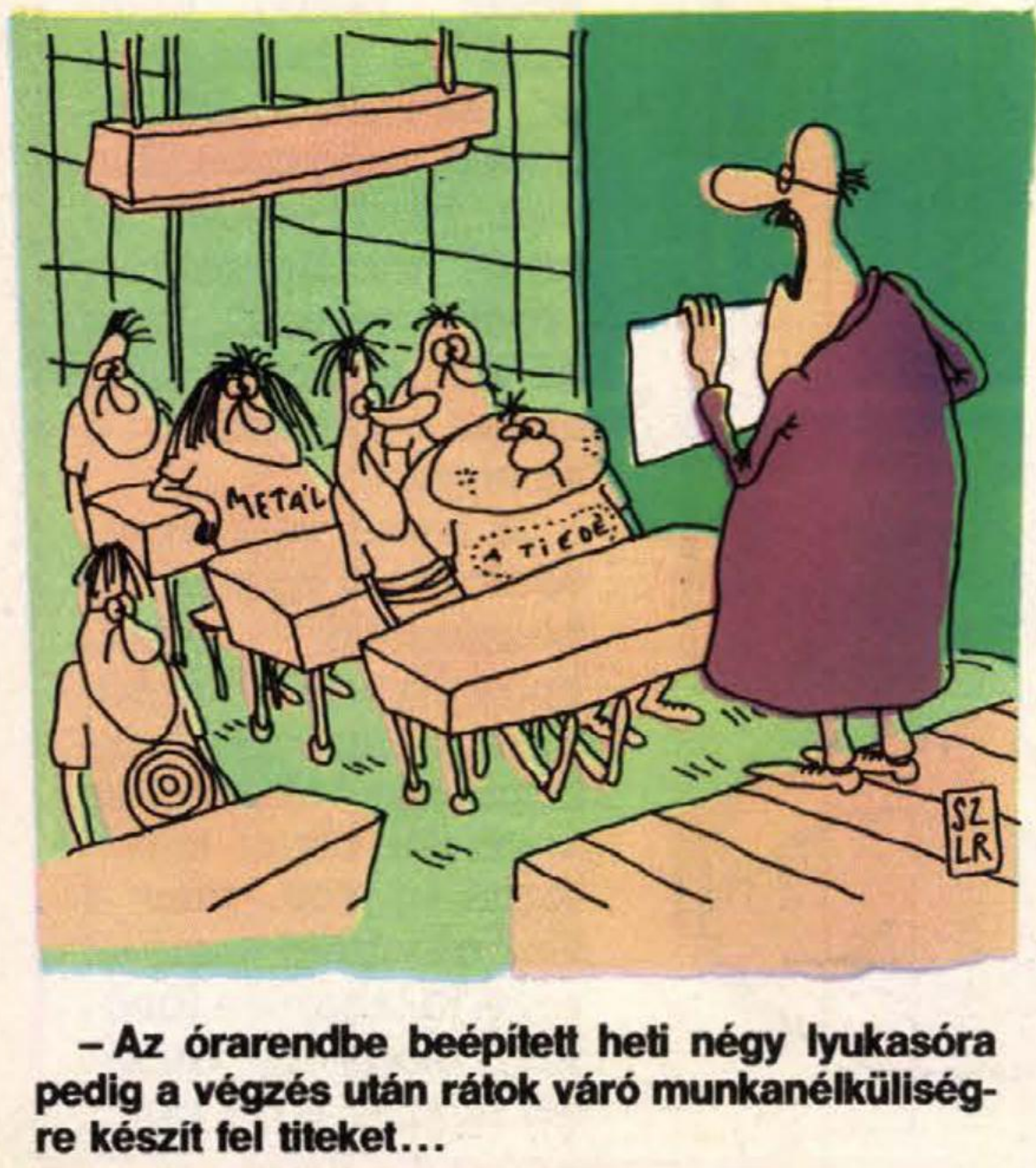

– Az órarendbe beépített heti négy lyukasóra pedig a végzés után rátok váró munkanélküliségre készít fel titeket…

ÁTKÉPZÉS

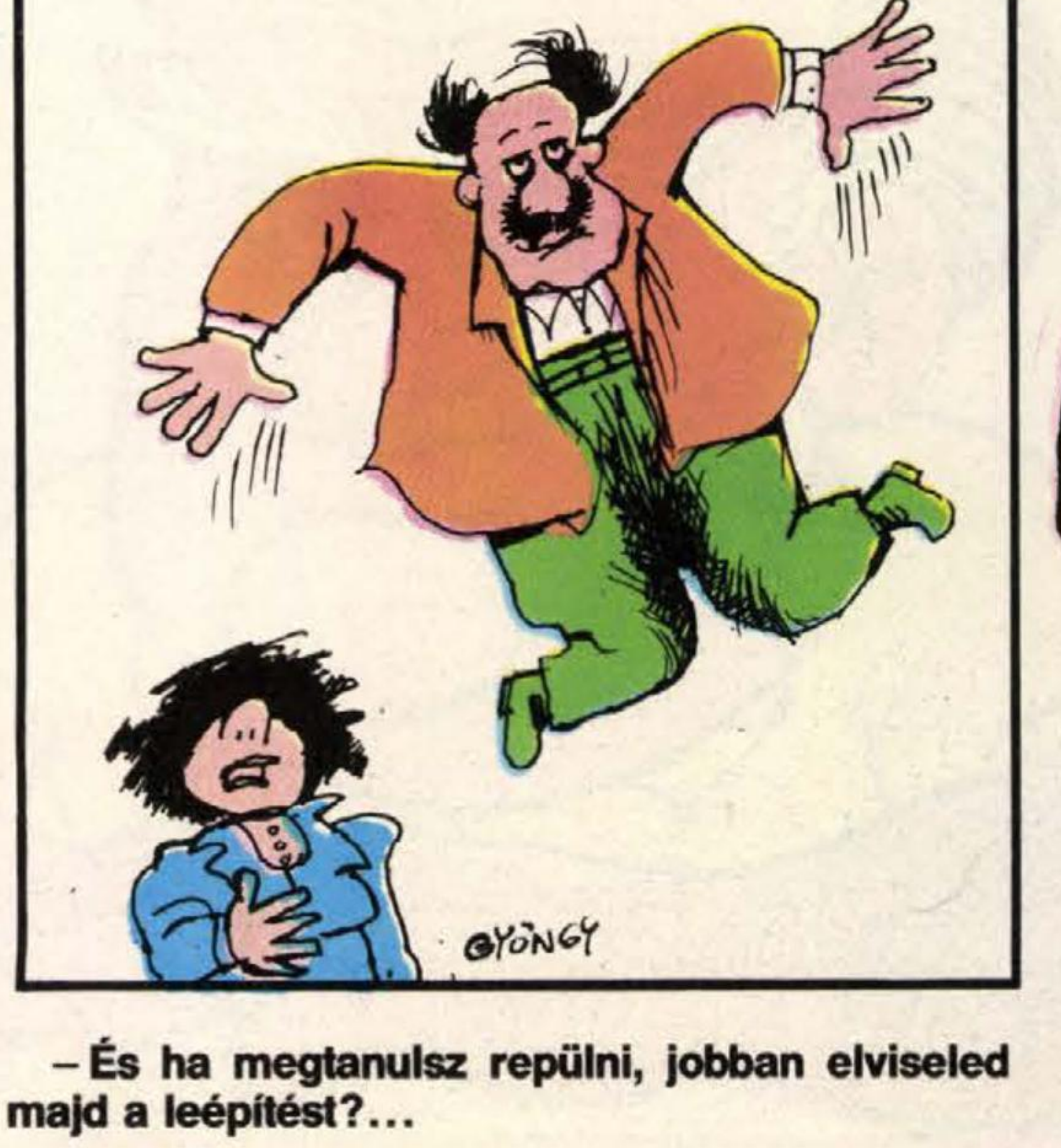

– És ha megtanulsz repülni, jobban elviseled majd a leépítést?…

SZAKMAI GŐG

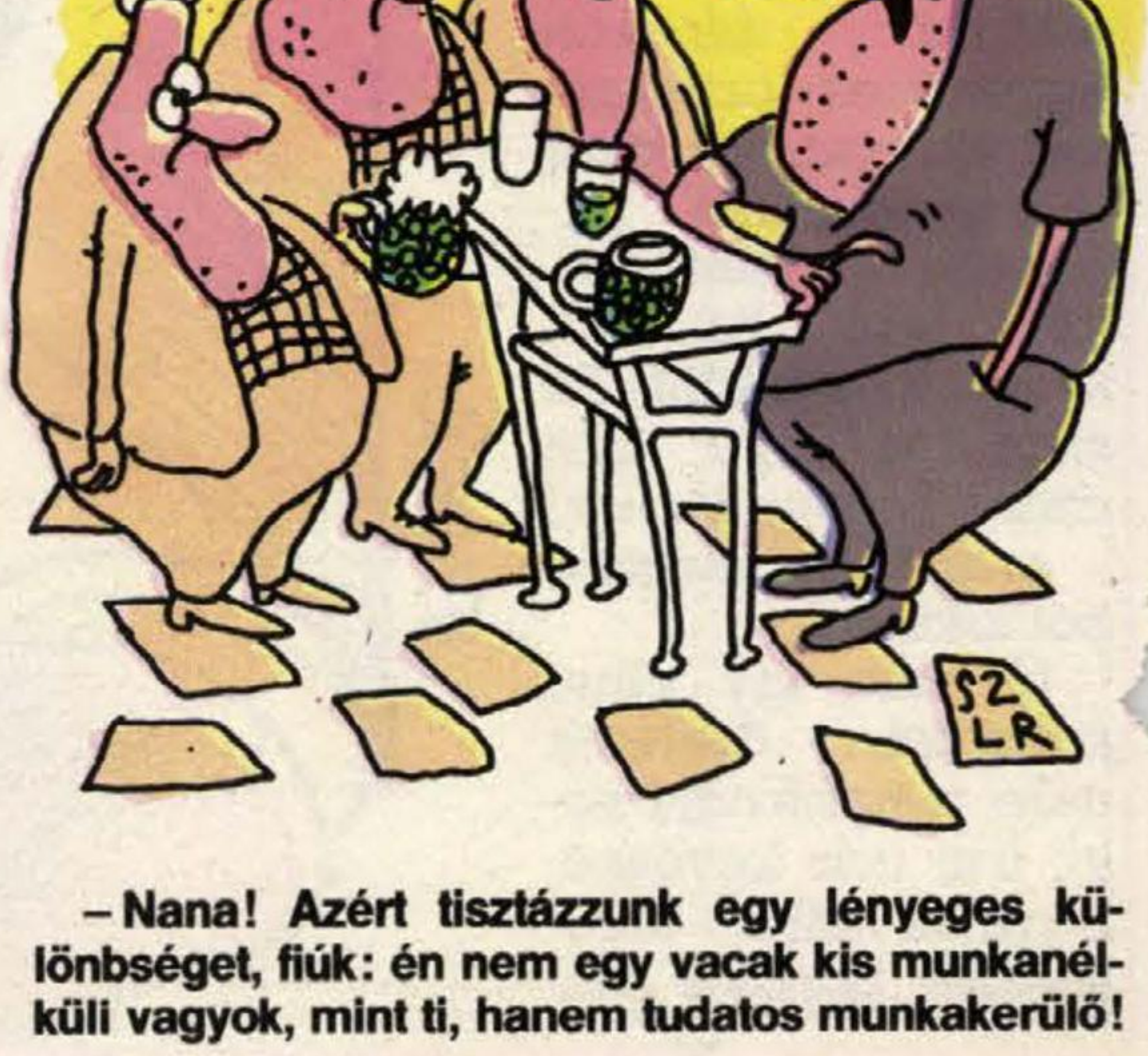

– Nana! Azért tisztázzunk egy lényeges különbséget, fiúk: én nem egy vacak kis munkanélküli vagyok, mint ti, hanem tudatos munkakerülő!

HIVATALI SZIGOR

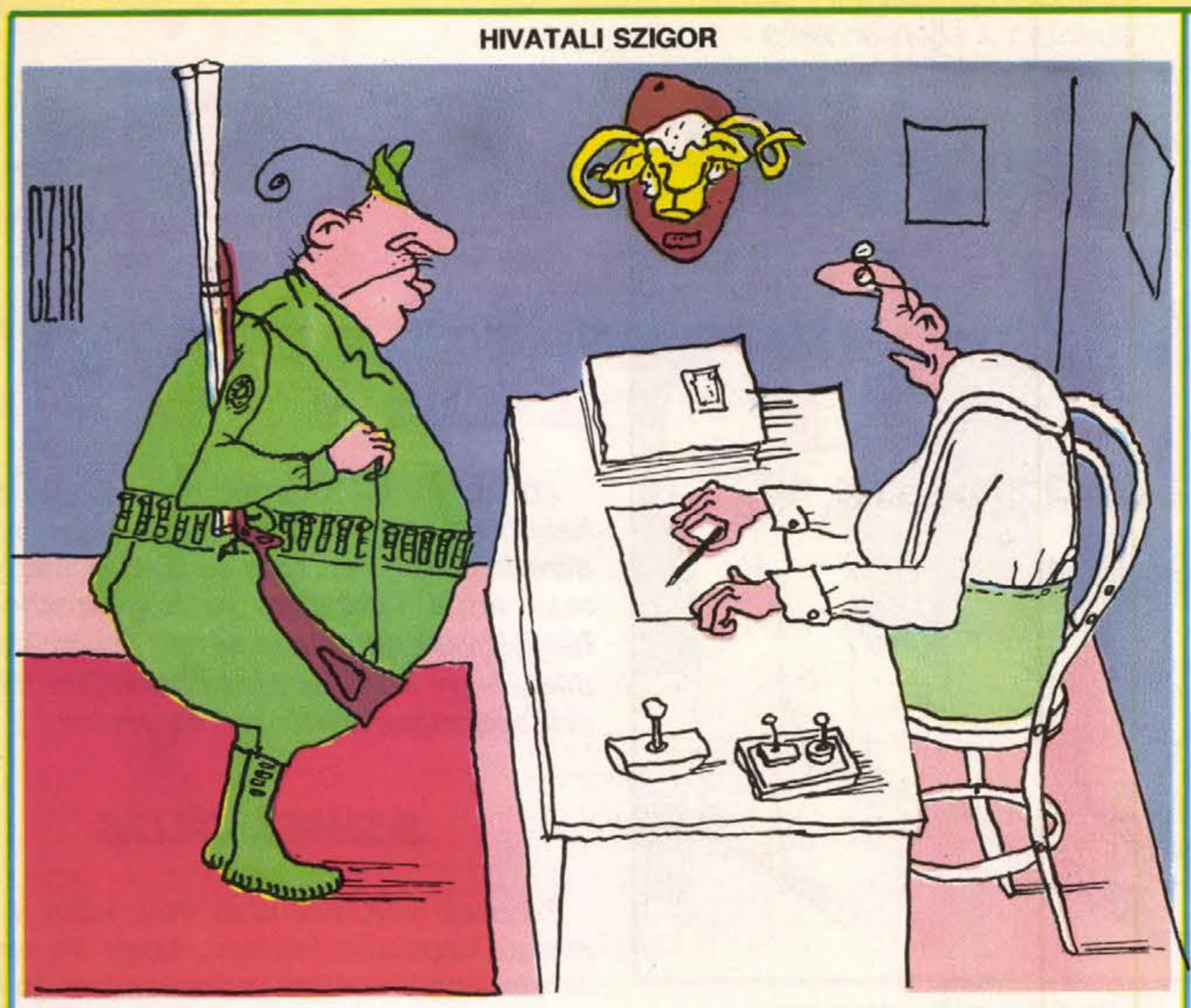

– Nem, uram, kommunisták kilövésére idén sem adunk ki engedélyt!

A NAGY VADÁSZ

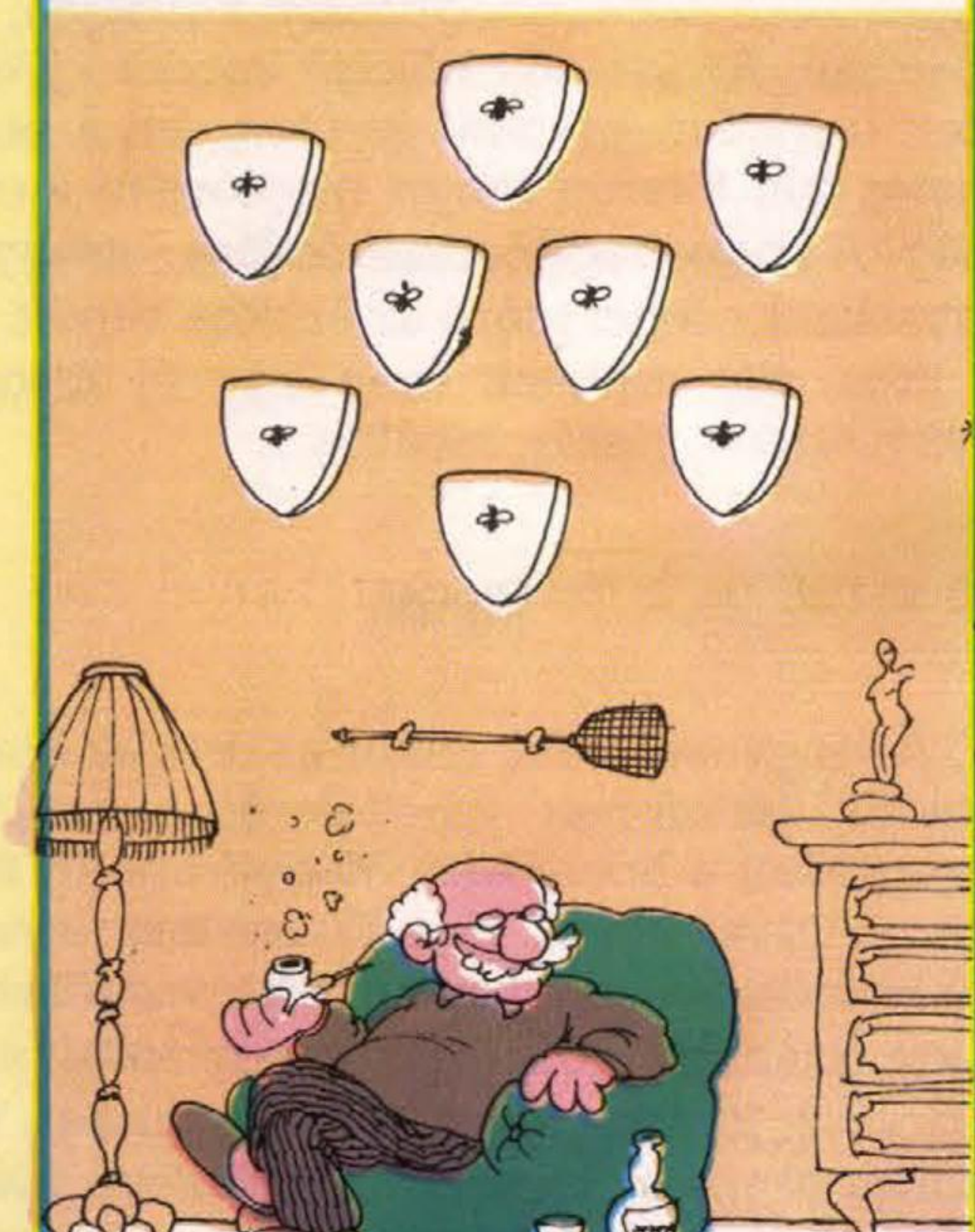

BŐGÉSI SZEZON

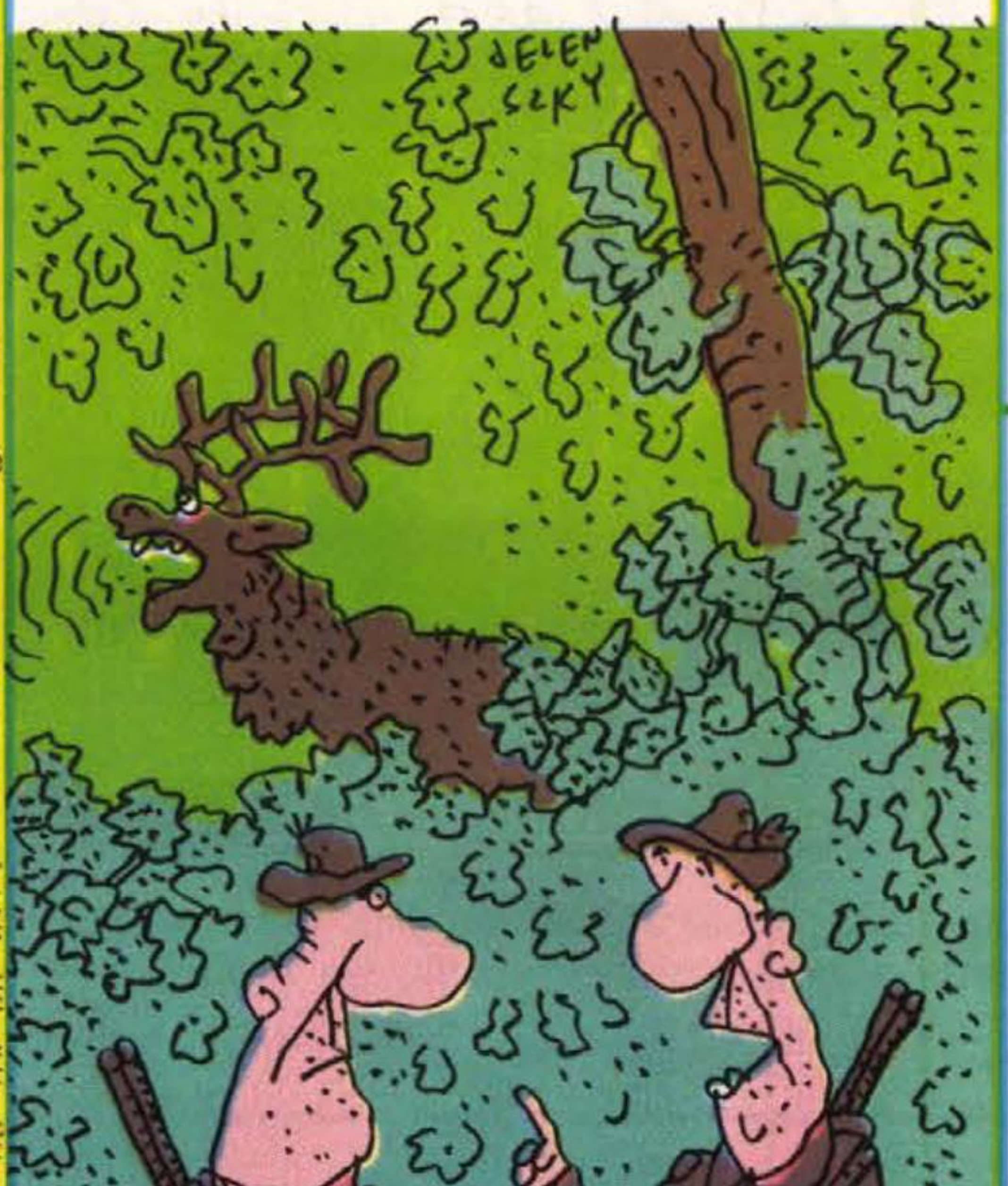

– Az esti lesre itthon vagyok, Ferikém, de most a honatyákat kell meghallgatnom a parlamentben.

KIBÉDI ERVIN:

BÉKÁK

Lecsapolták a mocsarat.
Pusztultak kígyók, nyűvek, bogarak.
S véletlen
csak három kis béka maradt
életben.
S így egy kis közeli pocsolyában,
Élettérre leltek mind a hárman.
Nyomban alapítottak egy pártot
– mondván – ha a víz eléri a partot,
munkához látnak s minél hamarabb
fölépítik a mocsarat!
Ámde közben fölkelt a nap.
Rájuk sütött boldog mosolya
S fogyni kezdett a csöpp pocsolya,
A kis békák pedig ezt látva
Megették egymást vacsorára.

A CSÓTÁNY

Mivel pékség fölött lakom ma,
bejött egy csótány lakomba:
– Kérem, nem kegyed az unokanővérem?
– Nem. Én Ábel Jenő vagyok.
– És hol van a Káin? –
kérdezte rettegve,
miközben bajszát
pedergette.
– A Káin? – s egyet én is pödörtem –
Ó, hát azt már régen megöltem!
– Pardon – mondta a csótány.
S legott
egy másik lakásba
ballagott.

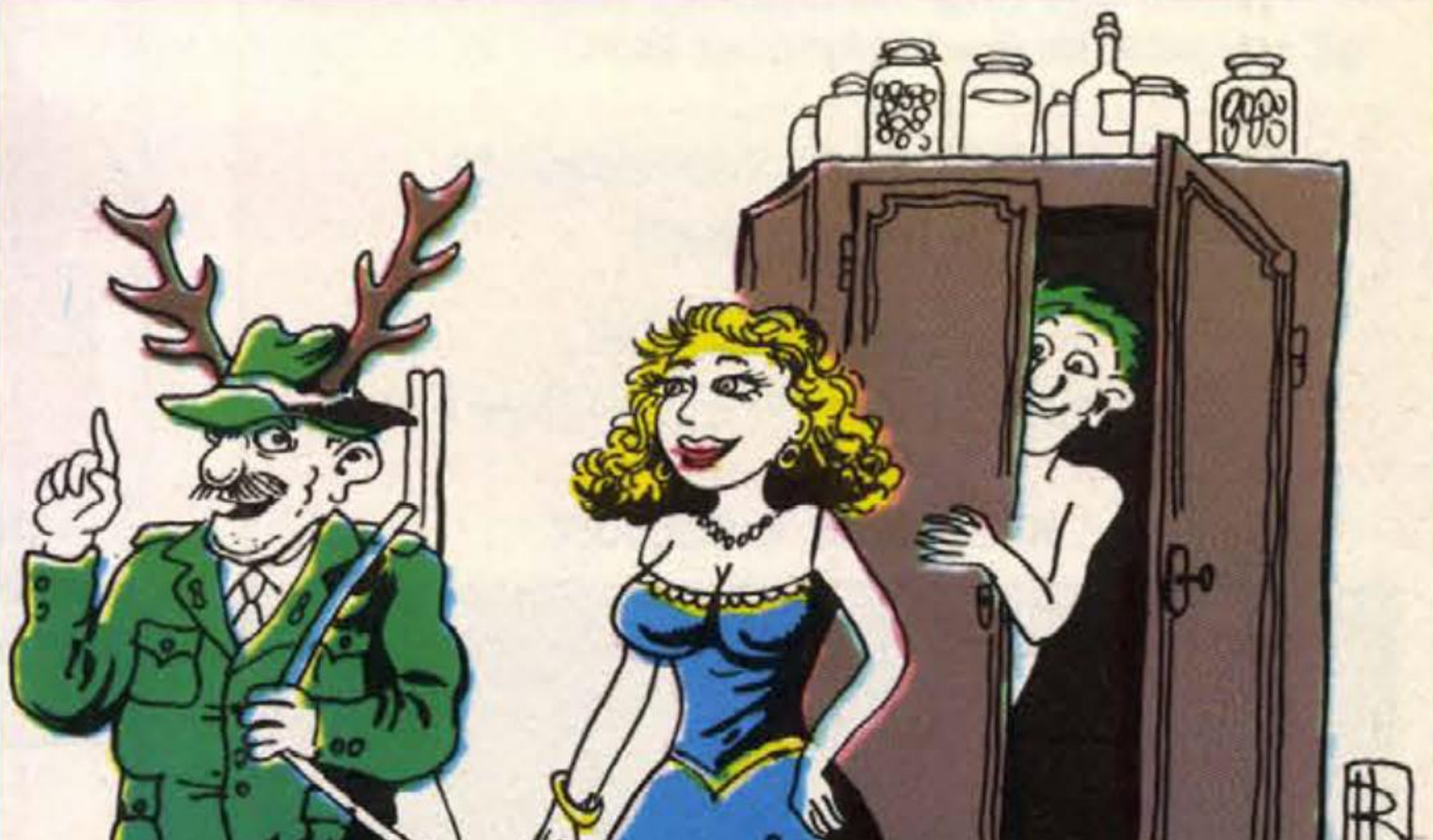

– Indulok, anyukám, mert egy-két trófeára még szükségem van!

INDUL A VADÁSZSZEZON

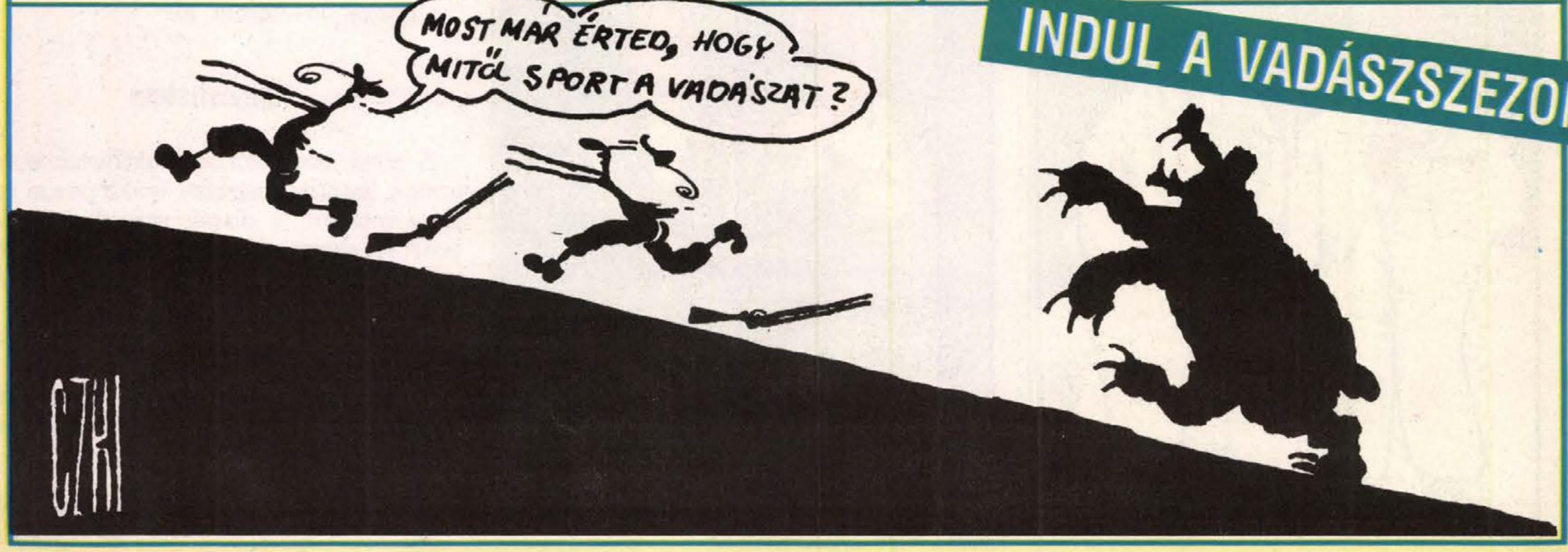
MOST MÁR ÉRTED, HOGY MITŐL SPORT A VADÁSZAT?

ITT VAN AZ ŐSZ, ITT VAN ÚJRA…

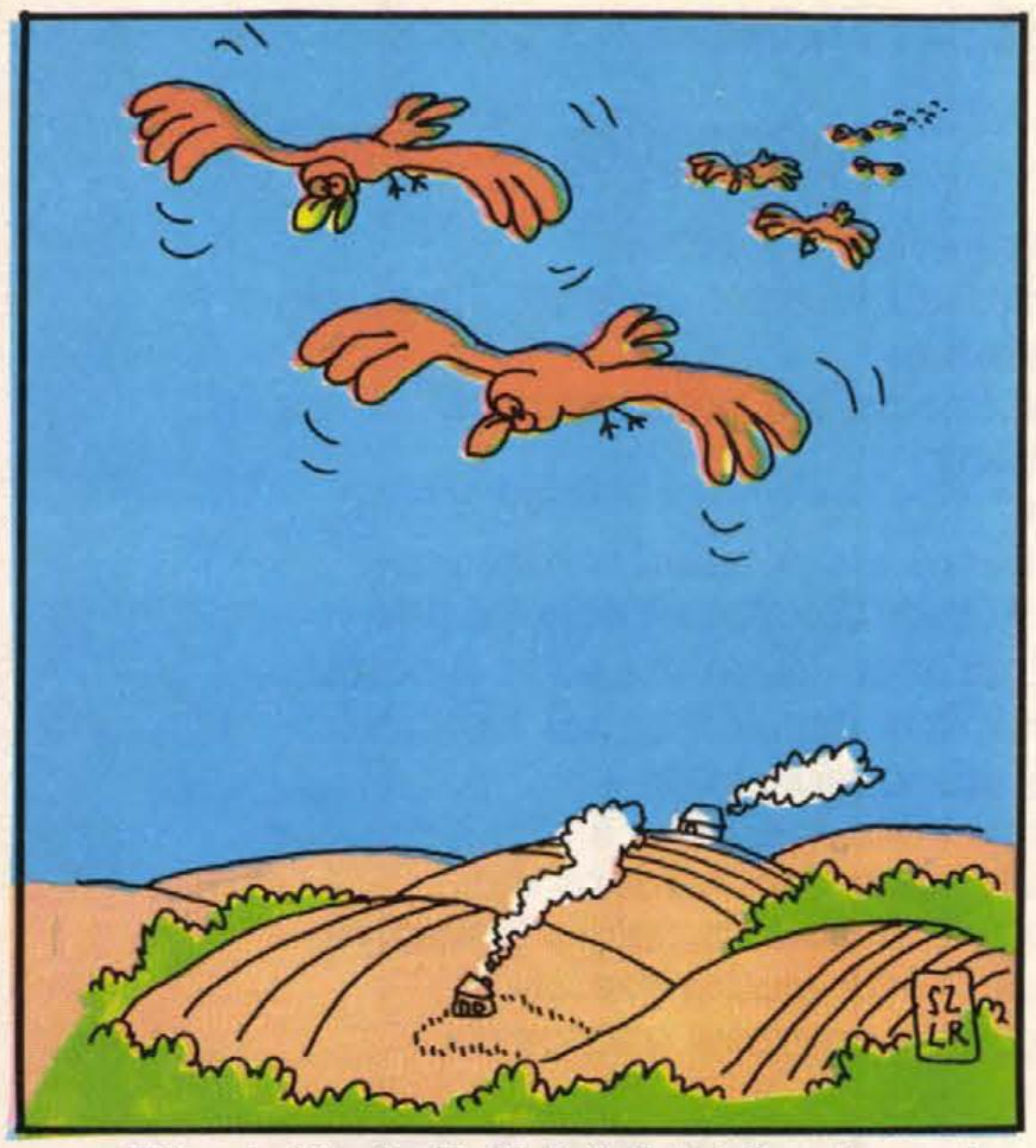

– Mit csináljunk, főnök? A fiatalok azt mondják, őket nem érdekli Afrika, inkább Disneylandben töltenék a telet…

A SZŐLŐNEK NEM ÁRTOTT AZ ASZÁLY

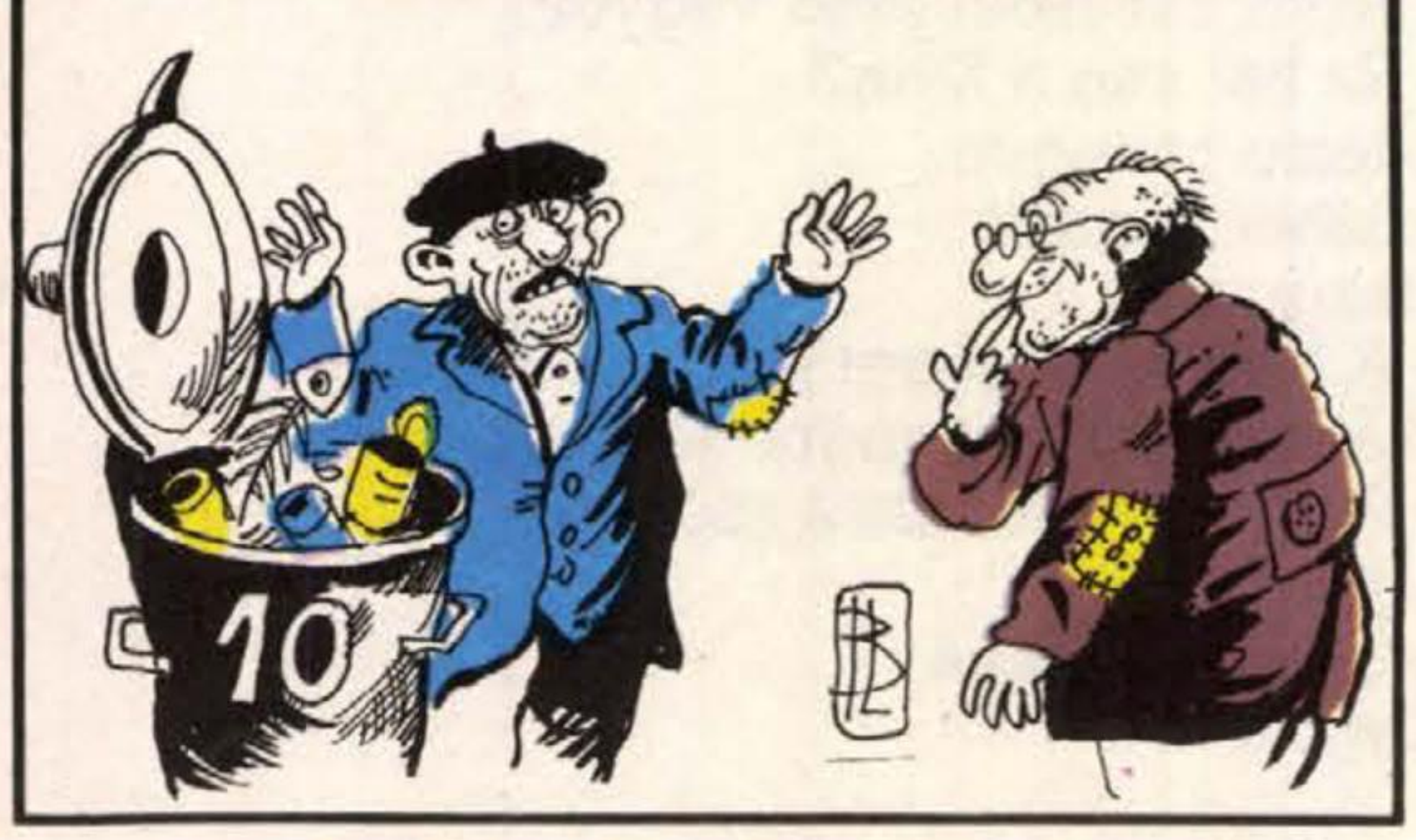

– Sehol egy üres borosüveg! Nagy mennyiségű borpalackozás várható az idén!

A napraforgó is megsínylette a forró nyarat

TESSÉK MONDANI, ELSZÁRADT VAGY ELSZÉDÜLT?

KEZDŐDIK A SZÜRET

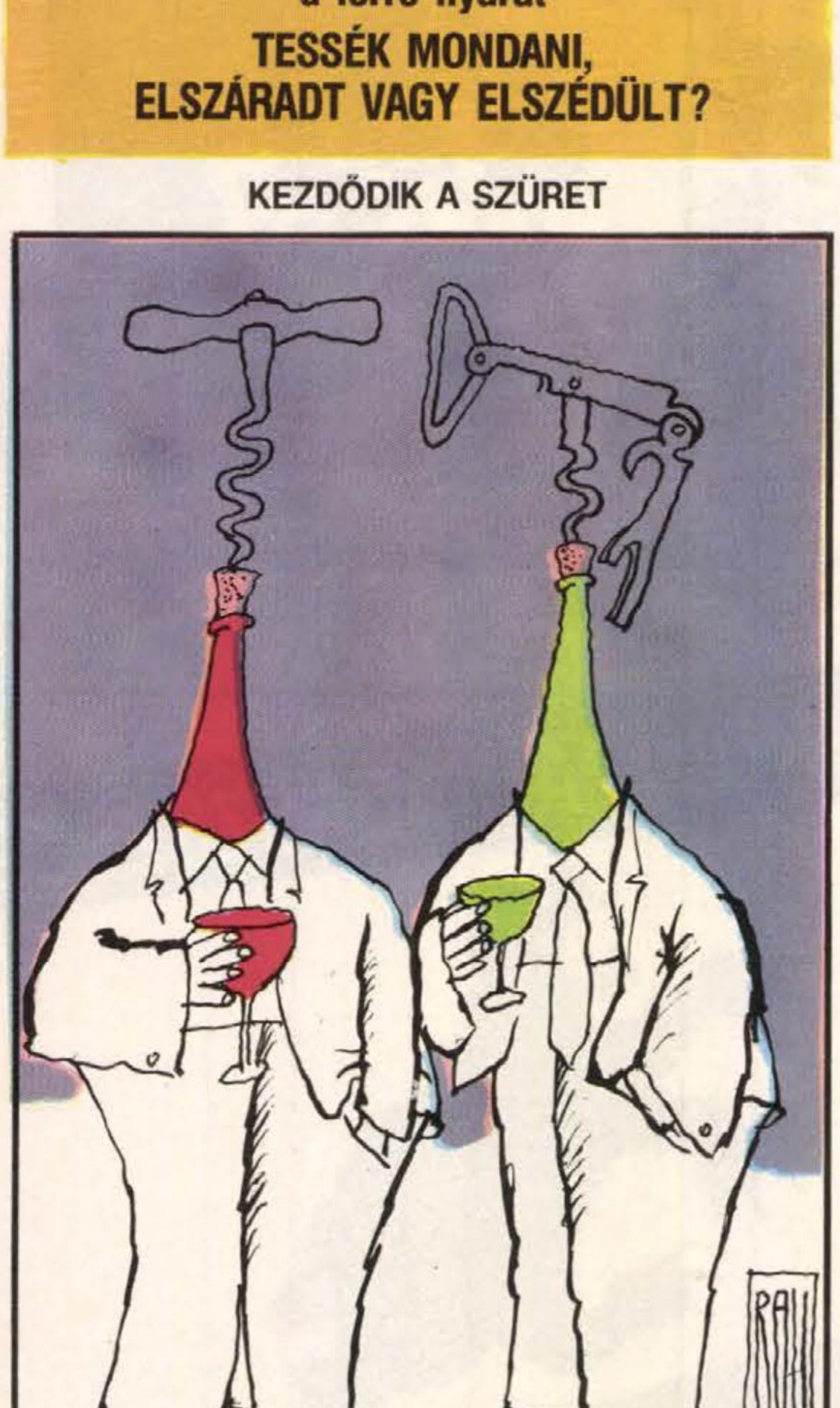

ELINDULT A FÖLDÁRVERÉS

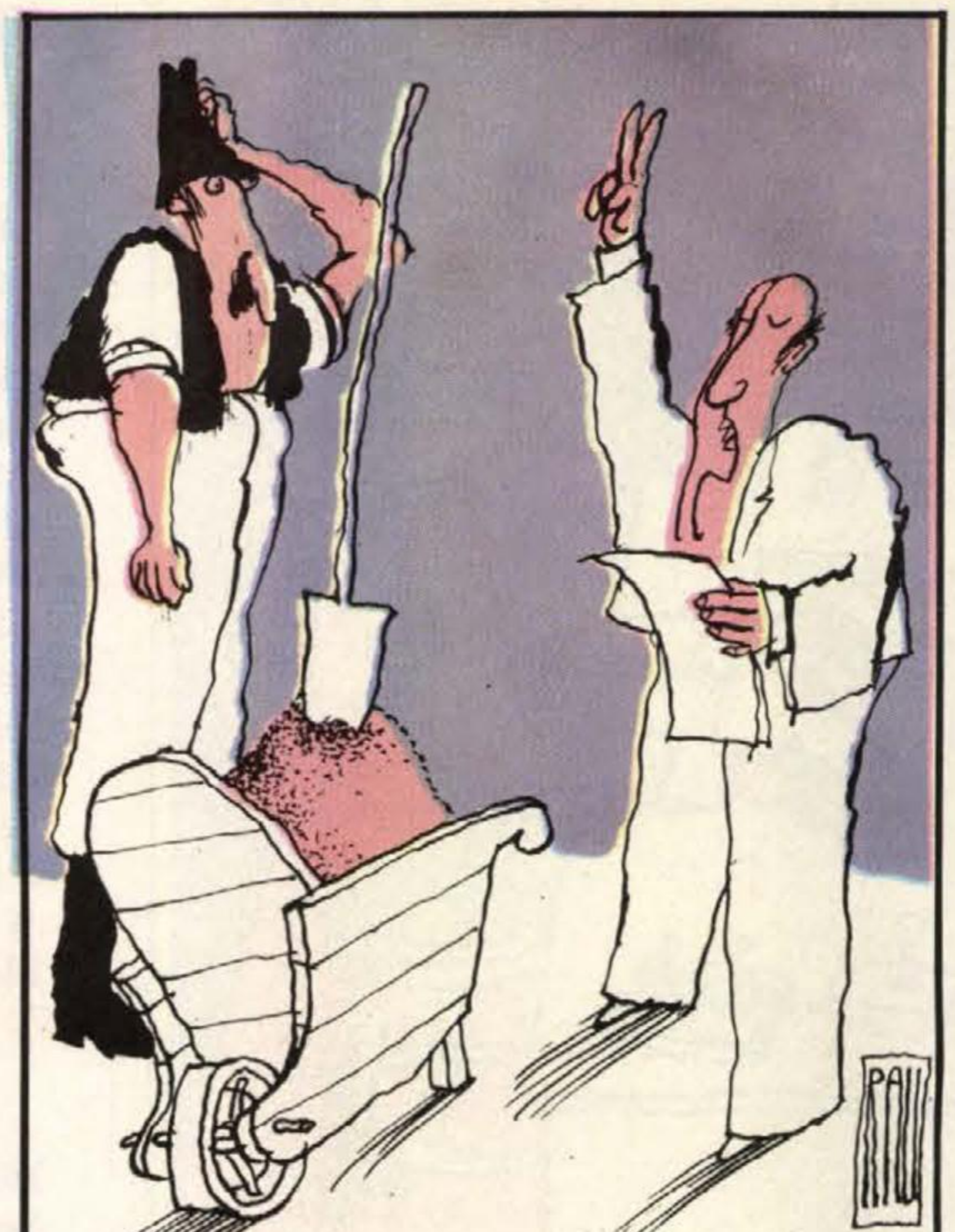

– Kétszázötvenhét másodszor…

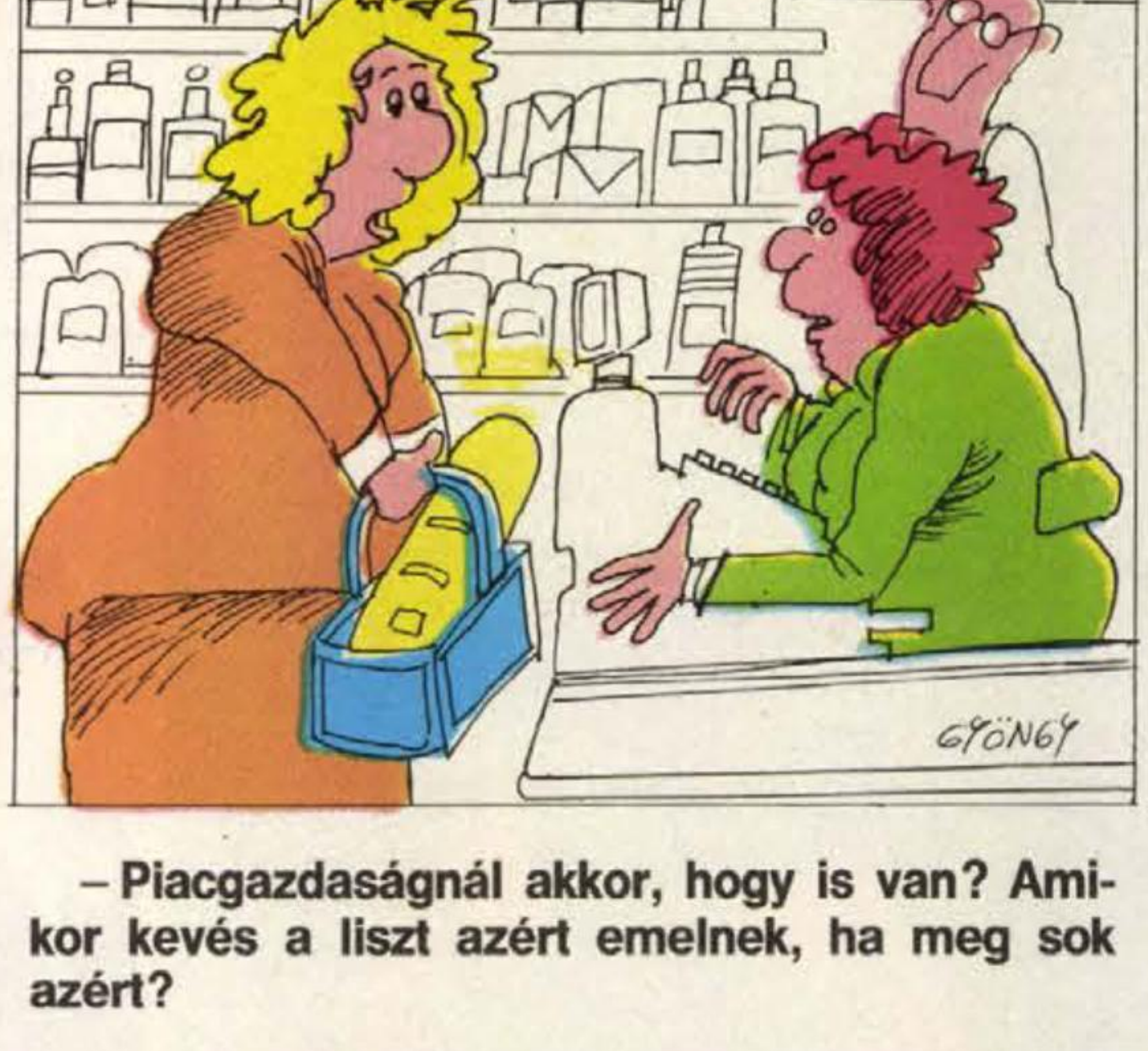

– Piacgazdaságnál akkor, hogy is van? Amikor kevés a liszt azért emelnek, ha meg sok azért?

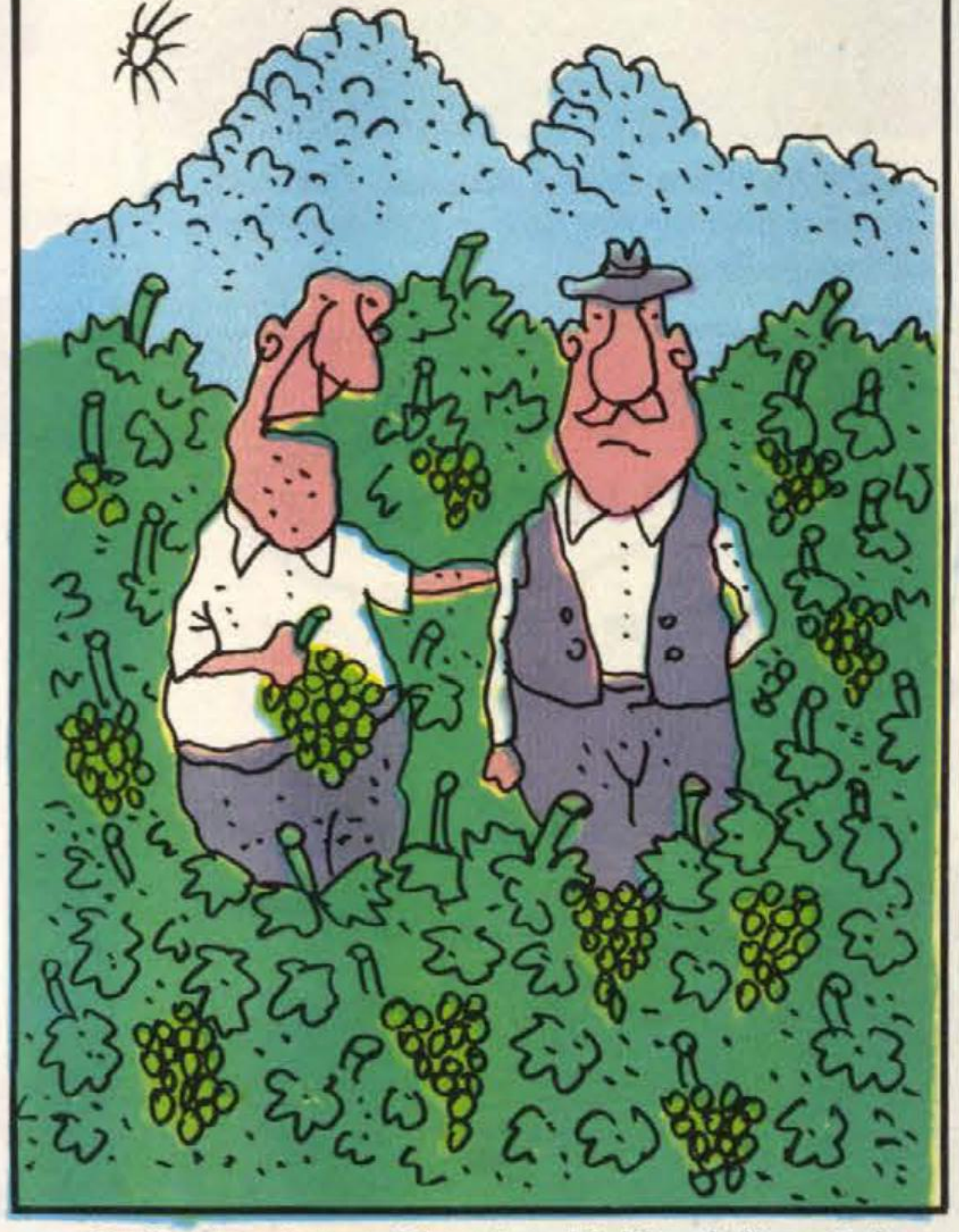

– Dehogy vágom ki ezt a jó kis rizlinget, ha megmarad, há' jövőre lesz mivel öntözni a napraforgót

KIS FANYAR NÉVRAJZ

(Talán jó fél éve is már, hogy tanu helytörténész barátom, Nádas György tévé képernyőjén igaz és hiteles magyarázatot adott Tatabánya és Hagyárosbörönd helységeink néveredetére. Innen jött az ötlet, hogy a Ludas Matyi hasábjain folytassuk helységnévtörténeti rovatunkat…)

JÁSZÁROKSZÁLLÁS

Egyszer volt, hol nem volt, talán a XVI. század harmadik felében, hogy élt ezen a helyen egy Jász nevű parasztember. Jó lelkű jobbágy volt az istenadta, ám bizony olykor alaposan felöntött a garatra, s csuda dolgokat produkált.

Történt egyszer, hogy Jászunk hazafelé poroszkált szamármeghajtású kordéján, ka patosan. Az ide-oda billegő kordét igyeke zett ugyan megtartani az úton, ám a neve nincs falu főterén mégis megtörtént a csúfság! A kocsi megdöccent, és Jász – szégyengyalázat! – fejjel előre az árokba repült.

Nos, így született meg egy új magyar helységnév, Jászárokszállás…

Komló

A kiegyezés után, mikor az osztrák kereskedők bátrabban jöhettek át a határon megindult a hoci-nesze Magyarország és a bécsi udvar között. Egy Wumfstein neveze tű kereskedő is kedvet kapott a vásárláshoz Úgy gondolta, vesz Pécsett egy lovat, s az Bécsben jó áron továbbadja. A frissen ve kanca azonban hirtelen önállósította magá a domboldalon. A bámészkodók a követke zőket látták:

Elöl fut egy gyönyörű magyar ló, mögötte egy köpcös-kalapos emberke, aki imígye kurjongat fennhangon:

– Komm, ló! Komm, ló!

Jánoshalma

A sötét középkorban földbirtokos nagyuraink leggonoszabbika tyúklopáson csípte Imre mestert, a derék saroglyakészítőt, ezért föl akarta akasztani. Imre mester báty ja, akit Jánosnak hívtak, kérlelni kezdte a dölyfös nagyurat:

– Kegyelmezz meg testvérecsémnek, in kább engem lógass a bitóra!

– Nem bánom – mordult fel amaz, s kiszo a munkára váró bakónak. – Engedd el az a kurafit! Helyette a János hal ma…

WÉBER TAMÁ

(Showder duó

VIDÉK ÉS VIDÉKE

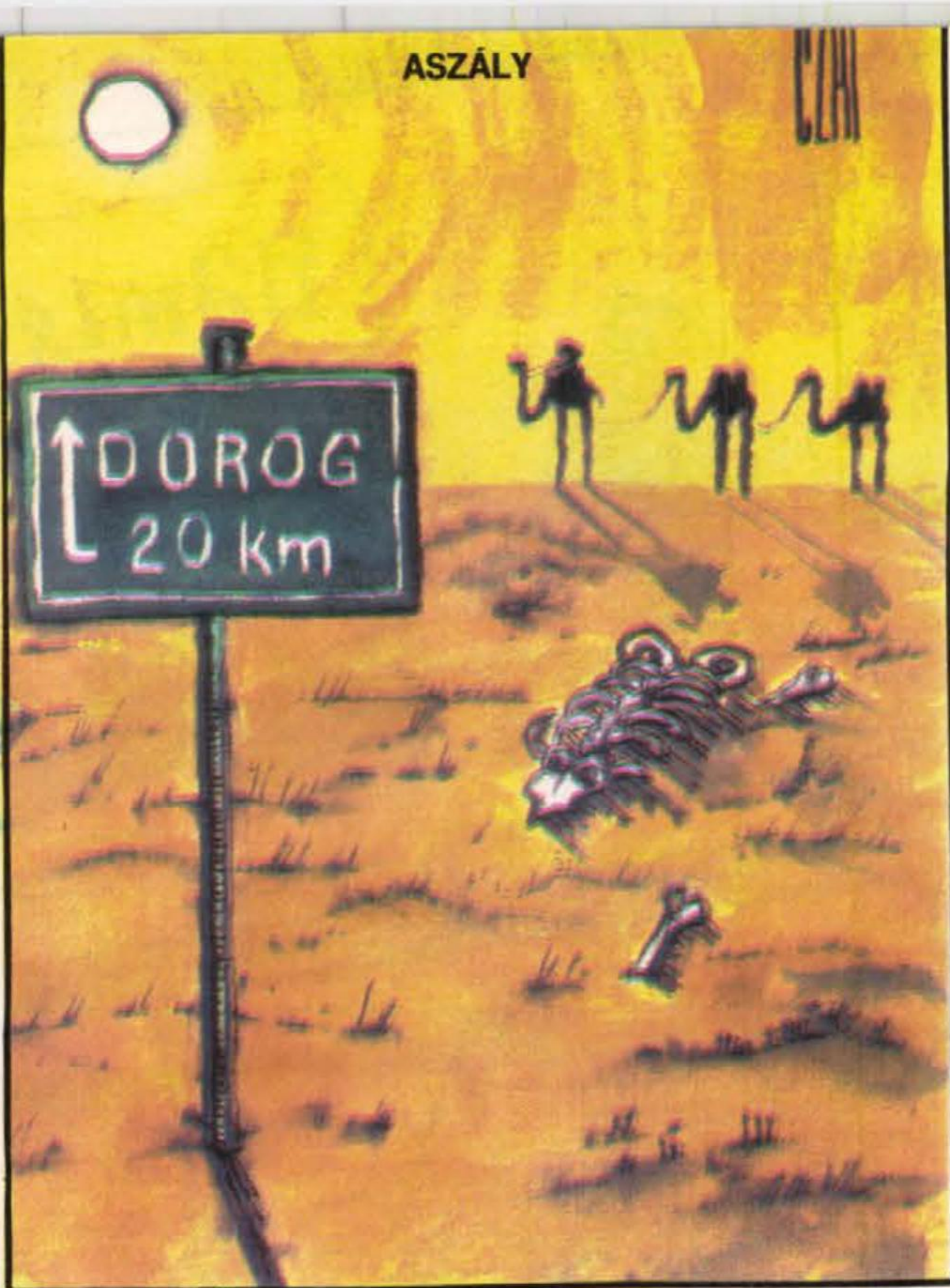

ASZÁLY

A FŐVÁROSBAN DRÁGULT A KENYÉR

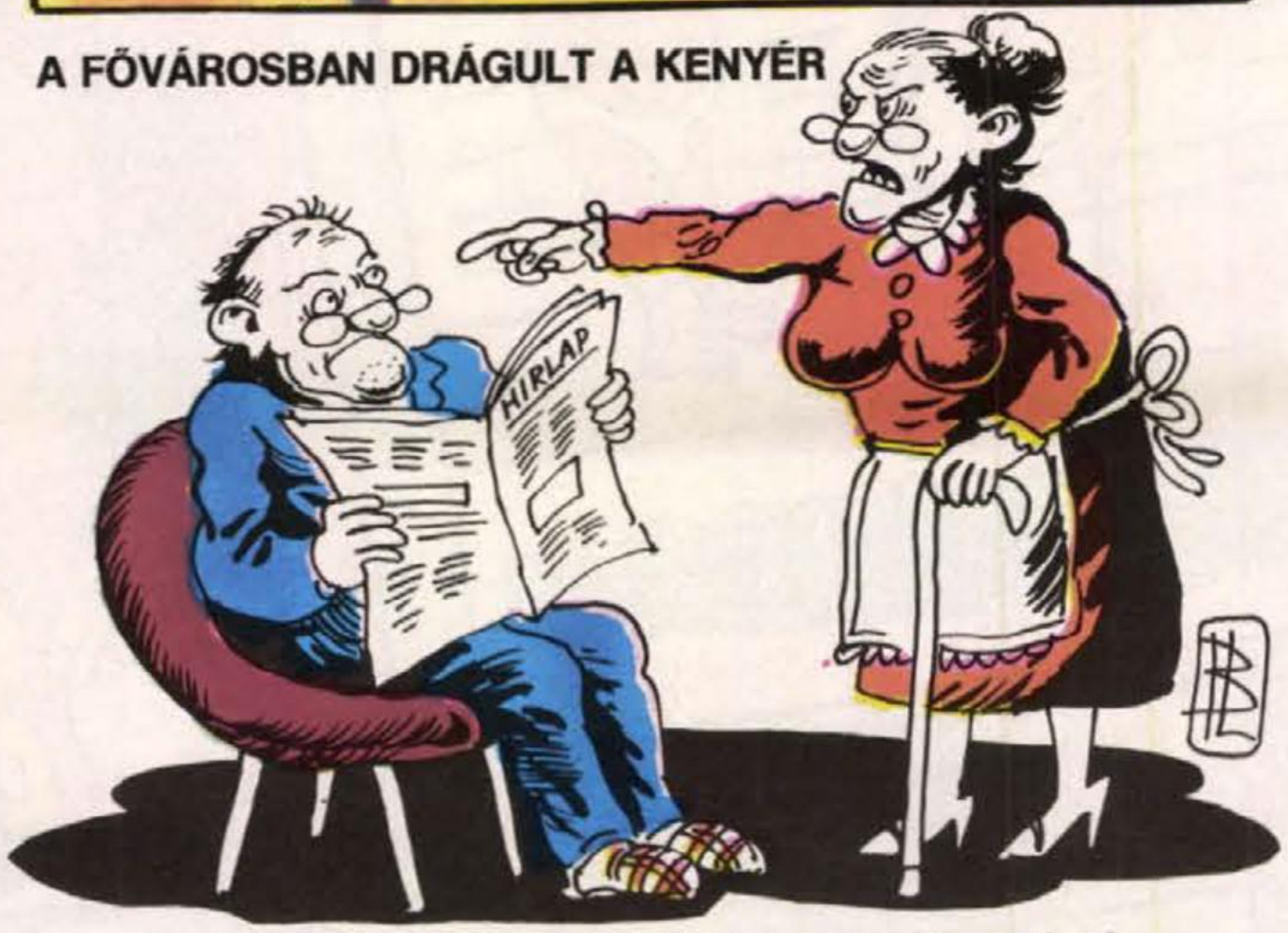

– Te, tutyimutyi alak, mindig mondtam neked, hogy költözzünk vidékre!

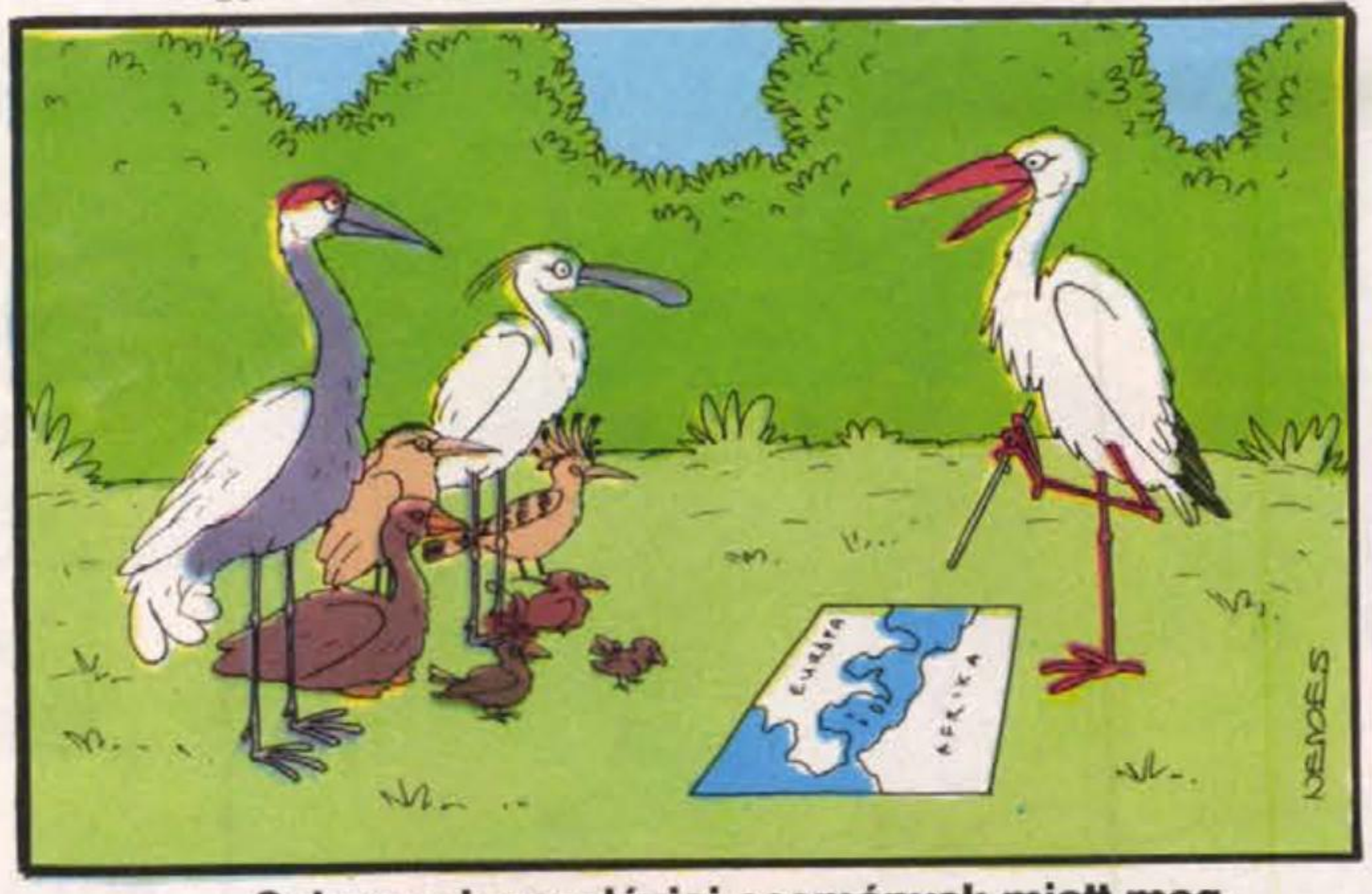

– Sajnos a jugoszláviai események miatt meg kell változtatnunk szokásos vándorlási útvonalunkat…

ELINDULT A FÖLDÁRVERÉS

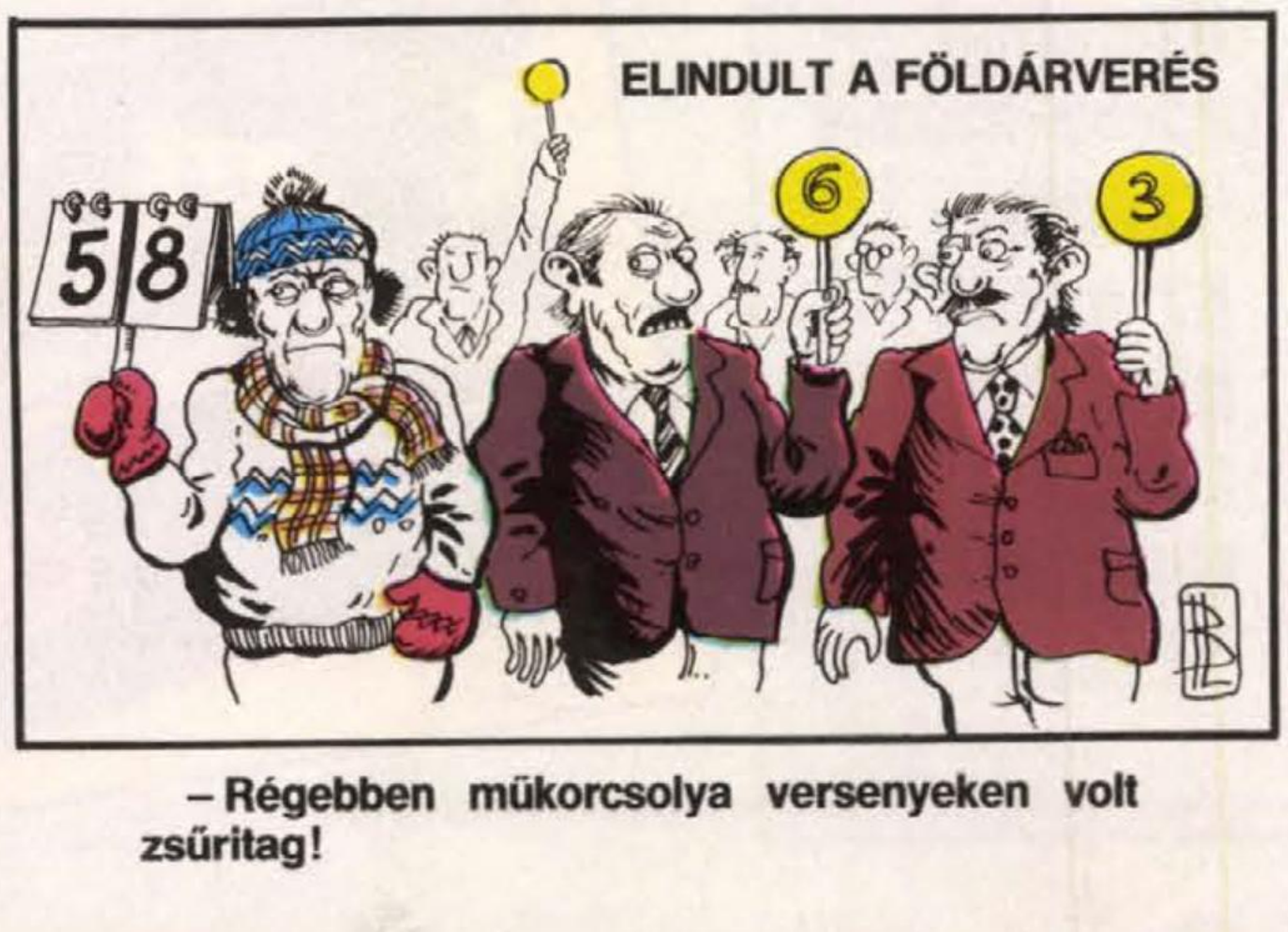

– Régebben műkorcsolya versenyeken volt zsűritag!

BODNÁR GYULA:

FALU VÉGÉN SZÍKES PUSZTA…

(avagy: ha Petőfi megélte volna a földárverést)

Falu végén szíkes puszta,
Kárpótlásként verik dobra,
Sosem termett semmi benne,
Ki megvenné, bolond lenne.

Ám a törvény rendelkezik,
Téesz kezét meg nem kötik,
Mit osszanak, helyben döntsék,
Laposbukszán ezt jelölték.

Az árverés persze hangos!
Mindenkit a méreg mardos,
Licit nincs, csak káromkodnak,
Silány gyepért nem kapkodnak.

„Téeszelnök, aranyvirág,
Hová dugtad a föld javát,
Amit *bevitt* a nagyapám,
Zsíros volt az, nem íly sovány!”

Hevül a nép, egyre jobban,
Parázs vita, mi fellobban,
Lobogtatják jegyeiket,
Kérik régi földjeiket!

Egy koppintás az orrukon:
„Azt már nem, az téesz-vagyon,
Nézd csak, a sok új *uraság*,
Kárpótlásként mire nem vágy?”

„Ördög bújjék az *urakba*,
Követelni, azt mind tudna!…
Marad a szík, csak azért is,
Ha mindjárt az ingükért is!”

Jogsegélyért kopogtatnak,
Hatósághoz folyamodnak:
„Isten áldja meg kendteket,
Termőföldhöz segítsenek.”

Választ nékik senki sem ad,
Földalap a szíkes marad,
Vége így az árverésnek
S „gazdálkodhatnak” szegények.

HAZAI
HAZAI
HAZAI

SZILÁNKOK

ELFOGLALT EMBER

– Irénke, csináltasson magáról négy fényképet az útlevelembe!

*

ÉRETTSÉGI TALÁLKOZÓ

– Tanár úr, én ma sem készültem. Legyen szíves fizesse ki helyettem a cechet.

*

MAGAS JUTALOM

Keresztrejtvényünk helyes megfejtői egy másik keresztrejtvényt kapnak.

*

SZÉP KIS SZÜLŐ

– Fiacskám, én a te korodban már a saját kezemmel kerestem meg a mások pénztárcáját.

*

HÁZASSÁG

– Kérek két mozijegyet, de ne egymás mellé, mert a feleségemmel vagyok.

*

KERESKEDELEM

Mindig abban az üzletben vannak a legudvariasabb eladók, melynek a megnyitását még csak tervezik.

*

MAGÁNY

– Néha felhívom telefonon a pontosidő-szolgálatot. Mégiscsak egy emberi hang…

*

HÍZÁSI HAJLAM

– Én még a szellemi tápláléktól is hízom.

*

NEHÉZ KÉRDÉS

Ha egy hajón 500 kapitány utazik és süllyedni kezd a tengeri jármű, vajon melyikük hagyja el utolsónak a hajót?

*

NAGYKÉPŰSÉG

– Ha jó társaságra vágyom, magamra maradok.

*

KELLEMETLEN SZOMSZÉD

– Kellemetlen szomszédom van.

– Miért?

– Soha nincs otthon. Így nincs akivel veszekedjek.

*

ÖNÁLLÓSÁG

– Én minden segítség nélkül, egymagam rontottam el az életem.

*

MEGLEPŐ

– A havi nyugdíjamhoz még hozzájön az az összeg, amit mint asztalosinas kapok.

*

ÉRTÉKELÉS

– Hogy tetszett az új kabarétréfám?

– Sokat lehetett rajta sírni.

GALAMBOS SZILVESZTER

ÖSSZEESKÜVÉS

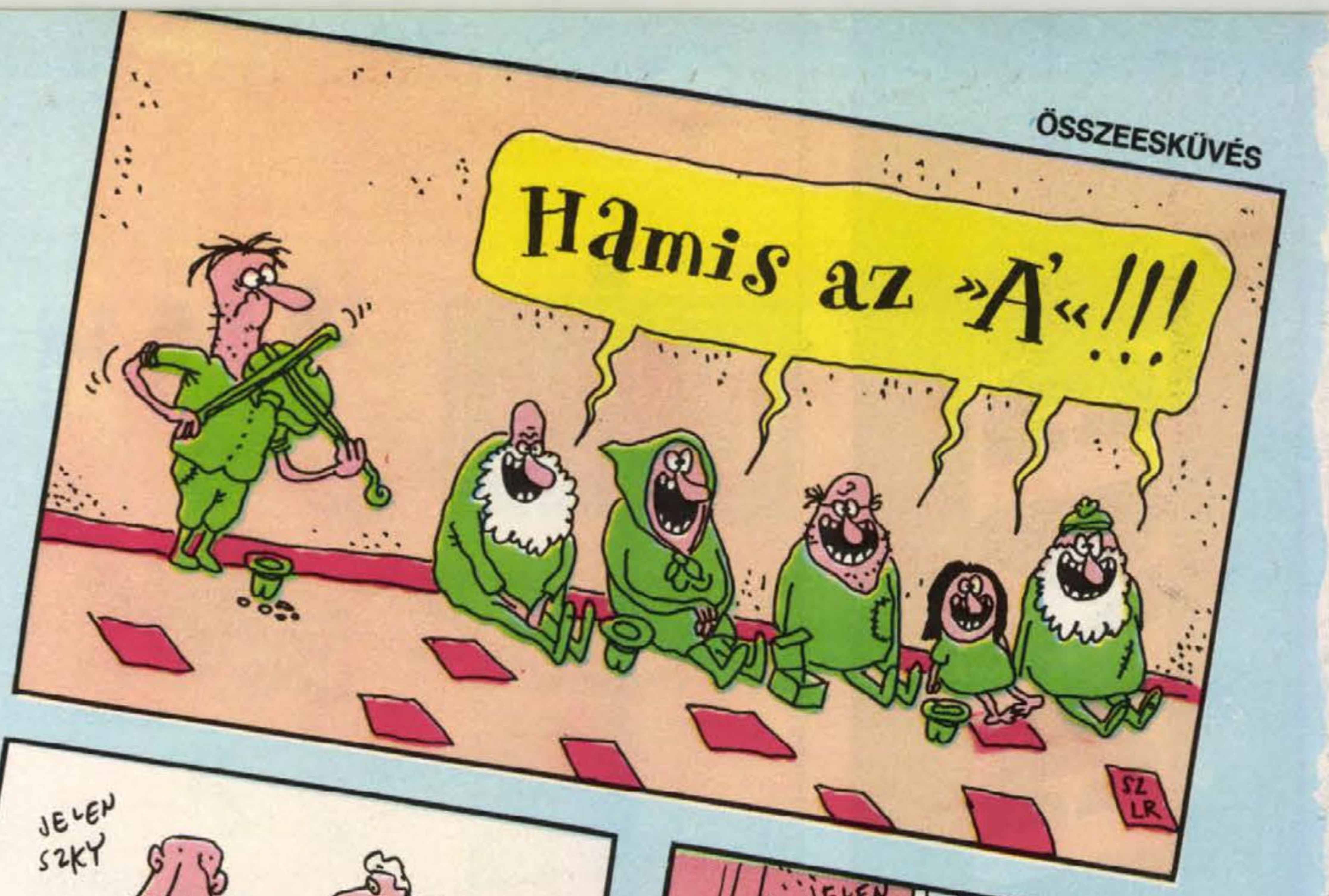

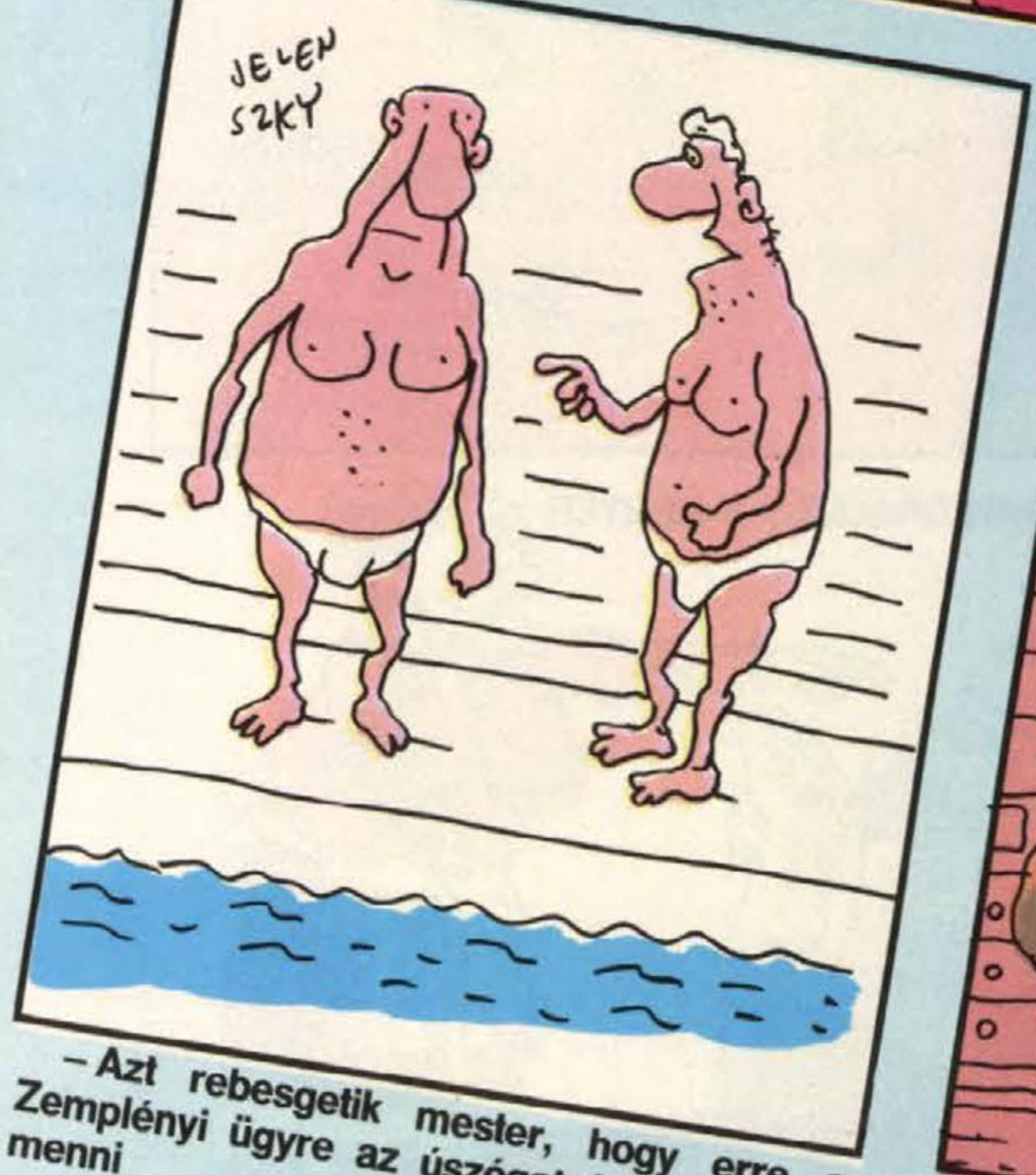

– Azt rebesgetik mester, hogy erre a Zemplényi ügyre az úszógatyánk is rá fog menni

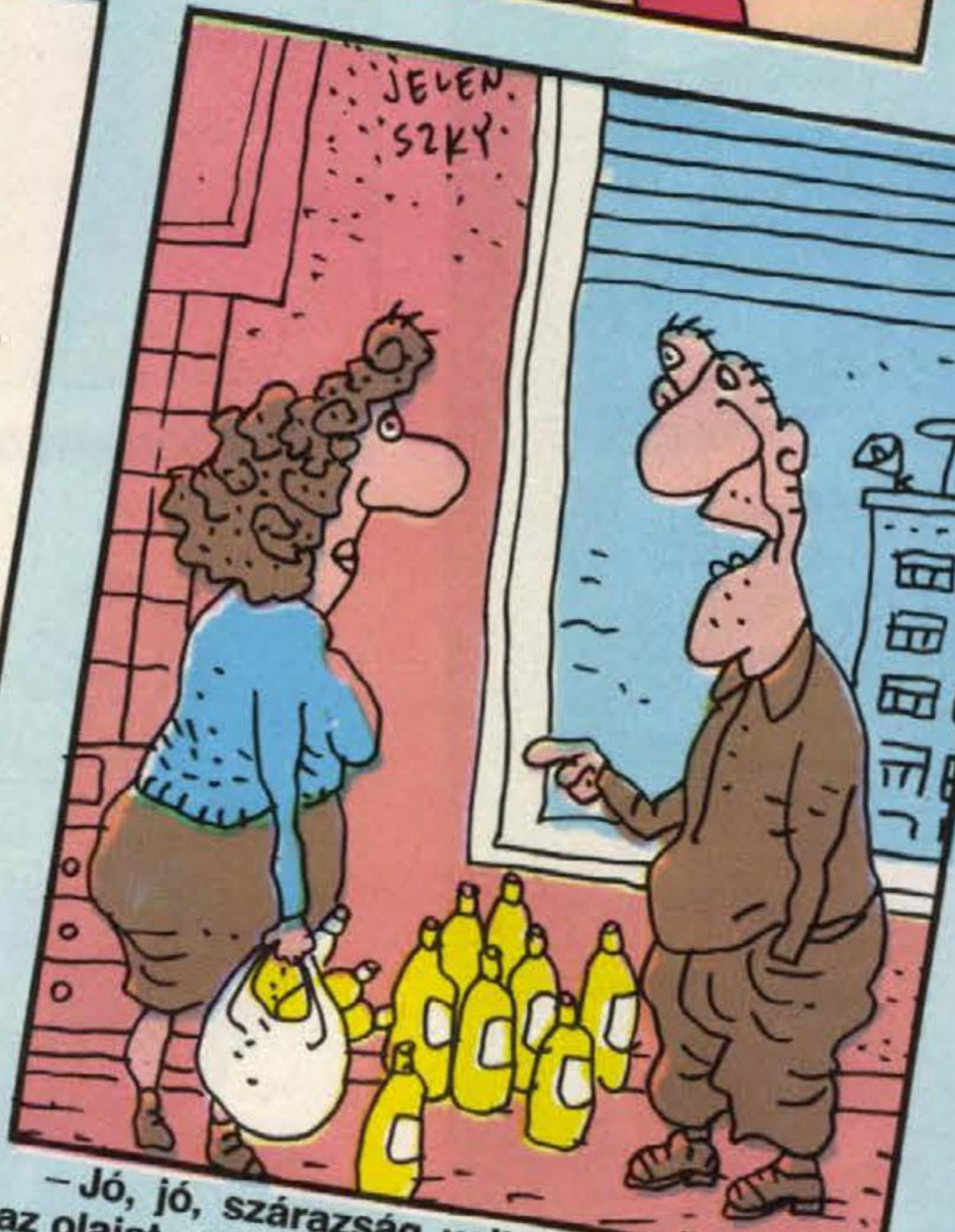

– Jó, jó, szárazság volt, fel kell vásárolni az olajat, csak nehogy úgy járjunk majd, mint a Dzsoki a Dallasban!

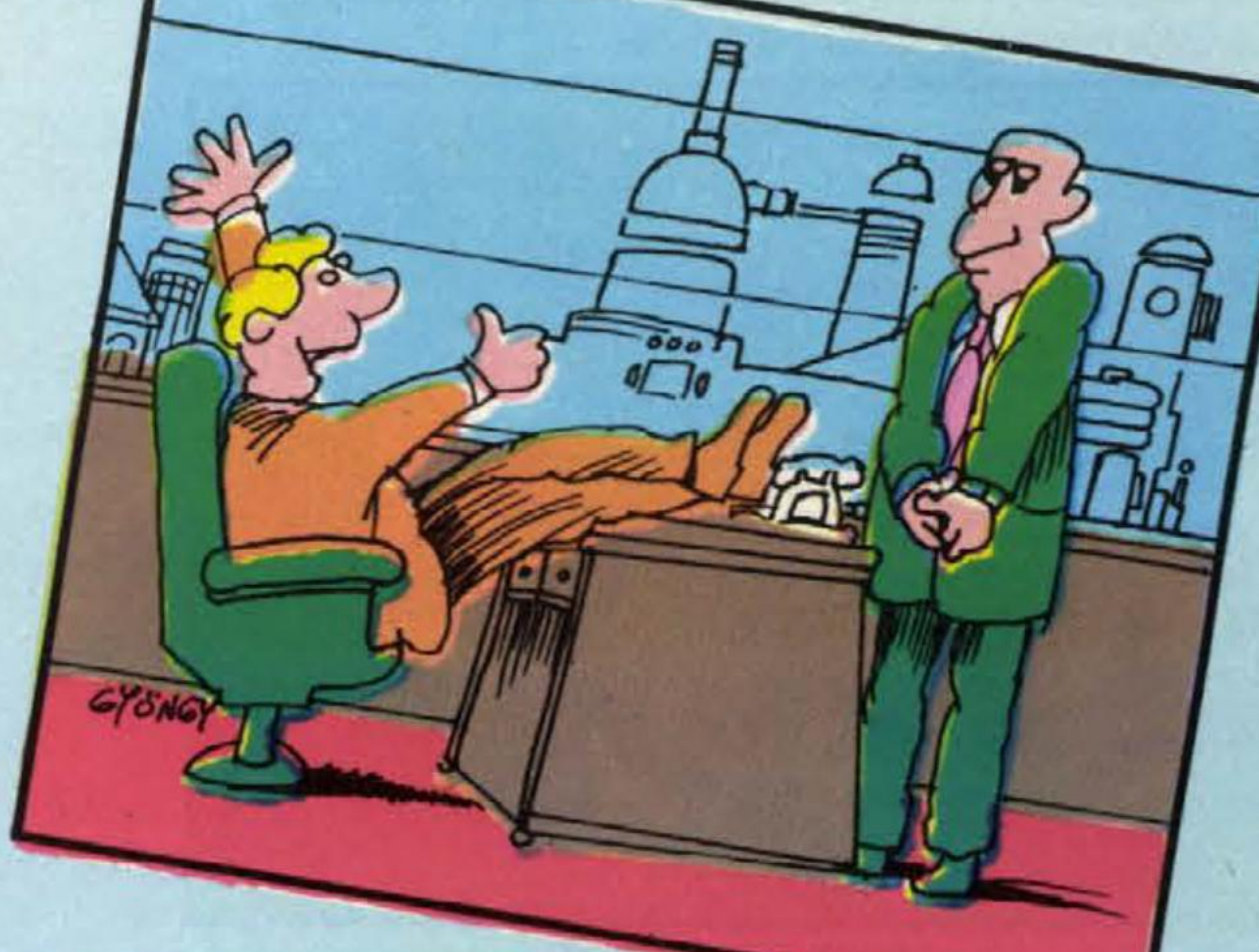

– Mi egy ügyes fordulattal leépítettük a gyári belső munkanélküliséget, privatizáció előtt mindenkit kirúgtunk…

Vagyonnyilatkozat: nyomtatvány már van!

A TÖBBI CSUPÁN (OTP-) RÉSZLETKÉRDÉS…

Megszűnt a Torgyán-frakció

UGYE EZ A HÍR NEM EGY ÚJABB TORGYÁN-FIKCIÓ?

VAN MEGOLDÁS!

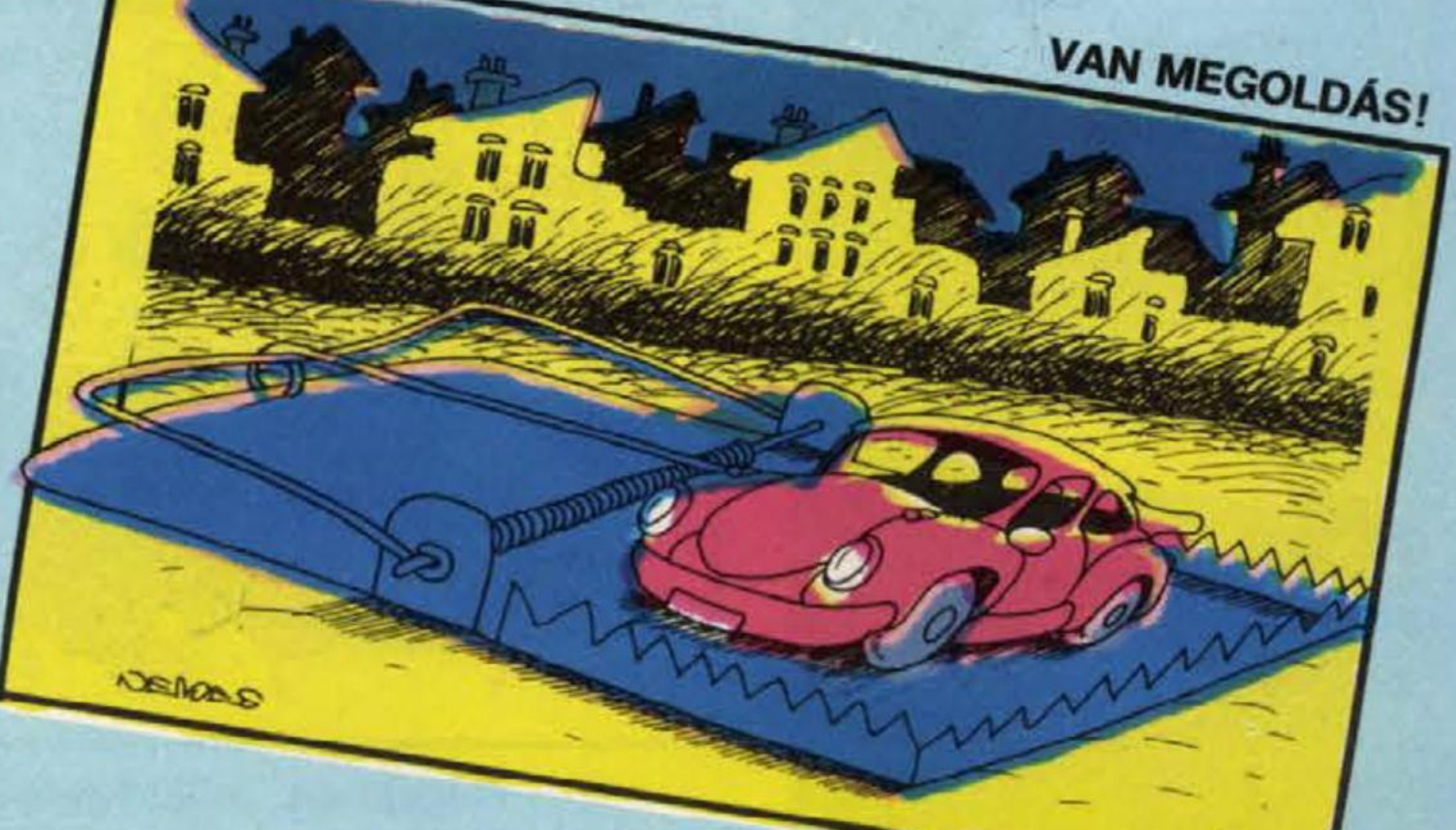

FOGALMI ZAVAR

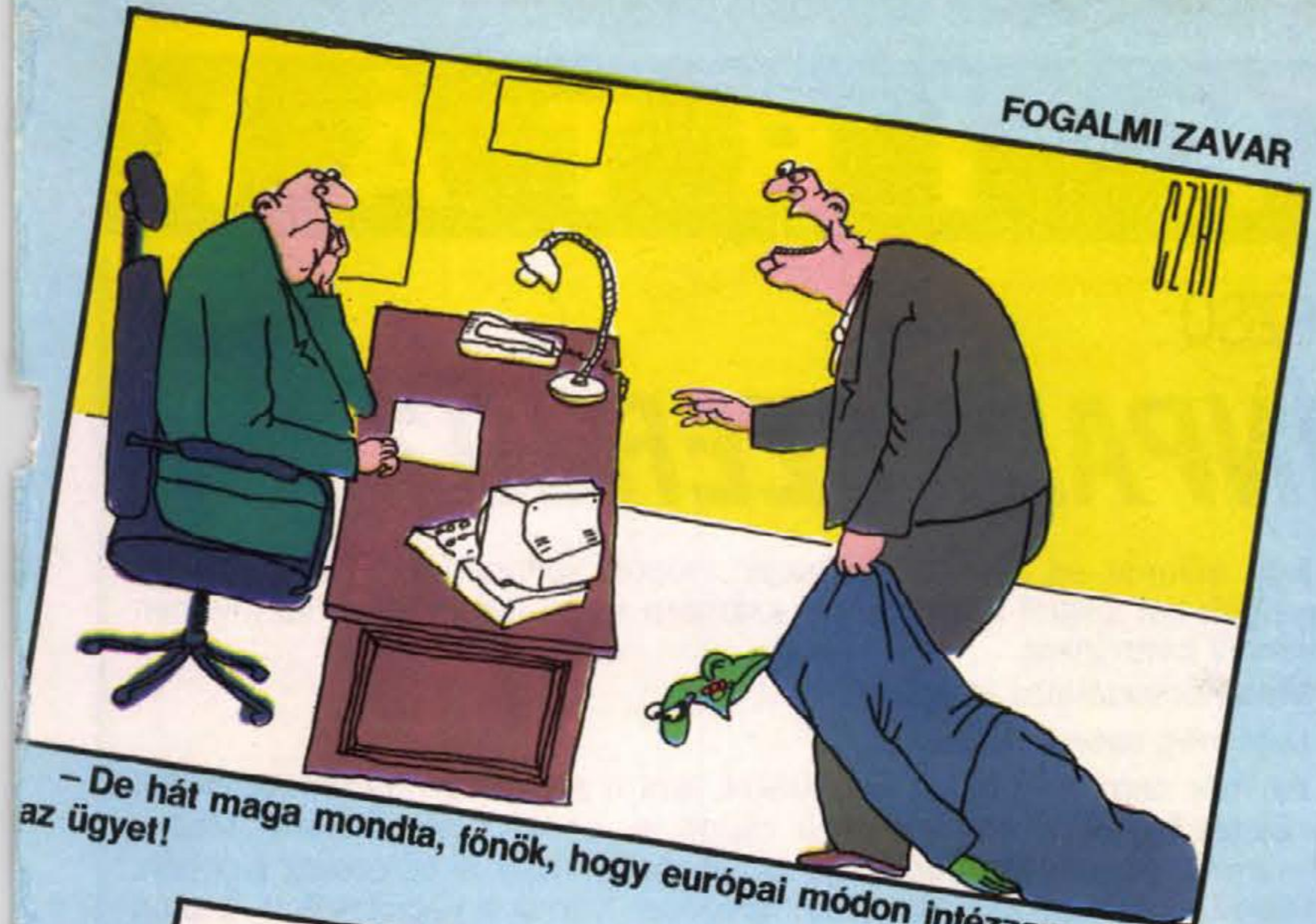

– De hát maga mondta, főnök, hogy európai módon intézzem el ezt az ügyet!

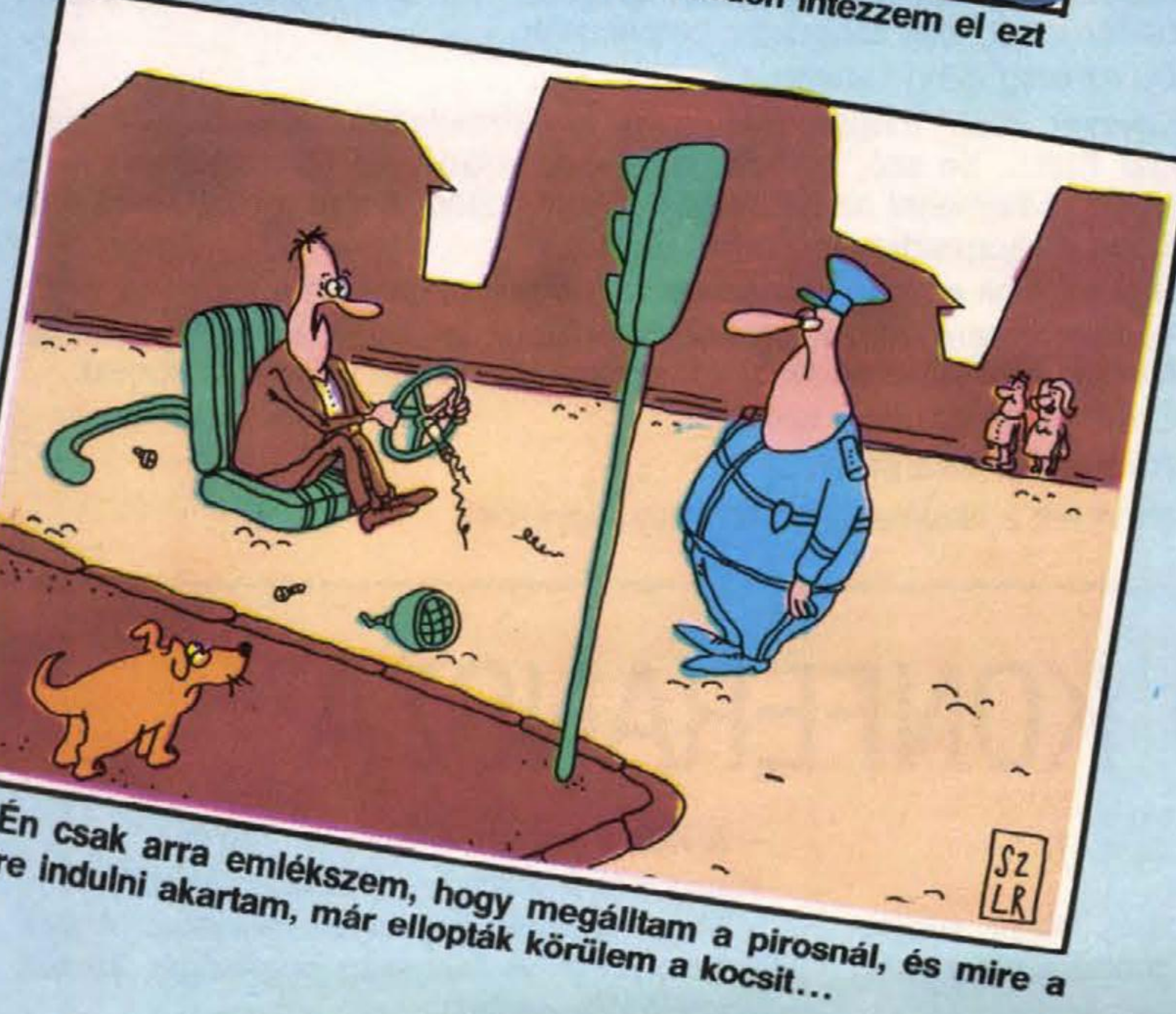

– Én csak arra emlékszem, hogy megálltam a pirosnál, és mire a zöldre indulni akartam, már ellopták körülem a kocsit…

– De hát maga már többször volt büntetve!

– Ne legyen ilyen egyoldalú, bíró úr, többször voltam szabadlábon is!

SKINHEAD ÉS AZ EGYETEM

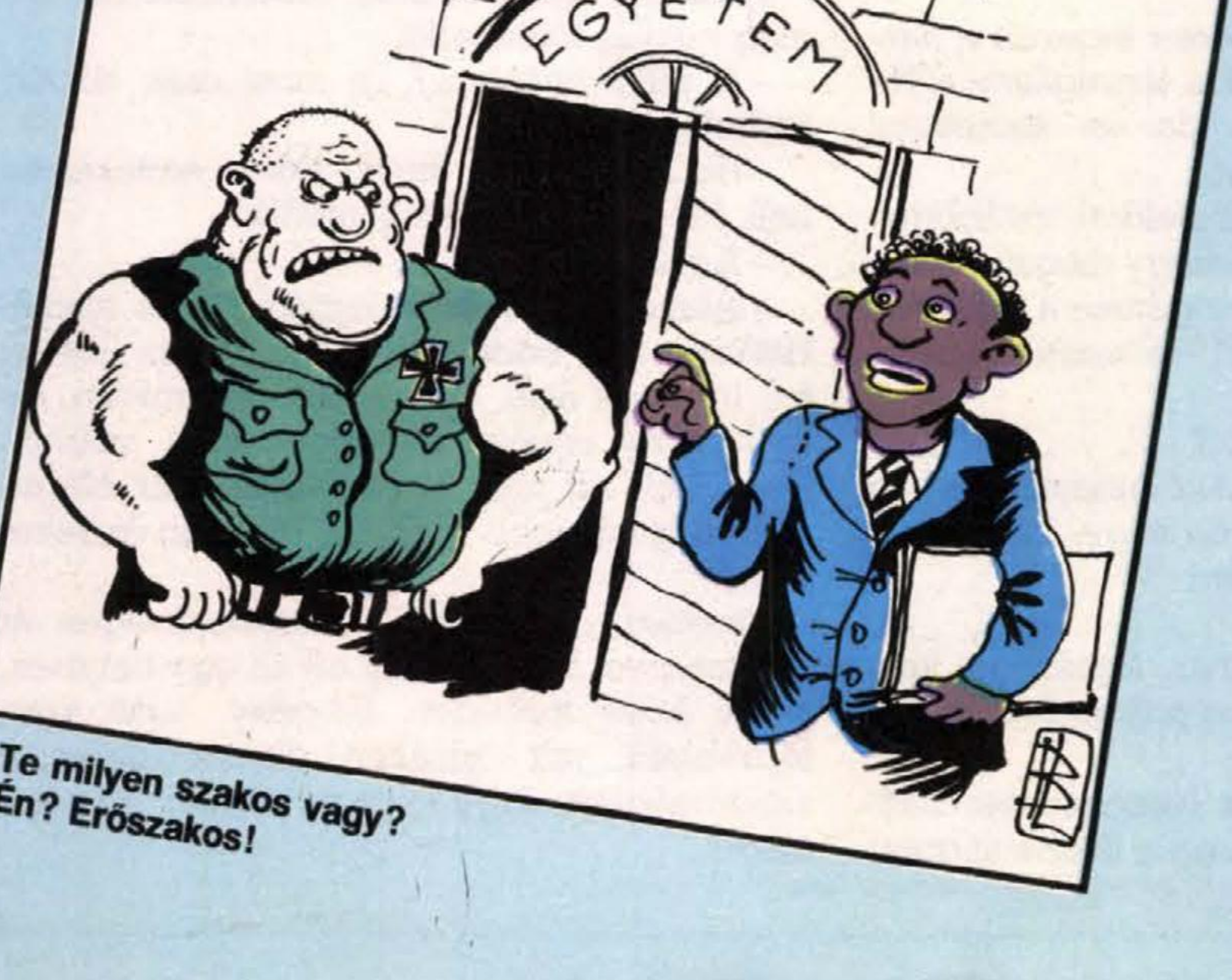

– Te milyen szakos vagy?
– Én? Erőszakos!

HOL VESZEKEDJÜNK, MIN VESZEKEDJÜNK?

Mint hírlik, a ködös Albionban, ha valakinek más a véleménye, nem azt mondja, hogy édesfiam ez ökörség, amivel a drágajóanyád telebeszélte a fejedet, hanem érdeklődve rikkant:

– Au, milyen érdekes!

Minálunk persze másként megyen az au. Meredek tévedés, hogy errefelé bárki is veszekedne a parlamentben, szekciókon, fórumok során. Au! Csak emelt hangon ismertetik álláspontjukat, s kellő részletességgel agyba-főbe tájékoztatják egymást. És a megszólítás mindig úr, csak akkor nem, ha hölgy az illető.

Ha hölgy az illető, akkor jó kezekben van az au, mindenben, amihez finom szelíd női lélek kell, mi asszonyok járunk elől jó példával.

Ki tudná például olyan csalhatatlan érzékkel kiválasztani a veszekedés színhelyét, mint a nő?

Vendégségben veszekedni príma női szokás! – Majd otthon a többit! – Ezt még jegyezzük meg felborzolt hangon, ha momentán kifogytunk a sértésekből. De jól teszi a vendégsereg, ha kicsődül utánunk az erkélyre, mert a kis tér kavicsain botladozva új erőre kap a nő.

Legbiztosabb, ha már odafelé az utcán elkezdjük, folytatjuk a visszhangos kapu alatt, majd a felvonóban, idegen, faarcú házaspár két oldala mellett átsüvítve, miközben azok a járószék félbetépett használati utasítását olvassák.

Azért, mint minden, az is legjobb édes kettesben! Ajánlható időpontok: vacsora alatt, vacsora helyett, tévémeccsnél, ha a férj csapata játszik, és a bíró éppen tévesen tizenegyest ítél ellenük. Hajnali háromkor helyes pihenten újra kezdeni, ha amaz álomittasan ránk bandzsít, négykor, ha rázásra ordítva ébred.

Amikor már elég süketlenséget hordtunk össze, helyes följajdulni:

– Te, nem értesz meg engem!

Minden veszekedés során fontos, hogy a férjnek tippeket adjunk:

– Neked a Fabatkayné jobban tetszik!

Eddig meg se látta, dühében most majd megnézi, s felcsillanó szemmel jön rá, hogy a lába például csodálatos.

– Tudom, hogy megcsalsz!

Eddig még nem, de az ötlet használható.

– Keress más hülyét helyettem!

Az egyetlen biztatás, amelynek a férj előbb-utóbb eleget tesz.

Ha elalszik, mondjuk epésen:

– Mást se tud.

Ha nem alszik el, mondjuk epésen:

– Rossz a lelkiismereted!

Ha eszik:

– A hasa a mindene.

Ha nem eszik:

– Miért nem mész a Hiltonba?!

Ha a világ megváltását magyarázza lelkesen, sóhajtsunk fel a közepénél:

– Istenkém, már megint híztam…

Reggel hozzuk hangulatba:

– Ne kornyikálj a fürdőszobában!

Bármikor hozzuk hangulatba:

– A te rokonaidnak igen, az én rokonaimnak nem?!

Mielőtt még levegőt kapna a válaszhoz:

– Miért?! Mitől különb a te famíliád?!

Itt soroljuk fel minden családtagjának minden hülyeségét, a mohácsi vészig, persze készüljünk fel időben, és írjuk össze.

Ilyen indítás után élvezet kilépni az utcára reggelenként!

– Otthon haldoklik, itt meg forog a nők után!

Remek hely a közös munkahely!

– Az én szavamra nem mozdulsz, a Barbarának bezzeg pattansz!

Egy kis élcelődés mindig jól esik:

– A te családodban mindenki ilyen önző?

Törődni kell a jövővel is:

– Csak nehogy rád hasonlítson a gyerek!

Törődni kell a múlttal is:

– Megjósolta szegény anyukám…

Folyton reklamáljunk:

– Azelőtt vittél moziba, hoztál színházjegyet…

Ha hoz, rögtön így köszönjük:

– Micsoda férfiönzés, a gyereket itthagynád?!

Végül el ne feledkezzünk a bezzegekről:

– Régen bezzeg hoztál virágot, csokoládét…

Ha hoz a jámbor, rögtön vágjuk a fejéhez:

– Magadtól nem jutott volna eszedbe. Így nem ér semmit!

Így végre a legangyalibb férj is hozzánk vágja, amit hozott.

G. SZABÓ JUDIT

ELŐDEINK ÍRTÁK

KELLÉR DEZSŐ:

HOGY LETTEM SZÍNPADI SZERZŐ?

Az életben minden véletlenen múlik. Én egy tűzoltónak köszönhetem, hogy színpadi szerző lettem.

Harmadik gimnazista voltam, mikor egy nyári délután Neumann Árpád nevű osztálytársammal kisétáltunk a Városligetbe. A mostani Széchenyi-fürdővel szemben akkoriban még egy színház állott: a Sziklay Kornél Kis Színköre. Faépítményű, nyári színház volt, délután négykor kezdték az előadást és kilencig játszottak. Azon a napon a „Lulu, a tánckirály" című darabot adták. Egy csirkefogó élete harminc képben. Az első kép a vurstliban játszódott, a huszadik a párizsi Folies Bergere-ben, a harmincadik, ismét a vurstliban. Úgy emlékszem, mintha ma lenne… A színház kapujában egy fiatalember harangozott, hogy becsábítsa a közönséget és én ott álltam a barátommal, egy közös vággyal a szívünkben, de nem volt egy árva krajcárunk se.

Az égből küldött angyal ezúttal tűzoltókosztümben jelentkezett.

Ahogy ott bámészkodtunk, jön a Színkörbe beosztott inspekciós tűzoltó és megkérdez bennünket:

– Mi az, gyerekek? Szeretnétek bemenni?

– Igen – válaszoltunk egyszerre.

– Hát csak gyertek velem, majd én beviszlek benneteket. Azt fogjuk mondani, hogy az én fiaim vagytok.

Nagyon tetszett a dolog nekünk. A Neumann papája fűszeres volt a Verseny utcában, az enyém képkereskedő. Tűzoltó papánk eddig egyikünknek sem volt.

Egy pillanat és már a kulisszák mögött voltunk. A tűzoltó kért az ügyelőtől két széket a gyermekei számára és az egyik festett fal tövében leültetett bennünket.

Valami csodálatos világ volt az…

Ilyet még sose láttunk…

Az már nem is érdekelt bennünket, ami a színpadon történt. Csak azt az életet figyeltük, ami ott hátul zajlott le, ahová „idegeneknek tilos a bemenet". Néztük a sürgő-forgó kellékeseket, akik a bútorokat cipelték, a Mastix-szagú színészeket, amint idegesen várták a végszavukat, a szép fiatal lányokat, akik zeneszóra betáncoltak…

De ez még mind semmi!…

Egyszer csak megáll mellettünk a primadonna: a gyönyörűséges Bogár Gizi… Se szó, se beszéd, elkezd vetkezni… Gyorsjelenése volt, nem ért rá bemenni az öltözőjébe… Úgy hullott le róla a ruha, mint őszi szélben a vadgesztenye a fasori fáról…

Úgy néztünk a Neumann Árpáddal, hogy majd kiesett a szemünk…

Tudom, érzem, állítom, akkor határoztam el, hogy olyan foglalkozást választok, ami lehetővé teszi a kulisszák közelében való tartózkodást.

Ezért lettem színpadi szerző…

Csak egyet nem értek…

Miért lett a Neumann Árpád fakanálgyáros?

„KELLÉR DEZSŐ ÚJ KONFERANSZA"

Ezt a címet nem mi adtuk az alábbi írásnak, hanem még maga a szerző. Amikor írta, konferansznak szánta, vagyis azt tervezte, közönség előtt, élőszóval fogja elmondani, a függönyt fogva, ahogy szokta – és ahogy mi megszoktuk Tőle.

A konferansz elkészült, de már csak egy Kellér-emlékműsorban hangozhatott el a rádióban, nem a szerző előadásában. Nyomtatásban – legjobb tudomásunk szerint – most jelenik meg először. Amikor olvassák, kérem, képzeljék maguk elé a vörös bársonyfüggöny előtt álló, cinkos mosolyú kis embert – a kabaré óriását; próbálják meg felidézni emlékezetükben halk, rekedtes hangját.

Kedves közönség, Kellér Dezső új – s ma már tudjuk, sajnos utolsó – konferansza következik.

Mostanában a riporterek gyakran kérdezgetik a filmen vagy a színpadon feltűnt fiatal művészeket a népszerűségről. Milyen érzés, ha felismerik őket az utcán, vagy mondjuk a Közértben? Jómagam, aki több mint fél évszázada gyúrom az ipart, megszoktam, hogy hébe-hóba, itt-ott felismernek. Az itt következő történetben inkább azt szeretném érzékeltetni, milyen érzés, ha az embert valahol majdnem felismerik.

Állok a Közértben, válogatok a tejtermékek között, amikor mellettem egy középkorú nőszemély felsóhajt:

– Már megint nincs krémtúró!

– Én is azt keresem – mondom, anélkül, hogy odafordulnék. – Lehet, hogy átrendezték a boltot, és más polcra tették?

A hangra a hölgy felüti fejét. Közelebb hajol és jól megnézi az arcomat.

– Magát én valahonnan ismerem.

– Lehetséges – bólintok, és már mennék is tovább, de a nő megfogja a karomat.

– Itt szokott vásárolni?

– Nem – felelem kurtán.

– Érdekes! Tudom biztosan, hogy rengetegszer láttam magát. Na, mondja meg már, hogy honnan ismerem!

Azért se mondom meg. Talán bántja a hiúságomat, hogy nem jut eszébe a nevem. Meg aztán tudom, mi következne, ha megmondanám, hogy ki vagyok. „Ö n ismer engem, de én nem ismerem a művész urat." Vagy egy kérdés, hogy „Újabban mért szerepel olyan ritkán?" Esetleg ez: „Tessék mondani, hány éves lehet a Faragó Vera?" Kezemben a nehéz szatyorral nem óhajtok diskurzusba bocsátkozni. Különben is profi vagyok, ingyen nem szeretek beszélgetni.

– Összetéveszt valakivel – mondom, és próbálok elslisszolni, de az asszony még nem tágít.

– Nem színésznek tetszik lenni?

Rázom a fejemet, hogy nem.

– Sportoló?

– Ugyan! – Most már kicsit ingerült a hangom. Pontot akarok tenni a társalgásra. – Ne haragudjon, asszonyom, de én szeretném megtalálni azt a krémtúrót.

Otthagyom és sietős léptekkel továbbmegyek. Már az az érzésem, hogy megszabadultam tőle, amikor hallom mögöttem a vihogást.

– Megvan! Tudom már! – elkezdi verdesni a hátamat.

– A tévében láttam. Igaz?

Bólintok, hogy igen. Azt hittem ezzel le van zárva az ügy és békén hagy. Tévedtem. A hölgy nem szállt le rólam.

– Miben is láttam?

Ekkor már betelt a pohár. Ágaskodni kezdett bennem az a bizonyos pajkos ördög.

– Hogy mibe látott?

Körülnézek, mintha azt lesném, nem hallja-e valaki, aztán titokzatosan a fülébe súgom:

– A Kék fényben.

Hangosan felkacag. – Viccelni tetszik?

– Nem viccelek, komolyan mondom. A Kék fényben látott. A lakosság segítségét kérték a kézrekerítésemhez.

Megint kacarászik, de már kevésbé meggyőzően.

– Gondolja, hogy elhiszem? Ne nézzen olyan baleknak!

– Márpedig így van. Higgye el, én nem vagyok hibás… Mindennek a rossz társaság az oka, meg a nevelés. Elvált szülők gyermeke vagyok… De azért ne gondoljon rosszat rólam. Én nem raboltam, nem sikkasztottam.

– Hát mit csinált? – kérdi még mindig gyanakvással.

Bűnbánóan lehajtom a fejemet.

– Többrendbeli nemi erőszak.

– Ne hazudozzon! Nem úgy néz ki.

– A pilisi erdőben kaptak rajta. Oda vittem az áldozataimat.

Pillanatra megdöbben, összerázkódik. De még mindig kételkedik.

– A pilisi erdőben? És most csak túróért szaladt le?

– Ha látta a Kék fényt, akkor emlékeznie kell. Még a képemet is mutatták.

– A maga képét?

– Nézze, egy ilyen mozaikkép sose élethű. Hál'istennek, eddig még senki sem ismert fel. Maga az első, akinek szemet szúrtam, de csak arra emlékezik, hogy látott valahol. Hogy hol, azt nem tudja. De ha már elárultam magam, jobb lesz, ha gyorsan kereket oldok.

Elsiettem. Az utcáról a kirakatüvegen át visszanézve, láttam, hogy ott áll egy helyben, szinte kővé meredve. Szegény, talán azon töprengett, mit csináljon. Telefonáljon-e a rendőrségnek vagy kajtassa tovább a krémtúrót?

MELLBŐSÉG-ZAVAR

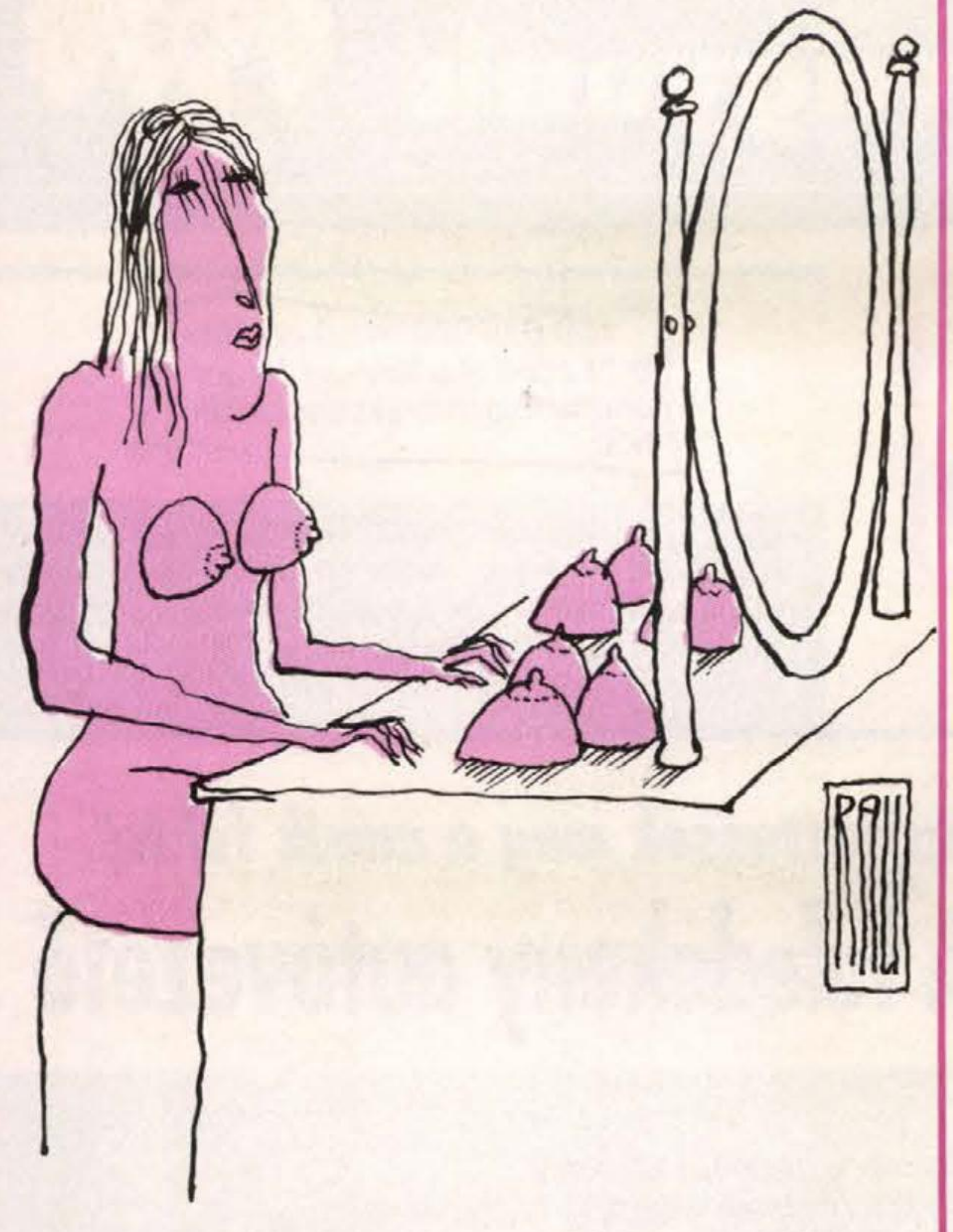

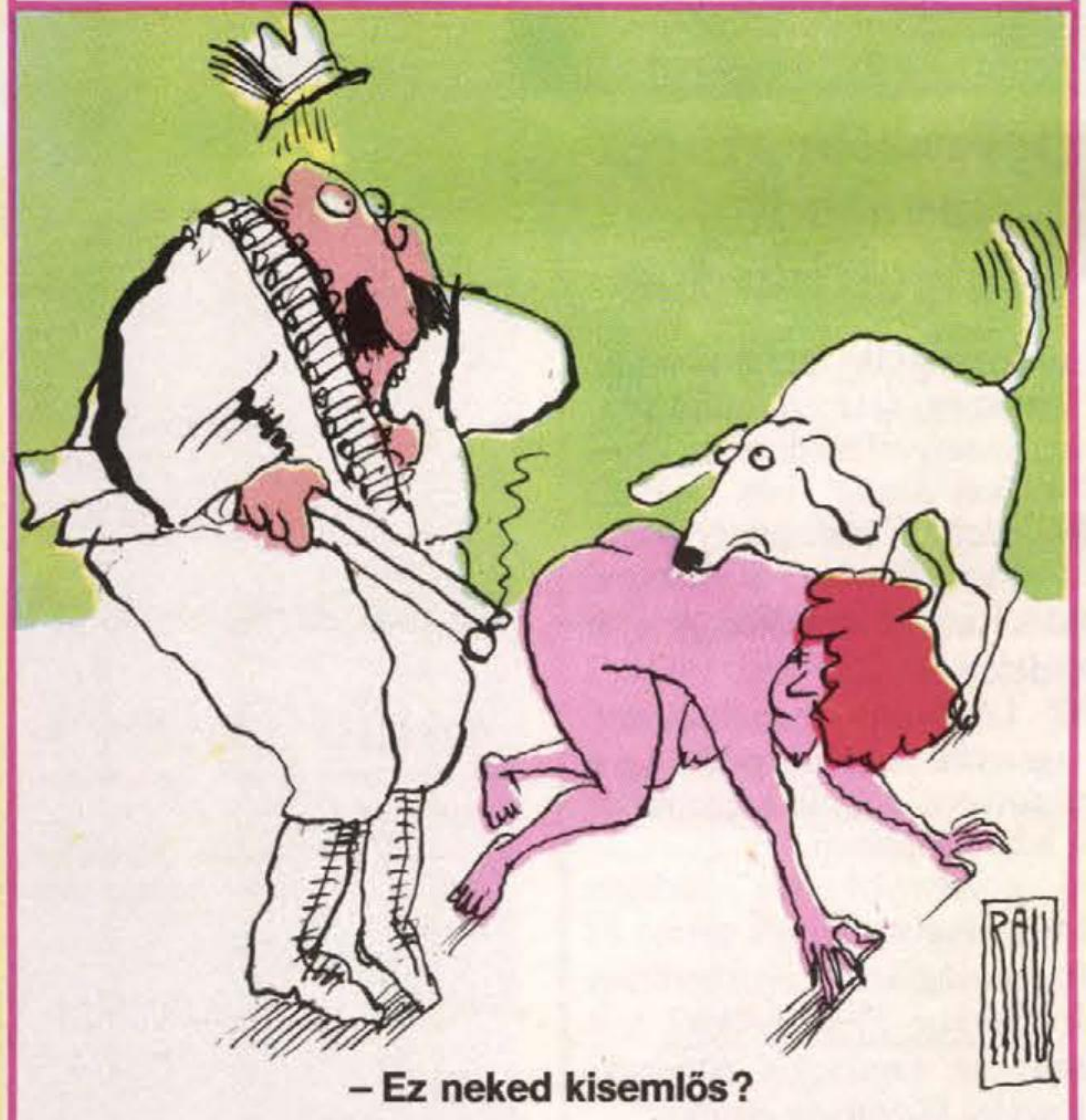

– Ez neked kisemlős?

ŐSZ A PARKBAN

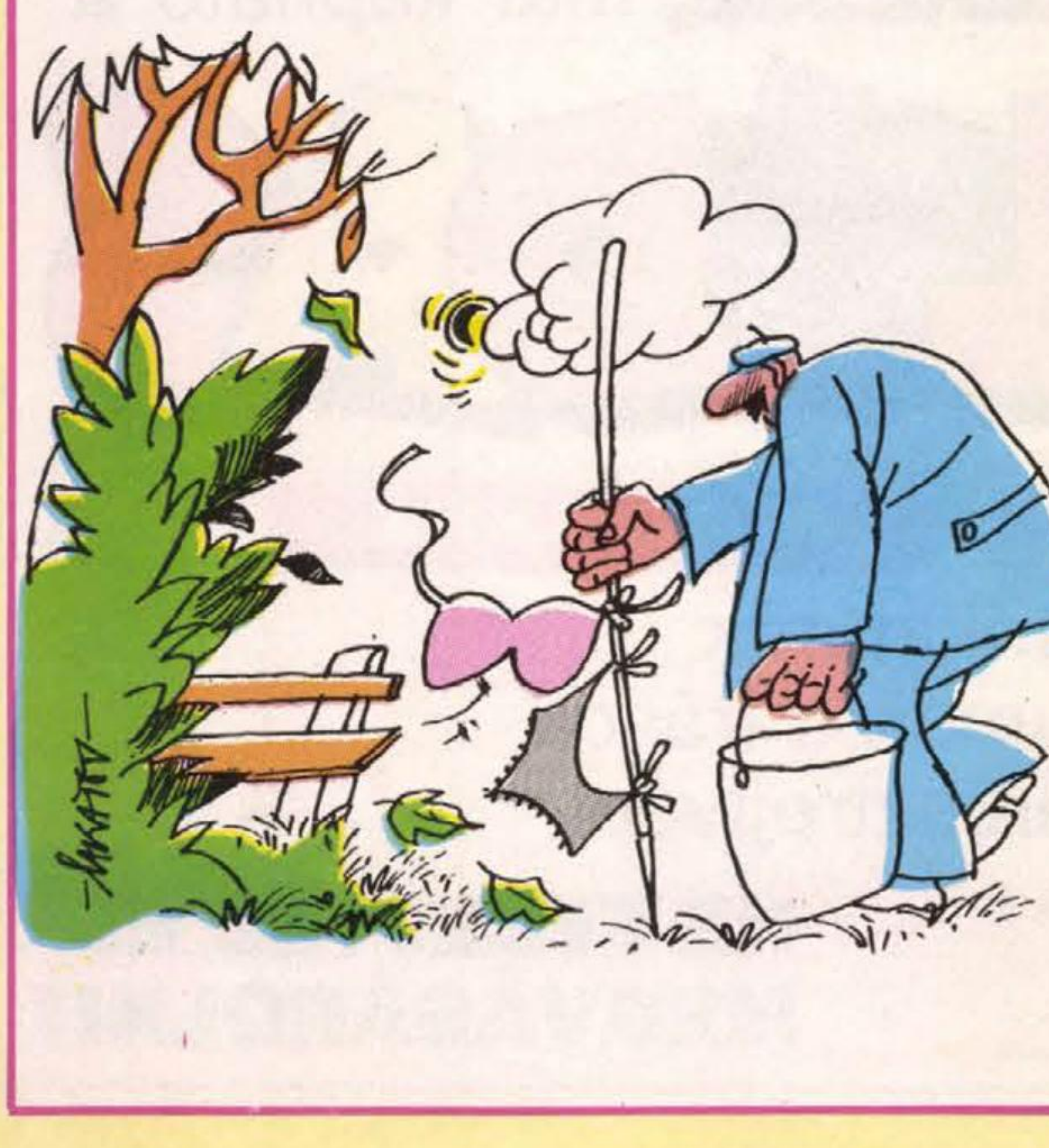

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA

(Szeptember 16-tól 22-ig)

(azoknak, akik még gyakorolják)

Kos: Számíthat a házastársával egy otthoni nagy veszekedésre (20-án). Ha még nem házas, egy nyílt ellenséggel vitázik. Megint többet költ, mint lehetne. Azért a szerelemtől kellemes estéket várhat a hétvégén.

Bika: Nyugalma átragadt a családjára is. Kellemes hét várja. A szerelem végzetes lehet a magányosoknak. Előfordulhat, hogy házasság lesz belőle… Munkahelyén megkövetik valami kellemetlenség miatt, amit Önnek tulajdonítottak.

Ikrek: Nagyon szedje össze magát, mert sok a tennivalója, és az időbeosztása nem éppen világhírű! Pedig most ezen múlik minden. Ha nem rontja el, ez sok pénzt fog hozni. A szerelem „átcsapott" a nagy beszélgetésekbe. (Ezt egy kicsit unja.)

Rák: A munka és a család… Csak ez a két dolog van az Ön számára? Így unalmassá válik az élete. Kell egy kis kikapcsolódás, társaság! Egy új szerelem sem rossz. Megvan a lehetősége erre. A pénzügyi manőverei sikerrel járnak.

Oroszlán: Kicsit elfáradt a nyártól, de most pihenhet, vagy írásbeli ügyeit rendezheti, esetleg megbeszélheti a testvérével a dolgaikat. Most ilyen időszak van… Az egészségével is törődjön! A szerelemre a szerda és a szombat nagyon jó.

Szűz: Nem a legjobb hete lesz! A szerelmével komoly viták lehetnek, ha nem vigyáz. A munkától nem ment el a kedve, de idegesíti az a tudat, hogy hibázhat. Ha utazás lenne kilátásban, halassza el, mert sok kellemetlenség várhatja.

Mérleg: Nyugodt, kiegyensúlyozott és boldog. Csak a szerelem érdekli. Így is jó, ám azért a munkahelyén elromlik a hangulata. Munka után azonban, várja a szerelem! A rózsaszín szemüvegét levehetné…

Skorpió: A munkájában több kompromisszumra lenne szüksége, ami nehezen megy. Ha egy pár dologgal megalkudna, könnyebbé tehetné az életét, még a szerelemben is. (Ott a társa barátaival kellene oldottabban viselkednie.)

Nyilas: A szerelemben túlfűtött, a munkájában indiszponált. Ha valamiért szólnak, mindjárt megsértődik. Közös nevezőre kellene hozni az érzéseit, hogy élete minden téren kellemes legyen. A társa megértésére számíthat.

Bak: A családban a nagy veszekedéseknél Ön lesz a döntőbíró. Kellemetlen helyzet, de elég okos ahhoz, hogy senkit se bántson meg. A szerelmével való viták nehezebbek. Itt nem Ön a bíró… Sok kis megalkuvásra van szüksége.

Vízöntő: A csütörtök és a péntek fordulópont lehet az életében. Nagyon figyeljen ezen a két napon, hogy mit mond és kinek. Lehet új állás, esetleg a lakásproblémai rendeződhetnek. De a szerelem a „régivel" jó!

Halak: Munkáját oly elszántan végzi, hogy felfigyelnek a kollégái is a sikereire. Sajnos ezek a sikerek nem járnak pénzzel. Az otthonába is nyugalom költözött a múlt heti beszélgetések óta. A szerelem újra a kedvező arcát mutatja…

– HELLÁSZ –

Szerelem? Pénz? Egészség?

NYERHETSZ 5000 FORINTOT!

ÓRIÁS ASZTROFON

Hallgasd meg, mit mondanak a csillagok ezen a héten, és az **5000 forintos** díj szerencsés nyertese lehetsz!

Tárcsázz (00 611) 41 21

és utána a csillagjeleled melletti számot.

50 Kos
51 Bika
52 Ikrek
53 Rák
54 Oroszlán
55 Szűz
56 Mérleg
57 Skorpió
58 Nyilas
59 Bak
60 Vizöntő
71 Halak

HIVJÁL MOST, HOGY MEGHALLJAD, NYERTÉL~E!

A telefonhívás ára percenként: 180 Ft

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: a Magyar Horgász évfolyamait (1971–1984-ig) és más horgász irodalmat, kerékpárra szerelhető Dongó-motort, a Ludas Matyi 1990–91-es évi példányait, a Color együttes „Új színek” című hanglemezét, vagy kazettáját, ágyneműt, plédet, faliszőnyeget, a Pesti Izé, a Szabad Száj, a Borsszem Jankó bekötött, illetve egyes példányait.

Kínálnak: golyós számológépet, (70 × 125 cm), emeletes víkendágyat, 12 szárnyú ablakot, (190 × 210-es), nagyméretű Madonna képet, arany kerettel, szépirodalmi és egyéb könyveket, az Aranymosó első két számát, ásványokat, mintás üléshuzat garnitúrát, összecsukható járókát, spirituszfőzőt, női és férfi ruhaneműt, öltönyt, cipőket, téli-nyári gyermekholmit.

Cserélnek: 125-ös Danuvia blokkot, lemezjátszót, kemping- vagy szobakerékpárra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon, (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 94-es melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

TURKÁL

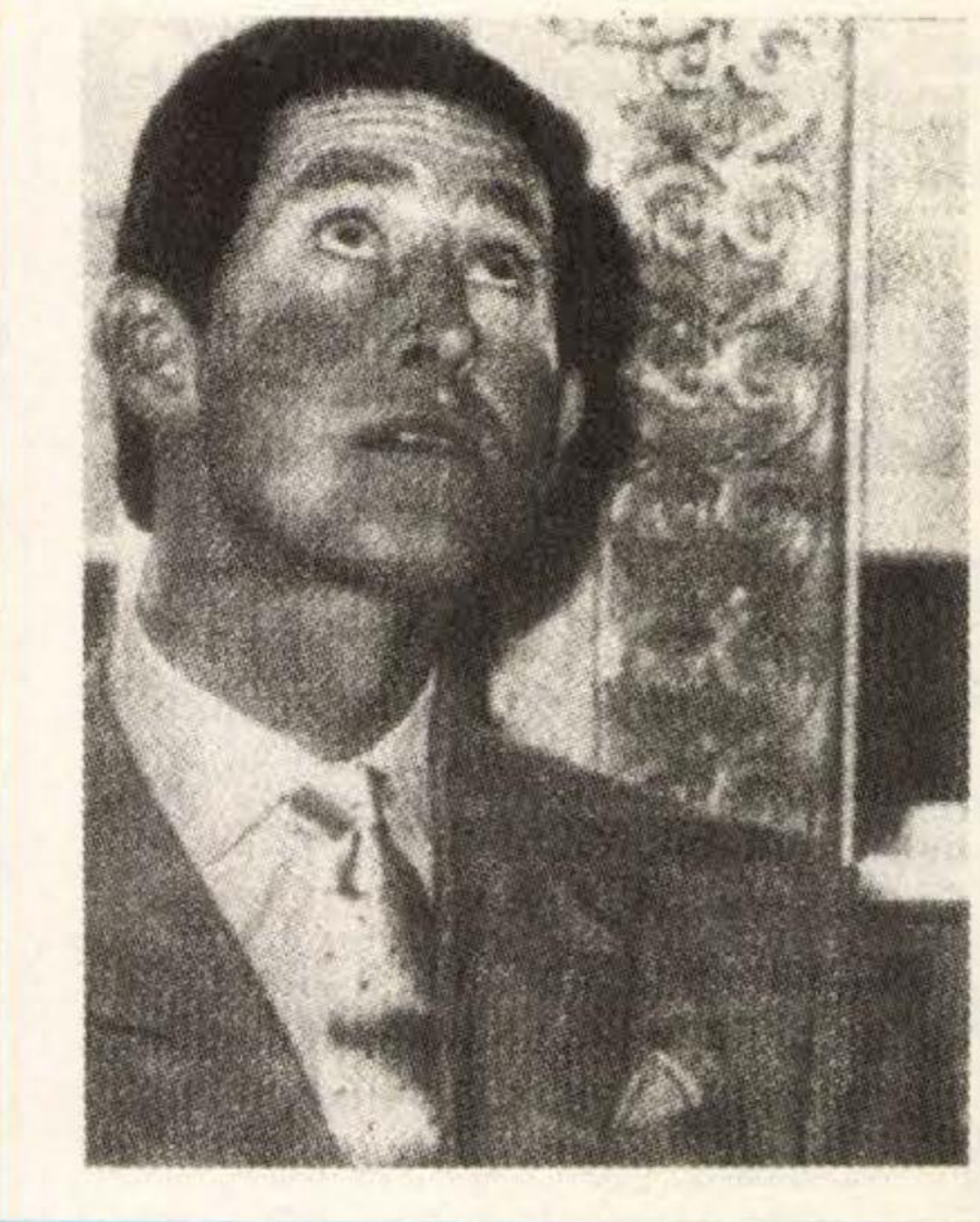

Pók mászik a mennyezeten?
(A Békés Megyei Hírlapból ollózta: Zima R., Békéscsaba.)

130 000 000 millió pár lábbelit adott el a Nike az Air Jordan fantázianevű kosarascipőből.

Ha a világ összes lakója, még a gyermekek is, százlábúak lennénk, akkor is maradna többszöri váltócipőnk, amit ez az ügyes üzletember eladott. Aki nem hiszi, számoljon utána!
(A Mai Napban találta: Brányi Rudolf, Pécs.)

Halgattassék meg a másik fél is!

A feledékeny autóvezető

Elfelejtette, hogy két füle van!
(Az Esti Hírlapból ollózta: F. L., Budapest.)

Opel motorgyárat avattak Szentgotthárdon

Európa egyik legkorszerűbb autó-motorgyárát avatta fel pénteken Szentgotthárdon az Opel Művekben *Szabó Iván* ipari és kereskedelmi miniszter, valamint *Hans Hüskes*, a General Motors Europe alelnöke..A gyár kapacitása évi 200 ezer 1400 és 1600 köbcentis benzinmotor. Az igények szerint pótlólagos beruházással a gyár kapacitását meg lehet duplázni.

A gombnyomásra indított gyártószalagot megtekintette és a technológiáról elismeréssel szólt *Pungor Ernő* nélküli miniszter, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnöke.

Elvesztette a tárcáját? Jelentkezzen a becsületes megtaláló!
(Az Új Dunántúli Naplóban találta: Takács Lajos, Mohács.)

Hogyan javíthatsz a kapcsolatodon

Ha meg akarod tudni, miképpen javíthatsz a szerelmi viszonyodon

☎ Tárcsázz (00 611) 41 26
és utána a kivánt téma melletti kétjegyű számot

01 *A nemi élet javítása a házasságban: férfiaknak*
02 *A nemi élet javítása a házasságban: nőknek*
03 *A férfi szexuális reakciója*
04 *A nő szexuális reakciója*
05 *Milyen gyakran ajánlatos közösülni*
06 *Idő előtti ejakuláció*
07 *Impotencia*
08 *,Hol van a „G-pont"?*
09 *Onánia*
10 *Az orális nemi aktus*
11 *Terméketlenség*
15 *Az orgazmus elérése*

Ez a szolgálat névtelen, és 24 órán keresztül müködik

A telefonhívás ára félpercenként: 180 Ft. Legion, PO Box 1841, London NW1 OAP. GB.

KERESSE, már kapható a

LUDAS

MAGAZIN

karikatúrák,
humoros írások,
keresztrejtvény

NE FELEJTSE EL MEGVÁSÁROLNI!

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
(DLUHO)

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:

HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162

Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

92.2308/38-66-22

rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

DRÁGA SPORT

– Szörnyű sokba kerül ez a sport – panaszolja egy horgász a társának. – Kiszámítottam, hogy egy kiló hal, amit fogok, száz forintomba kerül.

– Hát ezen könnyű segíteni! – tanácsolja egy régi jó barátja. – ... (befejezés a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. szeptember 22-ig a következő címre: Bp. Ludas Matyi. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

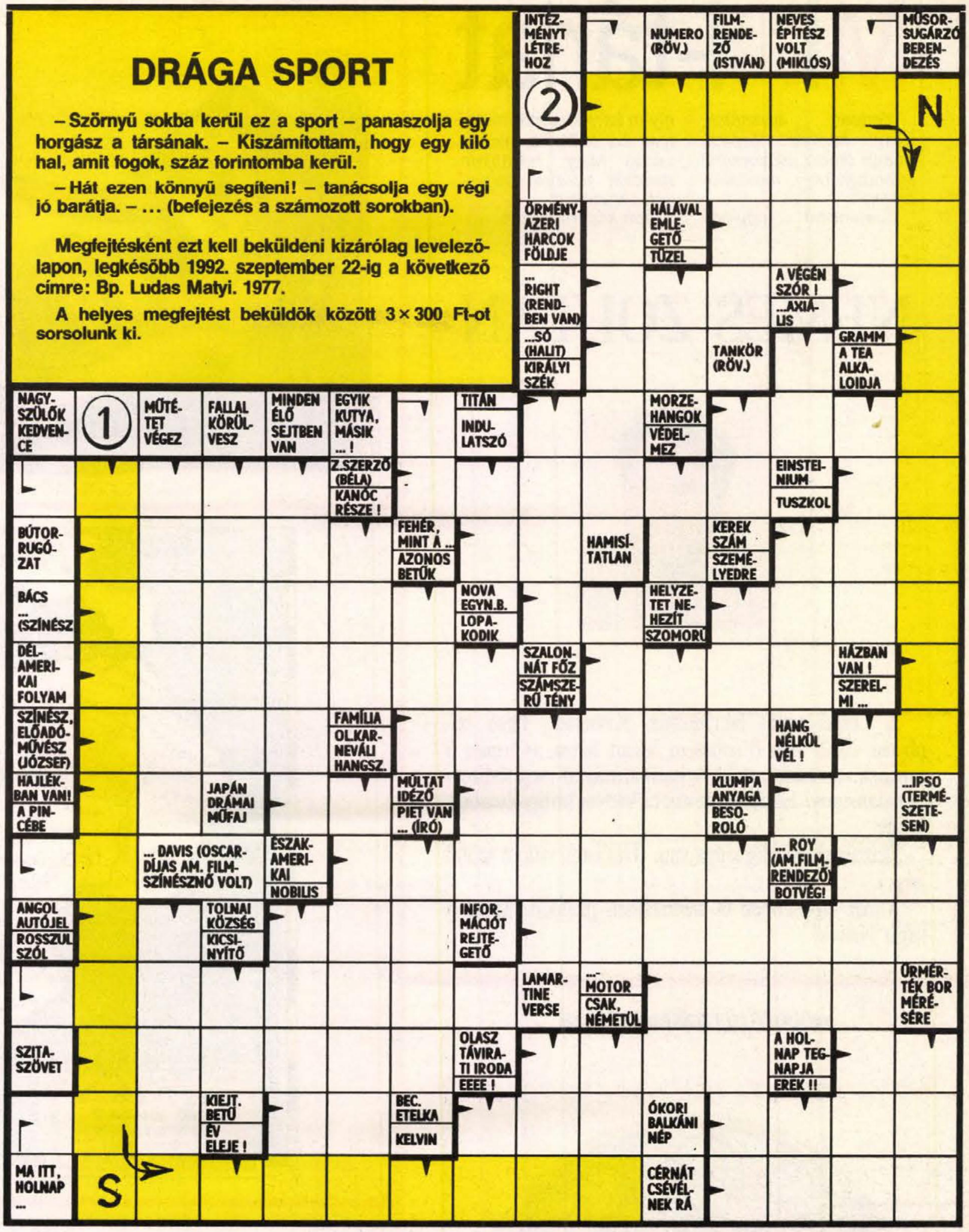
INTÉZMÉNYT LÉTREHOZ
NUMERO (RÖV.)
FILMRENDEZŐ (ISTVÁN)
NEVES ÉPÍTÉSZ VOLT (MIKLÓS)
MŰSORSUGÁRZÓ BERENDEZÉS
②
N
ÖRMÉNY-AZERI HARCOK FÖLDJE
HÁLÁVAL EMLEGETŐ
TÜZEL
... RIGHT (RENDBEN VAN)
A VÉGÉN SZÓR !
...AXIÁLIS
...SÓ (HALIT)
KIRÁLYI SZÉK
TANKÖR (RÖV.)
GRAMM
A TEA ALKALOIDJA
NAGYSZÜLŐK KEDVENCE
①
MŰTÉTET VÉGEZ
FALLAL KÖRÜLVESZ
MINDEN ÉLŐ SEJTBEN VAN
EGYIK KUTYA, MÁSIK ... !
TITÁN
INDULATSZÓ
MORZEHANGOK
VÉDELMEZ
Z.SZERZŐ (BÉLA)
KANÓC RÉSZE !
EINSTEINIUM
TUSZKOL
BÚTORRUGÓZAT
FEHÉR, MINT A ...
AZONOS BETŰK
HAMISÍTATLAN
KEREK SZÁM
SZEMÉLYEDRE
BÁCS ... (SZÍNÉSZ
NOVA EGYN.B.
LOPAKODIK
HELYZETET NEHEZÍT
SZOMORÚ
DÉL-AMERIKAI FOLYAM
SZALONNÁT FŐZ
SZÁMSZERŰ TÉNY
HÁZBAN VAN !
SZERELMI ...
SZÍNÉSZ, ELŐADÓMŰVÉSZ (JÓZSEF)
FAMÍLIA
OL.KARNEVÁLI HANGSZ.
HANG NÉLKÜL VÉL !
HAJLÉKBAN VAN!
A PINCÉBE
JAPÁN DRÁMAI MŰFAJ
MÚLTAT IDÉZŐ
PIET VAN ... (ÍRÓ)
KLUMPA ANYAGA
BESOROLÓ
...IPSO (TERMÉSZETESEN)
... DAVIS (OSCAR-DÍJAS AM. FILMSZÍNÉSZNŐ VOLT)
ÉSZAK-AMERIKAI
NOBILIS
... ROY (AM.FILMRENDEZŐ)
BOTVÉG!
ANGOL AUTÓJEL
ROSSZUL SZÓL
TOLNAI KÖZSÉG
KICSINYÍTŐ
INFORMÁCIÓT REJTEGETŐ
LAMARTINE VERSE
...-MOTOR
CSAK, NÉMETÜL
ŰRMÉRTÉK BOR MÉRÉSÉRE
SZITASZÖVET
OLASZ TÁVIRATI IRODA
EEEE !
A HOLNAP TEGNAPJA
EREK !!
KIEJT. BETŰ
ÉV ELEJE !
BEC. ETELKA
KELVIN
ÓKORI BALKÁNI NÉP
MA ITT, HOLNAP ...
S
CÉRNÁT CSÉVÉLNEK RÁ

A 35. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„...Ugyanis beleszeretett a kórházi ápolónőbe.”

300-300 Ft-ot nyertek:
Szűcs Kiss Lajosné, 6932 Magyarcsanád, Ady E. u. 26.
Kiss Krisztián, 5121 Jászjákóhalma, Honvéd u. 18.
Pál Mária, 8083 Csákvár, József A. u. 19.

A nyereményeket postán küldjük el!

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

A feleség reggelinél felolvassa férjének a hírt az újságból.

– Képzeld, tegnap meggyilkolták a házasságközvetítőt aki összehozott minket.

– Na és? Nekem van alibim!

Ne kockáztasson!
Tegyen fel mindent egy lapra!
Hirdessen az EXPRESSZ-ben!

Hirdetésfeladás

személyesen Pesten, az Expressz Udvarban,
VIII., József krt. 9.,
Budán, az Expressz Irodában,
XI., Bartók Béla út 32.
(bejárat a Bertalan Lajos utcából),
telefonon az 1-175-433-as számon éjjel-nappal,
telefaxon az 1-187-444-es számon éjjel-nappal,
hirdetési levelezőlapon, mely kapható
az egész országban,
postahivatalokban és a hírlapárusoknál.

EXPRESSZ KERES-KÍNÁL

Hírét visszük naponta 80.000 példányban!

MINI-tárlat

Kedves olvasóink, azaz: kedves nézőink, immár ötödik alkalommal jelentkezünk minitárlatunkkal.

Esetenként egy-egy olyan karikaturistát mutatunk be önöknek, akik a Ludas Matyi hasábjain (p)edzik poénra hegyezett ceruzáikat.

Van képünk hozzá…

NEMES ZOLTÁN

A Ludas-csapat benjaminja. Kisnemes. Igazi orpheusi alkat. Ám ő sohasem tekint hátra. (Csupán a rajzaira van tekintettel.) A karikatúráival meghódította valamennyi Euridiké nevezetű kedves hölgyolvasónk szívét.

Szavainak mindig súlya van. (Hál'isten ritkán szólal meg.)

Annál szívesebben és színesebben grafikál. Minden rajza Nemes!

MÓDOSÍTOTT SZÁRMAZÁSTAN

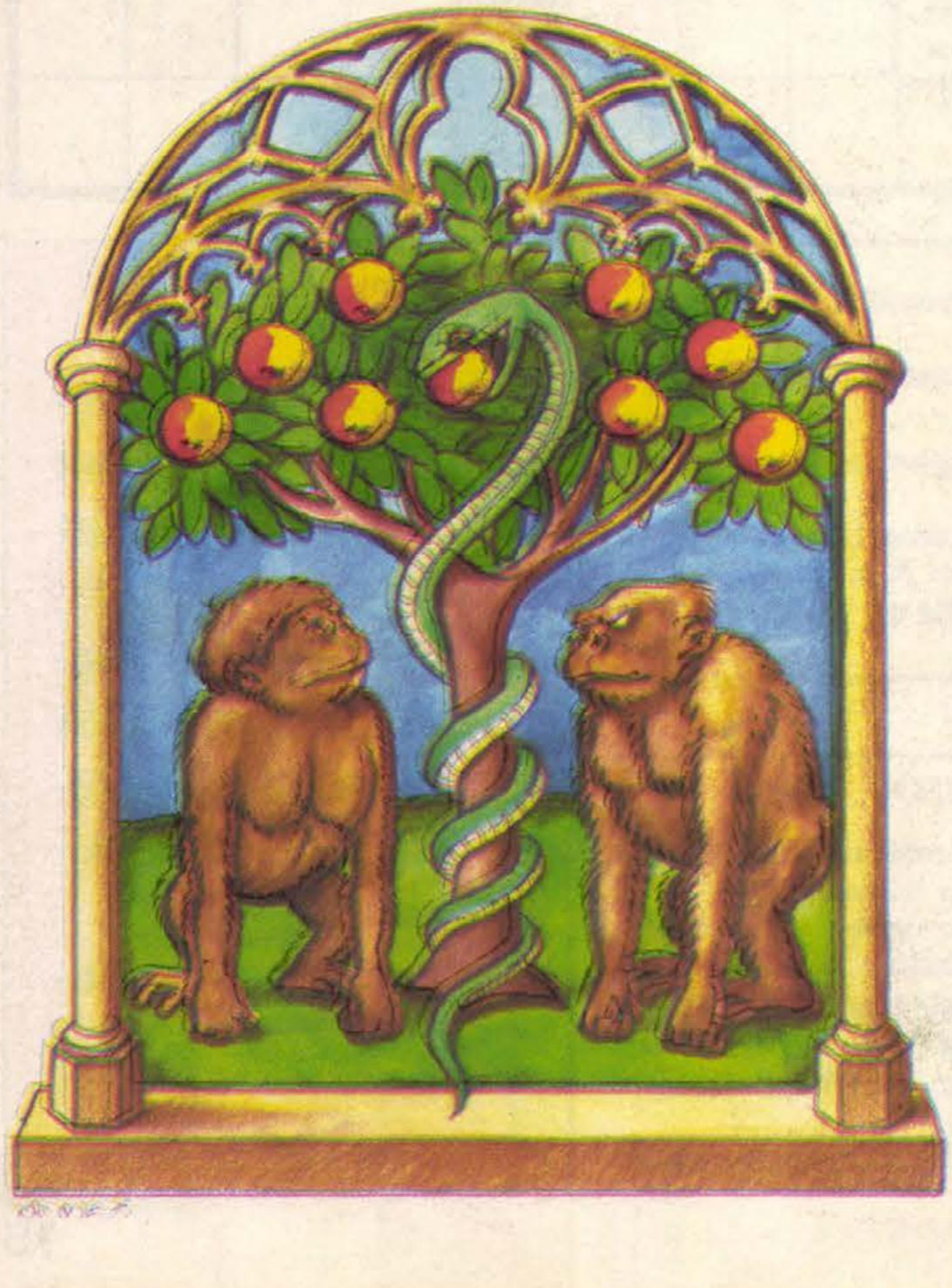

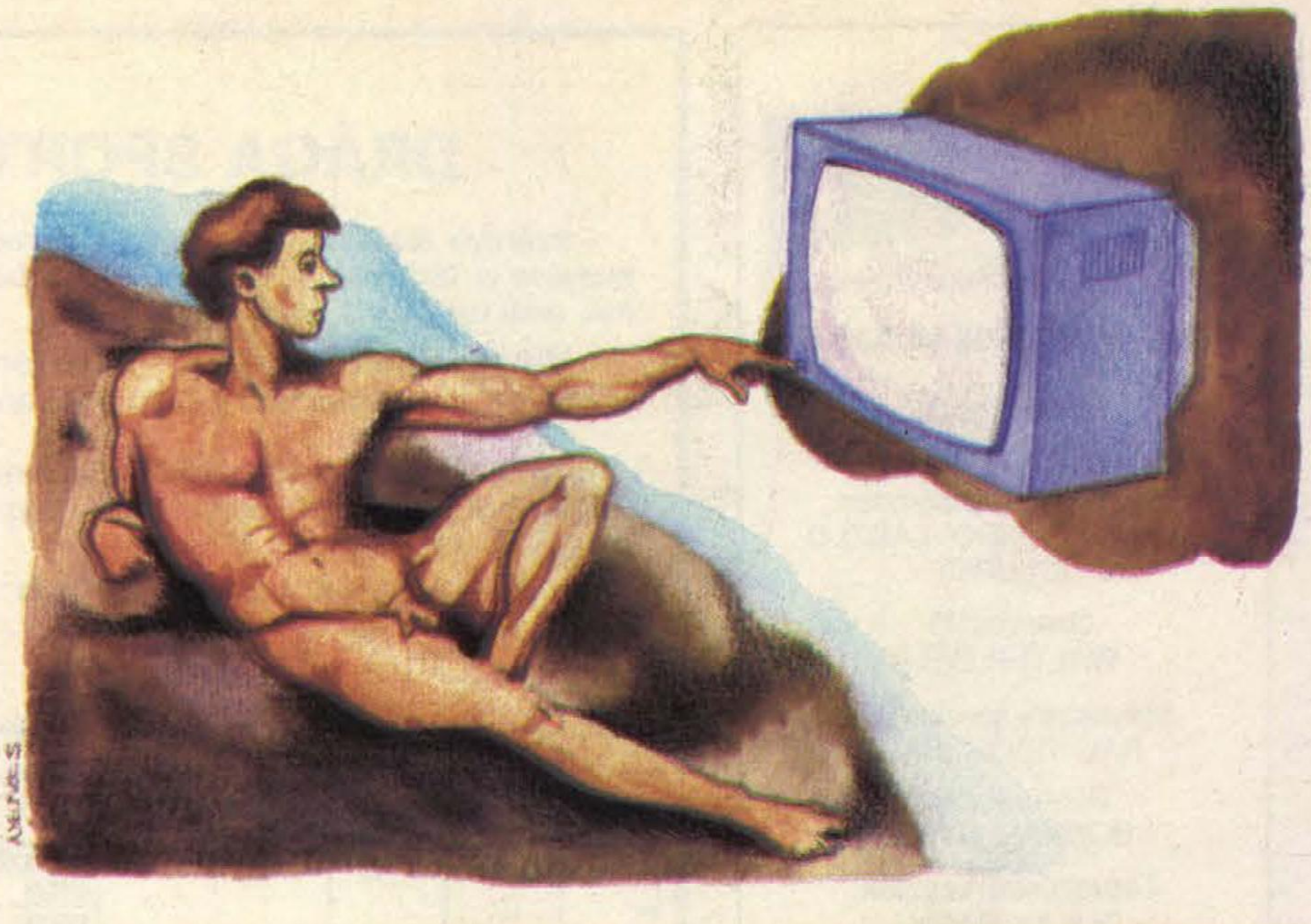

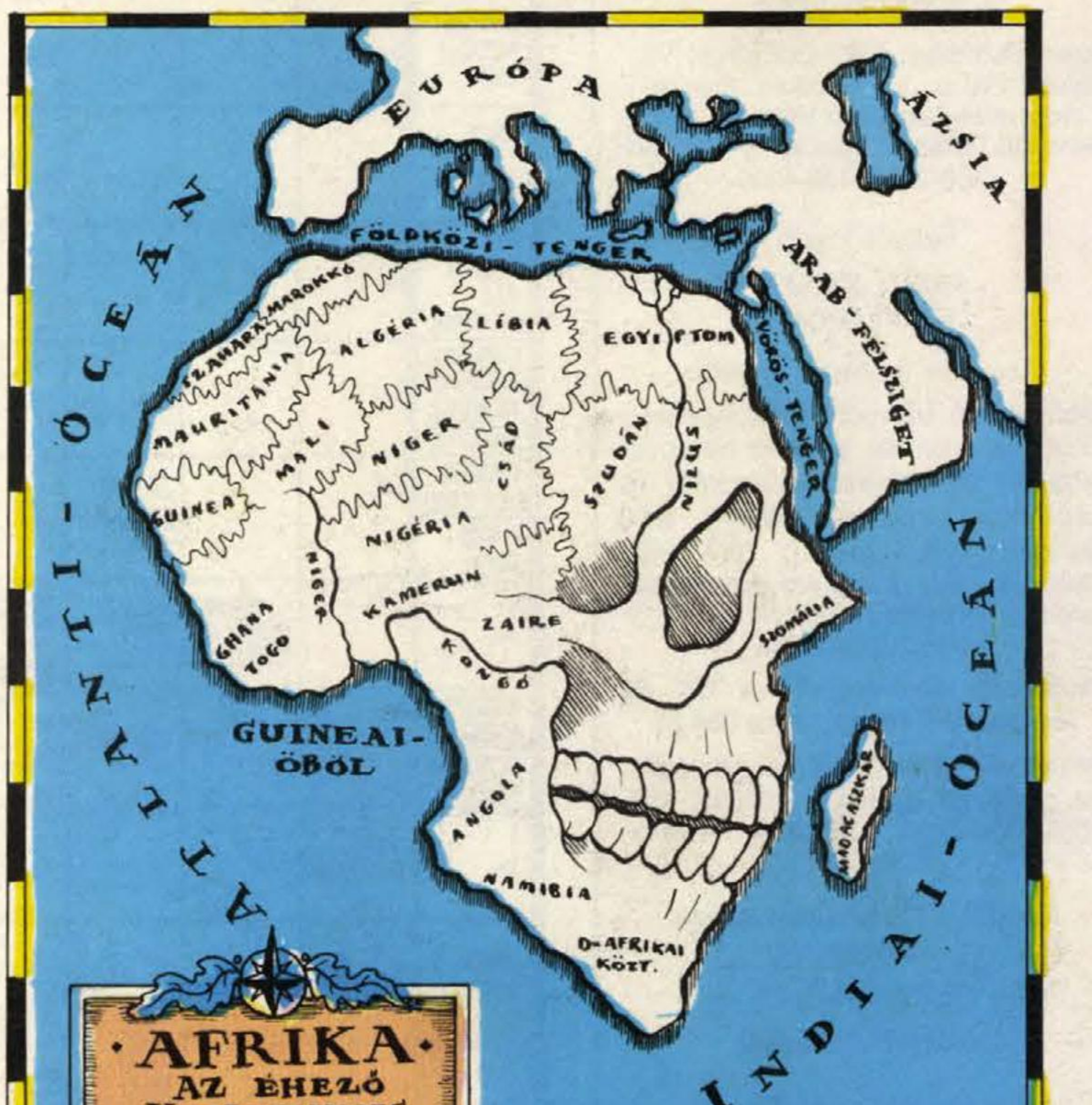
EURÓPA
ÁZSIA
ATLANTI-ÓCEÁN
FÖLDKÖZI-TENGER
ARAB-FÉLSZIGET
VÖRÖS-TENGER
INDIAI-ÓCEÁN
SZAHARA
MAROKKÓ
ALGÉRIA
LÍBIA
EGYIPTOM
MAURITÁNIA
MALI
NIGER
CSÁD
SZUDÁN
NÍLUS
GUINEA
NIGÉRIA
NIGER
GHANA
TOGO
KAMERUN
ZAIRE
KONGÓ
SZOMÁLIA
GUINEAI-ÖBÖL
ANGOLA
NAMIBIA
MADAGASZKÁR
D-AFRIKAI KÖZT.
·AFRIKA·
AZ ÉHEZŐ KONTINENS
MCMXCII
NEMES

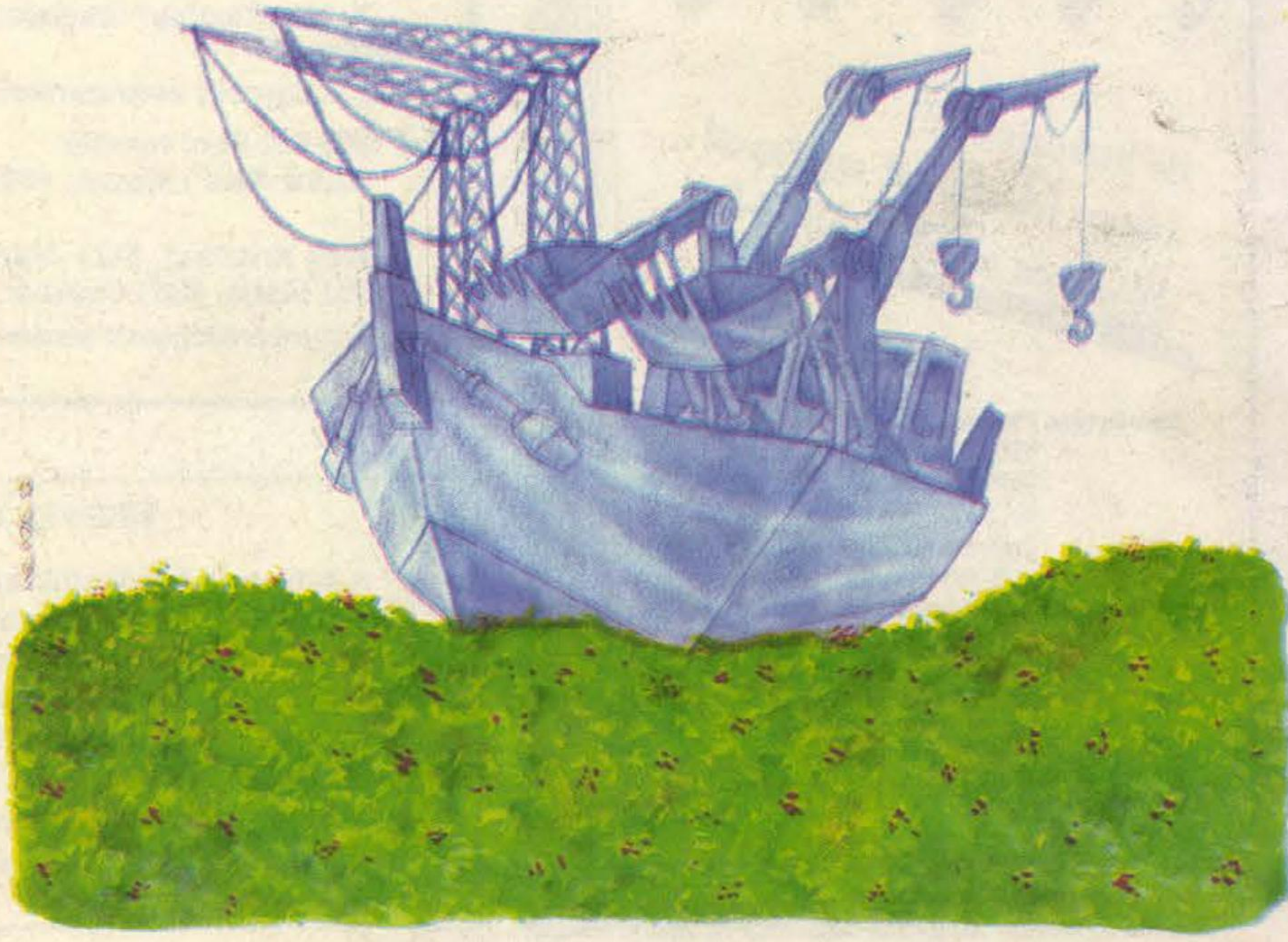NOÉ – 2000